

petdeset let

IV. osnovne šole celje

Petdesetletna pot IV. osnovne šole Celje je sklenjena.

Pred vas polagamo kolaž življenja in dela šole od njenega nastanka do Abrahamovih let. Petdeset let učenja, dela, spreminjanj, izkušenj, rezultatov, utečenosti in zvestobe. Zvestobe ljudem, samemu sebi, okolju in delu. Predstavljeni utrip je živ - ima vzrok, namen, rezultat, razvoj in tiste, ki so ga ustvarjali. Nosilci petdesetletnega utripa so živi ljudje - mladi s svojo vedoželjnostjo, zvedavostjo, mladostjo,

drugačnostjo, odraščanji in iskanji ter nekoliko manj mladi s svojim "najdenjem", znanjem, vrednostnim sistemom, filozofskim nazorom in izkušnjami. Skorajda nemogoče, neizvedljivo in mukotržno je objektivno zabeležiti petdeset let tako pestrega, živega in obširnega dela. Skorajda ...

Rdeča nit zbornika sledi vsebini brošure, ki smo jo izdali ob tridesetletnici šole in jo je uredila Nevenka Matelič Nunčič. Ogromno gradiva je na osnovi spletnih strani ter prispevkov sodelavk in sodelavcev zbral Vinko Zajc, ki je obširno gradivo za večino področij našega delovanja uredil za stalno razstavo ter jo je opremil in postavil v avli šole oktobra 2012. Vrzeli sem dopolnil s starejšimi podatki iz šolskih kronik, šolskih okrožnic, letnih poročil, letnih delovnih načrtov šole in s številnimi razgovori s sodelavkami in sodelavci. Zgodovinski prerez dogodkov v Celju sem pridobil iz Goropevškovega Stoletja v Celju (Fit Media, Celje, 2001), Orožnovih Orisov zgodovine Celja in okolice (Celjska turistična zveza, Celje, 1967 in Kulturna skupnost občine Celje, Celje, 1980), biltenov Mladi za Celje, celjskega Letopisa (FitMedia, Celje, letniki od 2001 do 2011) ter številnih spletnih strani društev in posameznikov.

Podatki niso bili poenoteni in redno beleženi. Nekatero šolske kronike so bile pomanjkljivo, nepopolno in neustrezno vodene. Spomini zaposlenih so zbledeli, zato so se informacije velikokrat križale z zapisanimi dejstvi. Največ težav je bilo zaradi neenotne

evidence ter opisa dogodkov, neuradnega poimenovanja interesnih dejavnosti, tekmovanj in krožkov ter neustreznega razvrščanja dejavnosti, dogodkov ali dosežkov glede na pomembnost. Tako so okrnjeni objektivnost, celokupnost, doslednost, enoten vzorec ter časovna in vsebinska logičnost. V ogromni količini je včasih težko ali celo nemogoče izluščiti kakovost, v množici pa nemogoče videti vsako posamičnost. Številni dogodki, uspehi in njihovi nosilci so tako ostali prezrti, izpuščeni, neimenovani ali neustrezno razvrščeni; kljub temu pa ostajajo dejanski gradniki mozaika IV. osnovne šole Celje.

Naše korenine so vedno v preteklosti. Brez včerajšnjega dne je današnji nerazumljen in brez današnjega dne je jutrišnji neumeščen. Življenje in delo sta tako predstavljena v dejavnostih prostora in okoliščinah časa. Postavljena sta na dolgoletne izkušnje in osmišljena z zavidanja vrednimi rezultati, na katere smo ponosni vsi. Temeljita na nekdanjih sopotnikih, ki smo jim poiskali mesto na tej poti. Današnji dan nam je izhodišče za popravljanje stranpoti in istočasno za ohranjanje uspešnega, učinkovitega in preizkušenega na jutrišnji poti.

Prepričani smo, da bomo na tako široki in kakovostni osnovi, s takšnimi ljudmi in s takšnimi sopotniki uspešno in učinkovito prehodili tudi prihodnjih petdeset let.

mojmir mosbrucker, urednik

Spoštovani!

Za lokalno skupnost je kvalitetna mreža osnovnih šol nadvse pomembna. Osnovne šole so tiste, ki v obdobju, ko so otroci najbolj dojemljivi, odigrajo ključno vlogo v njihovih življenjih ter tako odločilno prispevajo v vzgoji generacij, ki bodo sooblikovale prihodnost mesta, občine in regije. IV. osnovna šola Celje je našemu knežjemu mestu v ponos, saj je več kot le izobraževalna ustanova. Je šola, ki otroke spodbuja, da so in naredijo več, kot od njih zahteva učni načrt. S številnimi projekti otroke vzgaja v sposobne, samozavestne, razmišljujoče ljudi in jih tako izvrstno pripravi na nove življenjske izzive.

Vsako leto v Mestni občini Celje pustite pečat, pa naj bo to s poslikavo velikega panoja ob občinskem prazniku ali s projektom Evropska vas, ki ga koordinirate za regijo in povezujete osnovne šole v celjski regiji. S koordinacijo Bralne značke skrbite za ohranjanje tradicije na celjskih osnovnih šolah in tako otroke spodbujate h kvalitetnemu branju.

Učenci IV. osnovne šole sodelujejo v projektu Mladi za Celje in pripravljajo odlične raziskovalne naloge ter so uspešni na državnih tekmovanjih znanja. S temi in mnogimi drugimi projekti mlade v najbolj občutljivem obdobju življenja spodbujate, da izkoristijo ves svoj potencial. Učite jih vrednot in vrlin, ki so bistvene za vsakega človeka, ki si želi v življenju nekaj doseči: znanje, delavnost, ustvarjalnost, iznajdljivost, ambicioznost.

Da je IV. osnovna šola pri svojem delu odlična, dokazuje tudi Kumerdejevo priznanje, ki vam ga je za uspešno strokovno delo v zadnjih letih podelil Zavod RS za šolstvo.

Vse to ni samoumevno. Je rezultat predanosti in vztrajnosti. Zahvaljujem se vam za dobro sodelovanje, saj znamo delati z roko v roki, ter vam želim, da bi tudi prihodnje s toliko energije delali za naše otroke in s tem za prihodnost Celja.

Ob 50. obletnici vam iskreno čestitam!

Bojan Šrot
župan Mestne občine Celje

do znanja za življenje!

IV. osnovno šolo Celje smo pripeljali na prag šestega desetletja. Vsa ta leta šolo ustvarjamo skupaj - učitelji, učenci in starši. Ponosni smo na bogato in mnogokrat odlično prehojeno pot, ponosni smo na uspehe vseh učencev in učenk, tako pri pouku kot pri drugih

dejavnostih, pa tudi na strokovno delo zaposlenih. Da je tudi to odlično, dokazuje Kumerdejevo priznanje Zavoda za šolstvo, podeljeno prav za uspešno strokovno delo v zadnjih letih, in pred kratkim ponovno potrjen mednarodni status v mreži šol Unesco ASP.

Odlok o gradnji nove šole, prve na severozahodnem obrobju mesta in nekoliko izven središča, je bil sprejet leta 1961, avgusta so se pričela gradbena dela, že naslednje leto je nova zgradba sprejela prve učence. Kar 1044 jih je bilo takrat, prihajali

pa so s te in one strani železnice, tja do Ljubljanske ceste in Lokrovca na drugi strani, Dobrove in Šmartnega v Rožni dolini. Potem so se v sosesčini zgradile nove šole, šolski okoliš se je spreminjal, število učencev, ki jim je IV. osnovna šola Celje začrtala pot, pa je bilo vsako jesen nekoliko drugačno. Raslo je, spet upadalo in se v zadnjih letih ustavilo pri številki nekaj nad 400, vsi pa prihajajo iz okoliša med Ulico mesta Grewenbroich, Cesto na Ostrožno in Koprivnico.

Prvega pol stoletja naše šole je bilo zares pestro. Naloge in odgovornosti, ki smo se jih lotevali skupaj z učenci, smo skrbno izbirali, zavedajoč se, da je znanje tisti najpomembnejši zaklad, ki ga ustvarjamo skupaj - učenci, učitelji in starši - kot najboljšo popotnico v življenje. A dosežki ne pridejo sami od sebe, oblikujejo se z medsebojnim zaupanjem, spoštovanjem, odgovornostjo in strpnostjo - tistimi temeljnimi vrednotami torej, ki nam pomagajo živeti skupaj.

Ob rednem pouku s predpisanimi vsebinami smo vedno znova pogledovali malce čez, v svet različnih izzivov, tekmovanj, prireditev in projektov. Prvi dve desetletji pod vodstvom spoštovanega ravnatelja gospoda Draga Špendla, v tretjem desetletju je s svojo preudarnostjo naše delo zaznamovala ravnateljica gospa Ivanka Žuntar, oba pa sta postavila tiste trdne temelje, na katerih lahko gradimo sodobno šolo. Bogato znanje in izvirne, ustvarjalne ideje lahko učenci razvijajo in dopolnjujejo na najrazličnejših področjih.

V šolo v naravi so prvič šli že pred štiridesetimi leti, zdaj jo vsako leto ponudimo trem, štirim generacijam, dolgoletno tradicijo ima mladinsko raziskovalno delo, prvi med celjskimi šolami smo uredili računalniško učilnico in se vključili v program računalniškega opismenjevanja, statusu izobraževalnega centra smo dodali naziv šole leta na tem področju. Od leta 1999 je šola polnopravna članica mednarodne mreže Unesco ASP in deluje kot regijsko Unesco središče, sodelujemo z Zvezno gimnazijo za Slovence v Celovcu in vzpostavljamo še nove stike. Ob štiridesetletnici šole smo začrtali Fackino kolesarsko pot in jo redno vzdržujemo, kot regijski koordinatorji smo zadnjih pet let povezovali več kot trideset vrtcev, osnovnih in srednjih šol v Evropsko vas, pripravljamo srečanje zlatih bralcev iz celjskih šol in se vključujemo v različne državne projekte - bralna pismenost, drugi tuji jezik in zdrav življenjski slog so samo zadnji med njimi.

Z vsem novim in drugačnim, kar je prinesla devetletka, smo se soočili v povsem prenovljeni šolski zgradbi, ki je leta 2006 dobila tudi novo, veliko telovadnico. Sedaj imamo urejeno šolo, v kateri se učenci dobro počutijo, in to nas zavezuje tudi za naprej. Pred nami so nove naloge, nova pričakovanja, nove želje.

Sproščenost, ustvarjalnost in mladost bomo vzeli s seboj tudi v naslednjih petdeset let!

Nevenka Matelic Nuncic
ravnateljica

STOPINJE MLADOSTI

Šola - četrta v mestu
 Šola odpre svoja vrata
 Življenje in delo šole
Šola v prostoru in času
Šola v številkah
Pestra izbira dejavnosti
Najuspešnejši med nami
Rasli so z nami

STOPINJE V PRIHODNOST

Kako v jutrišnji dan?

STOPINJE ZRELOSTI

Utrip devetletke
 Šola ni samo pouk
Projektno delo na šoli
Bralci za vse življenje
Bralni klub mladih in večno mladih
Unesco središče
Prvi koraki v Evropo
Digitalna mladina v virtualnem svetu
Mladinsko raziskovalno delo

Kultura in umetnost

Od materiala do izdelka
Z barvami v svet
Mladinsko zborovsko petje
Folklor mladih
Svet umetniške igre
Od Utrinkov do Čvekopisa

Športne dejavnosti

Zdrav duh v zdravem telesu
Lazohribec za hribolazce
Fackina kolesarska pot
Šola v naravi

STOPINJE MLADOSTI

Šola odpre svoja vrata
 Življenje in delo šole

Šola v prostoru in času

Šola v številkah

Pestra izbira dejavnosti

Najuspešnejši med nami

Rasli so z nami

Začetek šolstva v Celju

Začetek šolstva v Celju sega v leto 1420, ko je v zgodovinskih virih izpričan prvi celjski učitelj Pavel Pildhauer. Mestna šola se je sprva nahajala v špitalu, v 18. stoletju pa v že prezidani hiši, v kateri danes izvaja pouk Glasbena šola Celje.

Upoštevanja vreden izobraževalni sistem je vzpostavila Marija Terezija leta 1777. Gimnazijo je mesto ob Savinji dobilo leta 1808. Leta 1957 so bile v mestu tri popolne osemletke. V šestdesetih letih smo imeli v Celju, poleg osnovnih šol, še gimnazijo, učiteljsiše, Ekonomsko srednjo šolo, Trgovsko šolo, Gostinsko šolo, Metalurško šolo Štore, Tehniško šolo, Šolski center Borisa Kidriča, Kmetijski izobraževalni center v Medlogu, Šolo za zdravstvene delavce in Ljudsko univerzo.

IV. osnovna šola v Celju je bila umeščena med nova stanovanjska naselja v severnem delu mesta. Gradnja je potekala v obdobju 1961-1962 po načrtih arhitekta Emila Navinška, ki mu je bila IV. osnovna šola Celje že petintrideseti projekt po drugi svetovni vojni. Konec šestdesetih let je bila v Celju izobrazbena sestava prebivalstva neustrezna. Tretjina šoloobveznih otrok ni končala osnovne šole. Študiralno je komaj 1,23 % prebivalstva, kar je bilo pol manj od jugoslovanskega povprečja.

Modernizacija se je začela v času terezijanskih reform z uvedbo trivialk, glavnih šol in normalk. Celjska glavna šola je začela delovati 1777. Gimnazijo je Celje dobilo leta 1808, dobrih štirideset let kasneje pa je bila petletna gimnazija nadgrajena v osemrazredno.

V času med obema svetovnima vojnama so bile v Celju štiri osnovne in tri meščanske šole, državna realna gimnazija, dvorazredna trgovska šola ter vajeniška, obrtniška, rudarska in glasbena šola ter trije vrtci. Med drugo svetovno vojno je bil šolski sistem okrnjen in prilagojen vojnim in političnim razmeram.

Leta 1947 so uvedli sedemletno osnovno šolanje in skrajšali leta gimnazije. Leta 1950 so sedemletke ukinili. Gimnazije so postale osemletne, osnovne šole pa štirirazredne. Nastajali so prvi krožki za različne izvenšolske aktivnosti. Leta 1957 so osnovne šole v večjih krajih spremenili v osemletke, gimnazijam pa so pustili samo razrede dotedanje

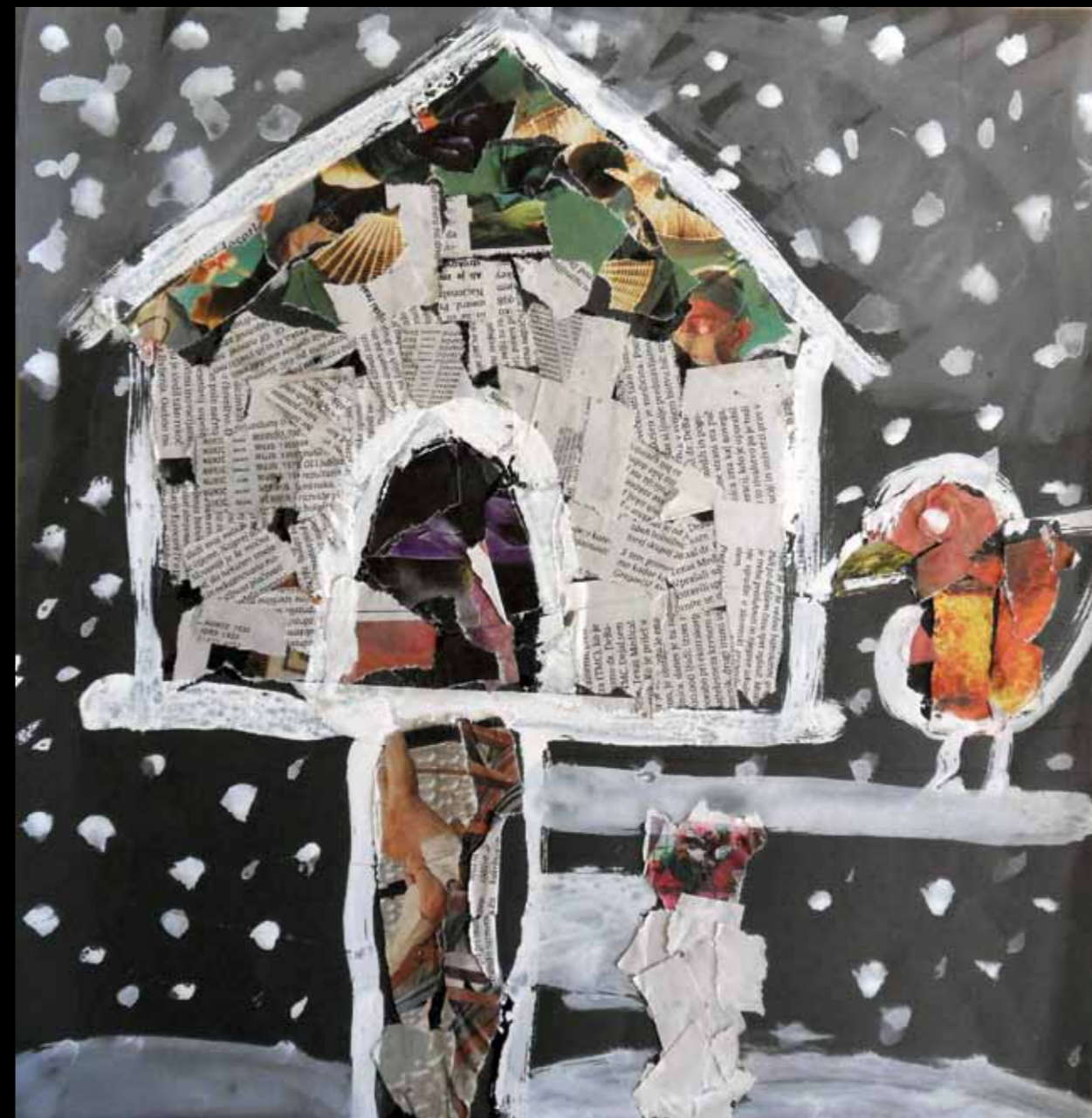
višje gimnazije. Celjska II. gimnazija se je spremenila v osemletko, saj je I. gimnazija z nižjimi razredi izgubila ustrezno število učencev in je lahko sprejela tudi učence bivše II. gimnazije. Celje je poslej imelo tri popolne osemletne osnovne šole.

Z naraščanjem števila prebivalstva in z izgradnjo novih stanovanjskih naselij v začetku šestdesetih let je v Celju začelo primanjkovati šolskih prostorov. Prva osnovna šola Celje v Vrunčevi ulici je bila naslednica okoliške šole. V Gregorčičevi ulici si je II. osnovna šola šolske prostore delila s pedagoško šolo. Leta 1974 se je preselila v novo zgradbo na Ljubljanski cesti. Tretja osnovna šola Celje se je nahajala v Vodnikovi ulici. Bila je naslednica dveh meščanskih šol in II. gimnazije. Leta 1955 so kot štirirazrednico odprli osnovno šolo na Polulah, ki je v šolskem letu 1964/1965 postala osemletna. Leta 1959 je vrata odprla nova šola na Hudinji, 1964 se ji je priključila štirirazrednica na Ljubečni. Že od leta 1934 je v Celju na takratni ljudski šoli deloval pomožni oddelek, samostojna pomožna šola pa je bila ustanovljena leta 1946. Obiskovali so jo učenci, za katere je komisija menila, da ne bi mogli uspešno napredovati v redni osnovni šoli. K njej so bili priključeni tudi oddelki v Vojniku in na Dobrni.

Četrta osnovna šola v mestu

V začetku šestdesetih let se je gradnja novih stanovanjskih naselij z Otoka prestavila v Dečkovo naselje. Šole so bile prenatrpane. Tako so se odločili, da novo osnovno šolo umestijo na obrobje mestnega jedra ob kasnejšo Dečkovo cesto.

Četrto osnovno šolo Celje je načrtoval Emil Navinšek. Gradnja, vredna 220 milijonov takratnih dinarjev, je potekala v obdobju 1961-1962 v režiji in izvedbi celjskega podjetja Ingrad. Sledila sta opremljanje šole ter nabava učil, za kar je bilo potrebno odšteti še okrog 32 milijonov dinarjev. Veliko pridobitev je pomenilo športno igrišče, ki so ga v glavnem zgradili in uredili učitelji sami leta 1970. Na zahodni strani je bil zelenjavni vrt, ki so ga urejali tudi učenci pri pouku gospodinjstva. Ob severni strani je bila leta 1985 urejena deponija za premog. Vhod v šolo je bil na vzhodni strani, kjer sedaj stoji prizidek s telovadnico.

Živa Pudič, 4. razred, Skrb za ptice, kolaž 2010

IV. osnovna šola Celje je leta 1975 dobila ime po narodnem heroju Ivanu Kovačiču Efenki, po osamosvojitvi Slovenije pa je postala javni zavod in se preimenovala v IV. osnovno šolo Celje. Med leti 1964 in 1967 je bila šola kot podružnica priključena šola v Šmartnem v Rožni dolini. Leta 1962 je bilo na IV. osnovni šoli Celje zaposlenih 47 oseb.

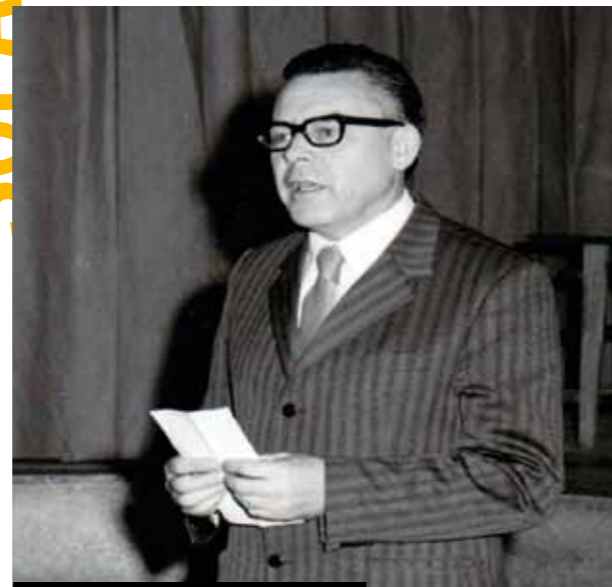
V Celjskem tedniku številka 35 iz leta 1962 lahko na prvi strani preberemo, da je bila »nova šola eno najlepših in prostorsko zelo smotrno urejenih šolskih poslopij v Celjskem okraju.« Z novo šolo se je površina šolskih prostorov povečala z 22800 na 26800 kvadratnih metrov. Šola je imela 16 učilnic ter specializirane učilnice za gospodinjstvo, tehnični pouk, risalnico in telovadnico.

Prvo šolsko leto

Učiteljski zbor se je prvič sestal 1. septembra 1962, pouk pa se je pričel 5. septembra. Šolo so svečano odprli v soboto, 8. septembra 1962. Skupaj je bilo zaposlenih 47 oseb, izmed njih 37 učiteljev, 5 snažilk, 2 kuharici, hišnik, tajnica in finančni režiser. Učiteljski zbor so sestavljali Marija Jelen, Karolina Arnejc, Helena Čepin, Ljudmila Slemenšek, Marija Marinc, Mirjana Veselko, Anica Jurkovnik, Kristina Dostal, Ljudmila Bojovič, Avgusta Lah, Frančiška Vodopivec, Anica Brumen, Jožefa Motoh, Jože Valenčak, Zinka Hartman, Ela Komel, Terezija Brance,

Hilda Pukmajster, Francka Toplak, Vera Krašovec, Mira Čop, Radmila Tratnik, Breda Mrđenović, Vlado Križman, Elizabeta Palir, Vida Bobera, Avgust Čuvan, Anka Demšar, Ivana Žuntar, Anka Goričan, Roman Lešek, Vilma Ekselenski, Desanka Videčnik, Boris Ferlinc in Marija Zupanc. Tajniške posle je opravljala Marija Boben, finančni režiser pa je bila Tinka Hribar. Hišniška dela je prevzel Ivan Zupanc, hrano za lačno mladino sta pripravljali kuharici Marija Fale in Štefanija Zupanc. Ivana Polutnik, Ivanka Tursan, Marija Leder, Marija Ocvirk in Marija Rojin so skrbele za red in čistočo na novoustanovljeni šoli.

Prvi ravnatelj šole je postal Drago Špendl, pomočnik ravnatelja pa Matija Palir.

Drago Špendl je oral ledino med leti 1962 in 1983.

Učenec Vladimir Srčič je novo šolsko leto takole opisal : "Vrata šolskega poslopja se spet odpirajo. Počitnice so že davno minile in vse učilnice so zaživele kakor čebelnjaki. Nato pozvoni šolski zvonec. Počasi se otroci pomirijo in pridno poslušajo učitelje. Med otroki so tudi taki, ki letos prvič hodijo v šolo. Mirno sede za mizicami. Že se uče prve črke in tudi številke že poznajo. »Ena, dve, tri... « doni v prvem razredu. Spet zazvoni zvonec. Otroci mirno pospravijo šolske stvari in prav tako mirno zapuste učilnico. Urno se obujejo in oblečejo. Na hodniku se postavijo v vrste in z učiteljico zapustijo šolsko poslopje. Tisti, ki se vozijo s kolesom v šolo, sedejo nanj in zdrvijo proti domu. Tudi učenci višjih razredov se pridno uče. Tudi njih prekine zvonec. Toda ti ne obstojijo v vrstah. Drug za drugim, križem kražem stečejo po

stopnicah navzdol. Nova šola ob Dečkovi cesti je ena najlepših šol v Celju. Ima šestnajst lepih učilnic s sodobno opremo, risalnico, pisarno, zbornico, pevsko sobo, govorilnico, pionirsko sobo, številne kabinete itd. Z veseljem hodimo v našo lepo, novo šolo in radi jo imamo."

V prvem šolskem letu je bilo v šolo vpisanih 1044 otrok, razporejenih v 29 oddelkov. Delovalo je 8 krožkov: strelski, rokoborski, prometni, šahovski, stenografski, instrumentalni, folklorni in plesni krožek. V šolskem letu 1962/1963 so v šolski knjižnici imeli 1306 knjig.

S prometniki varno čez cesto

Prva generacija 1962/1963 - 1.a razred
z razredničarko Karolino Arnejc

V drugih časih - druge aktivnosti.
Strelnski krožek leta 1964

Nika Seme, 7. razred, raziskovalka, linorez 2007

Učeni in vzgojni uspehi ob zaključku
šol. leta 1962-63

Razred	Štev. odd.	Štev. učen.	Izdelalo štev.	%	Ni izdelalo štev.	%	Št. Oc.	Obisk
I.	4	144	137	95,1	7	4,9	4	92,4
II.	4	132	124	93,9	8	6,1	3,7	94,2
III.	3	120	117	90,8	3	9,2	3,8	96,5
IV.	3	119	110	92,4	9	7,6	3,7	96,9
V.	4	150	147	98,0	3	2,0	3,5	96,6
VI.	4	144	129	89,6	15	10,4	3,2	96,3
VII.	4	144	120	83,3	24	16,7	3,0	94,9
VIII.	3	91	72	79,1	19	20,9	3,2	94,8
sk.	29	1044	956	91,5	88	8,5	3,4	95,6

Zapis o učnem in
vzgojnem uspehu
ob zaključku
šolskega leta
1962/63

Šolski okoliš se je ob gradnji novih šol spreminjal. Med leti 1964 in 1967 je bila šola kot podružnica priključena šola v Šmartnem v Rožni dolini. Pouk je bil organiziran na osnovi predmetnikov, ki so se spreminjali skladno s spremembo zakonodaje. Frontalna oblika dela je bila prevladujoča. Tehnična pomagala in učna sredstva za pouk so bila skromna, zato so jih več let pri rokodelskem krožku izdelovali sami. Vsaka šola je bila vpeta v okolje, kjer se je nahajala. V prvem letu šole so zaposleni opravili čez 3400 udarniških delovnih ur. Šolo so vodili ravnateljji Drago Špendl, Ivana Žuntar in Nevenka Matelič Nunčič, ki je na čelu zavoda še danes. Razvoj nas je ponesel preko male šole, nove matematike, dnevov dejavnosti in triletij do popolne prenove šolske zgradbe ter opreme in devetletnega šolanja. V vseh letih nas je obiskalo mnogo uglednih gostov.

Šolski okoliš

IV. osnovna šola je bila v začetku edina šola v severnem delu mesta in je bil šolski okoliš pravzaprav omejen le na njenem jugovzhodnem robu. Meja je potekala po Čopovi ulici in delu Ljubljanske ceste, po Ipavčevi do velenjske železnice, ob njej do križišča s Kersnikovo ulico ter po njej do križišča z Dečkovo cesto, nato po Dečkovi cesti in na vzhodu po Cesti na Dobrovo. Zaradi graditve osnovne šole Slavka

Šlandra 1973 (današnja II. osnovna šola Celje), osnovne šole Veljka Vlahovića 1977 (današnja Osnovna šola Lava) in leta 1980 Osnovne šole Frana Roša se je šolski okoliš večkrat spreminjal. Danes se severna meja šolskega okoliša prične v križišču Ulice mesta Grevenbroich z Ulico heroja Rojška in poteka po levem bregu Koprivnice do Ceste na Ostrožno. Na zahodu poteka meja proti jugu po Cesti na Ostrožno in se v križišču nadaljuje po Dečkovi cesti vse do križišča z Ulico mesta Grevenbroich (vzhodna meja okoliša).

Organizacija pouka

Pouk v novi šoli je bil organiziran na osnovi predmetnika Zavoda za napredek šolstva LR Slovenije. V prvem razredu so poučevali slovenščino, spoznavanje narave in družbe, računstvo, telesno vzgojo, likovni ter glasbeni pouk. Predmetnik v osmem razredu pa je predpisoval pouk slovenščine, srbohrvaščine, angleščine, biologije, zgodovine, zemljepisa, matematike, fizike, kemije, likovnega, tehničnega ter glasbenega pouka, telesne vzgoje, gospodinjstva, prometne vzgoje in komunalne vzgoje. Leta 1966 je pedagoški svet sprejel nov predmetnik in učni načrt za osnovno šolo. Z njim so bili določeni tedensko število ur za posamezne razrede in okvirne vsebine. Komunalna in prometna vzgoja nista bila več posebna predmeta. Prvemu in drugemu razredu so določili 22 ur tedensko, tretjemu

Sodobno opremljena učilnica za tehnični pouk leta 1962

24 ur, četrtemu razredu 26 ur, petemu tri ure več, za šesti razred je bilo predpisanih 31 ur ter za sedmi in osmi razred 32 ur.

Izmed tujih jezikov so poleg angleščine uvedli tudi ruščino, ki pa takrat zaradi zgodovinskih okoliščin in informbirojevskega spora z Rusi iz konca štiridesetih let ni bila priljubljena. Oddelki so se delili na skupine le pri tehničnem pouku in gospodinjstvu, pri urah telesne vzgoje pa so dva oddelka združevali in oblikovali novi skupini fantov in deklet.

Po navodilih Zavoda za napredek šolstva so učitelji sami sestavljali podrobne učne načrte.

Pri pedagoškem delu se je uporabljala v glavnem frontalna oblika dela, občasno skupinska in individualna. Avdiovizualna učna sredstva so bila prej izjema kot pravilo. Solidno so bile opremljene specializirane učilnice za tehnični pouk, gospodinjstvo in telesno vzgojo.

Poletne kolonije, mladinski tisk, udarniško delo in proslave

V okviru šole so učenci obiskovali tudi poletne kolonije v Baški na Krku, Savudriji ali na Mozirski planini. Končne izlete so organizirali na bližnje celjske hribe (Petriček, Anski vrh, Stari grad, Svetina, Golte, Logarska dolina).

V sklop šole so sodile tudi šolske knjižnice. Na IV. osnovni šoli Celje so v šolskem letu 1962/1963 v knjižnici imeli 1306 knjig. Na šoli je bilo 984 naročnikov mladinskega tiska (Ciciban,

Urejanje šolske okolice leta 1962

Udarniško urejanje atletske steze 1963

Pionir, Pionirski list in Kurirček ter knjige mladinskih zbirk Čebelica, Sinji galeb, Kondor in Mladina). Leta 1969 se je knjižnica že delila na tri oddelke (učiteljski, pionirski in mladinski) s skupaj 4832 knjigami.

Vsaka šola je bila vpeta v okolje, kjer se je nahajala. Učenci, učitelji in krajanje so izdatno pomagali pri urejanju šolskih okolic. V šolskem letu 1962/1963 so na IV. osnovni šoli Celje skupaj opravili 3418 udarniških (delovnih) ur.

Šola je bila osrednja ustanova, kjer so potekale državne proslave (8. februar - Prešernov dan, 27. april - dan Osvobodilne fronte, 1. maj - praznik dela, 25. maj - dan mladosti, 4. julij - dan borcev, 29. november - dan republike, 4. december - dan JLA, krajevni prazniki ipd.). Proslave so bile podobne povsod - pevski zbor je najprej odpel nekaj pesmi, sledile so recitacije. V ozadju niso smeli manjkati državni simboli - državne in republiške zastave in grbi. Proslavo so vedno pozdravili častni govorniki. Posebej častna so bila članstva v Zvezi pionirjev (ob koncu prvega razreda) in Zvezi mladine (v sedmem ali osmem razredu). Ob sprejemu v pionirsko organizacijo so prirejali svečane proslave. Učenci so dobili rdeče rutice, pionirsko značko in modro titovko, ki so jih ponosno nosili na vseh pomembnejših proslavah. "Obvezna" obleka je bila bela bluza ali srajca, temno modro krilo in bele nogavice za dekleta ali temno modre hlače za fante.

Prostovoljno delo 1962/1963: okoli 350 učencev in 32 zaposlenih je opravilo 3418 delovnih ur.

Prvomajska parada leta 1963

Pionirski odred Ivana Kovačiča Efenke leta 1963

Ivana Žuntar je bila ravnateljica od leta 1982 do leta 1991.

Mala šola in mladinske ure

V šolskem letu 1966/1967 so uvedli malo šolo. Obiskovala sta jo 102 učenca, pouk pa je potekal trikrat tedensko po tri šolske ure. V štirih oddelkih so poučevale Marija Jelen, Marija Šibli, Marija Kolka in Pavla Kučer.

Leta 1968/1969 so v šolsko delo uvedli mladinske ure. Na njih so osnovnošolci obravnavali aktualne in za njih zanimive teme - dogodki v svetu, spolnost, težave mladostnika, film idr.

Dan manj, nova matematika in specializirani kabineti

Jeseni 1971 je bil izveden prehod na petdnevni delovni teden. Učitelji IV. osnovne šole Celje so starše seznanili s to spremembo že ob koncu šolskega leta 1970/1971 in jih poprosili, naj pisno izjavijo, ali se s spremembo strinjajo. Izjave je izpolnilo 842 staršev učencev od 1. do 7. razreda. Za spremembo se je odločilo 695 staršev, 139 jih je bilo proti, 8 pa se jih ni opredelilo.

Zavod za šolstvo je izdal podrobne tedenske učne načrte za vse razrede in predmete. Tako je bilo učno delo v vsej Sloveniji poenoteno.

Milica Bojovič ob odprtju prenovljene šolske knjižnice leta 1995

Nevenka Matelič Nunčič je ravnateljica od leta 1991.

Helena Čuvan, pomočnica ravnateljice od leta 1997

V 1. razredu se je uvajala nova matematika. Osnovni namen je bil osvojiti znanje na drugačen način, z več pripomočki in ponazorili, od učiteljev pa je zahtevala veliko dodatnega dela in izobraževanja. Starši nad drugačnim načinom dela niso bili navdušeni, saj svojim otrokom niso znali pomagati. Na predmetni stopnji se je začel kabinetni pouk. Učenci so se na drugačne tehnične podrobnosti in selitve hitro navadili, delo pa se je specializiralo, potekalo je hitreje, postalo je bolj namensko in uporabno.

Vodenje šole

Leta 1983 se je ravnatelj Drago Špendl upokojil in njegovo mesto je prevzela Ivana Žuntar, pomočnico ravnatelja Vero Kraševca pa je zamenjala Milica Bojovič. Po upokojitvi Žuntarjeve leta 1991 je njeno mesto prevzela Nevenka Matelič-Nunčič, ki je šolo prikrmarila do šestega desetletja njenega delovanja. Sedanja pomočnica ravnateljice je Helena Čuvan.

Dnevi dejavnosti in triletja

Leta 1983 sta bila sprejeta nov predmetnik in učni načrt. Bistvena novost, ki se je hitro uveljavila, je bila uvedba dnevov dejavnosti. 19. marca 1984 je bil na šoli prvi vzorčni celostni kulturni dan, ki so ga spremljali ravnatelji osnovnih šol celjske in velenjske občine, koordinirala pa ga je Nevenka Matelič Nunčič. Dnevi dejavnosti so tisti del obveznega programa osnovne šole, ki medpredmetno povezujejo discipline in predmetna področja, vključena v

predmetnik osnovne šole. Odtlej so bile v okviru naravoslovnih, kulturnih in športnih ter kasneje še tehniških dni obravnavane že mnoge zanimive vsebine. Nekatere se vlečejo kot rdeča nit iz leta v leto (kulturno-zgodovinska dediščina Celja, ljudsko izročilo, prehrana in zdravje, zasvojenost...), druge se prilagajajo aktualnim dogajanjem (filmska in gledališka vzgoja, prometna problematika, vstop Slovenije v Evropsko unijo, občinski, nacionalni in inovacijski projekti itd.). V šolskem letu 1990/1991 se je šola vključila v projekt treh ocenjevalnih obdobj. Ukinili smo tudi legendarni šolski zvonec zaradi težnje po večji fleksibilnosti ter predvsem neukalupljenosti šolskega časa. S šolskim letom 2010/2011 je šolski zvonec zopet začel označevati začetek in konec učnih ur.

Današnji predmetnik osnovne šole učencem v devetih letih zagotavlja različno število pedagoških ur: slovenščina 1631,5 ur, matematika 1318 ur, tuji jezik - prvi 656 ur, tuji jezik - drugi 204 ure, likovna vzgoja 487 ur, glasbena vzgoja 452 ur, družba 175 ur, geografija 221,5 ur, zgodovina 239 ur, državljanska vzgoja in etika 70 ur, spoznavanje okolja 315 ur, fizika 134 ur, kemija 134 ur, biologija 116 ur, naravoslovje 175 ur, naravoslovje in tehnika 210 ur, tehnika in tehnologija 140 ur, gospodinjstvo 87,5 ur, športna vzgoja 834 ur, izbirni predmeti 204 ali 306 ur, oddelčna skupnost 103,5 ure, kulturni dnevi 150 ur, naravoslovnih dni 135 ur, tehniški dnevi 165 ur in športni dnevi 225 ur.

Priprave na devetletko

V šolskem letu 1998/1999 se je na IV. osnovni šoli Celje zmanjšalo število učencev, vpisali smo samo dva oddelka novincev. Pred vrati je bila devetletna šola, za katero pa nismo imeli standardiziranih prostorskih pogojev. Ostajali smo ena od treh celjskih šol, na katerih je pouk še vedno potekal v izmenah, pri čemer je bila izmenskost največja prav pri nas. Zato je bilo reševanje prostorske stiske in ustvarjanje možnosti za enoizmenski pouk osrednja skupna naloga šole in ustanoviteljice - Mestne občine Celje. V ta namen so oblikovali idejni načrt in projektno dokumentacijo za gradnjo prizidka s telovadnico in temeljite gradbene posege v obstoječih prostorih. Predpisanih normativov za izvajanje pouka nismo dosegali na več področjih,

najbolj pereči pa so bili pri športni vzgoji. Učni načrt za športno vzgojo smo lahko uresničili le tako, da smo del pouka izpeljali v bližnjih objektih, predvsem v dvorani in na stadionu AD Kladivar.

Na uvedbo devetletke smo se intenzivno pripravljali z izobraževanjem, uvajanjem drugačnih oblik, metod in tehnik dela, pri čemer smo izpostavljali terensko delo, raziskovalni pristop, šolo v naravi in interdisciplinarnost. Pripravljali smo se na uporabo novih učbenikov, sodelovali pri prilagajanju učnih načrtov novim vsebinam, predvsem pa veliko pozornost namenili didaktičnim protokolom za delo z učenci s posebnimi potrebami.

Vstop v novo tisočletje

V začetku stoletja smo končno dočakali zeleno luč za začetek obnove šole. Obnovljena je bila v treh fazah: obnova prvega nadstropja za 1. triado v letu 2003, do septembra 2004 so bila obnovljena ostala nadstropja, novembra 2006 smo lahko začeli uporabljati novo telovadnico, v 2008 pa sta bila razširjena jedilnica in dokončno urejeno zunanje igrišče. Zadnja obnova je v šolski objekt prinesla veliko novega, kar je narekoval sodoben čas. V pritličju smo pridobili večjo in sodobneje urejeno delavnico za tehniški pouk, garderobe za učence in dopolnilne prostore ob novi veliki telovadnici. Povečali smo jedilnico, dobili novo kuhinjo, veliko nove opreme za prostore, predvsem šolsko pohištvo in tehnična sredstva, računalniško učilnico, stavbno pohištvo in dvigalo. S

Šolski parlament leta 2009. Otroški parlament je ena od izvornih oblik spodbujanja otrok k izražanju lastnih mnenj o vprašanih, ki jih po demokratičnem postopku izberejo sami.

številnimi omenjenimi pridobitvami smo posodobili pouk in se odprli javnosti. Telovadnica in šolsko igrišče sta dobrodošla pridobitev za širšo skupnost. Ograjeno in z igrali opremljeno igrišče zagotavlja varnost in kakovostno igro vrtičkarjem in šolarjem. Dvigalo omogoča dostop in obiskovanje pouka tudi gibalno oviranim. Sodobna oprema omogoča sodobno delo.

Konec prvega desetletja novega tisočletja smo v raziskovanju mestnega obzidja povezali šole iz Unesco središča Celje, Celjske milje - prijateljskega teka ob obzidju pa so se udeležili učenci iz vseh celjskih osnovnih šol.

Na kolesarjenju po naši lastni Fackini poti so se nam pridružili tudi predstavniki Mestne občine Celje in tako simbolično opozorili na vse bolj pomembno skrb za zdravo okolje.

V projektu Evropska vas smo spoznavali Veliko Britanijo, Francijo, Španijo, Finsko, Švedsko, Italijo, Grčijo in Belgijo.

Ustvarjali smo iz stekla, kovine, kamna, lesa, plastičnih in odpadnih materialov, papirja, tekstila in prosojnih materialov.

Ugotavljali smo, kakšno razbremenitev lahko omogoči fleksibilni predmetnik in kako lahko spoznavamo skrivnosti opismenjevanja še drugače, udeleževali smo se ekskurzij in šol v naravi.

Sestavili smo vzgojni načrt ter prilagodili hišni in šolski red. Posodobili smo prometno- varnostni načrt šole.

Letno izdelamo povprečno štiri raziskovalne naloge. Sodelujemo v 7 mednarodnih ter 34 šolskih, občinskih, nacionalnih ali inovacijskih projektih. Uspehe dosežemo na

Obnova šole je potekala od leta 2003 do leta 2008 po načrtih arhitekta Valterja Ernsta.

področju mladinskega raziskovalnega dela, športa, folklornih dejavnosti, zborovskega petja.

V petih desetletjih so nas obiskali naslednji zanimivi gostje:

igralci Bogomir Veras, Borut Alujevič, Jože Logar, David Sluga, Kaja Štiglic, Ljerka Belak, Mila Kačičeva in Renato Jenček,

književniki Andrej Brvar, Andrej Rozman-Roza, Anton Ingolič, Berta Golob, Bina Štampe Žmavc, Bogdan Novak, Branka Jurca, Desa Muck, Fran Roš, Ivan Sivec, Janja Vidmar, Kajetan Kovič, Karolina Kolmanič, Kristina Brenkova, Matea Reba, Meta Rainer, Miha Mate, Mimi Malenšek, Nejka Omahen, Oskar Hudales, Primož Suhodolčan, Sara Mergole Vukovič, Slavko Pregelj, Tadej Golob, Tone Partljič, Tone Pavček, Vinko Möderndorfer in Vitan Mal,

Obisk Primoža Suhodolčana leta 1999

kostumografki Irena Felicijan in Olga Meglič, novinarka Manca Košir,

publicisti Dušica Kunaver, Marjan Marinšek in Toni Gašperič,

režiserja Jože Gale in Tugo Štiglic,

slikarka in ilustratorka Marjanca Jemec-Božič,

svetovna popotnika Benka Pulko in Zvone Šeruga,

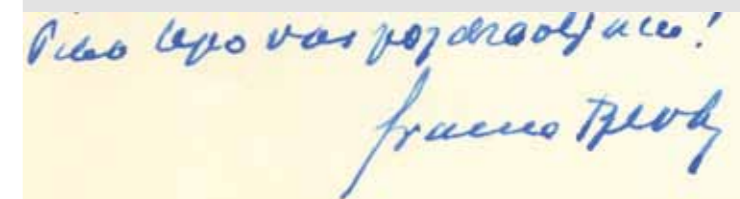
svobodna umetnika Jos Zalokar in Brigita Kobe,

pianist Hinko Haas,

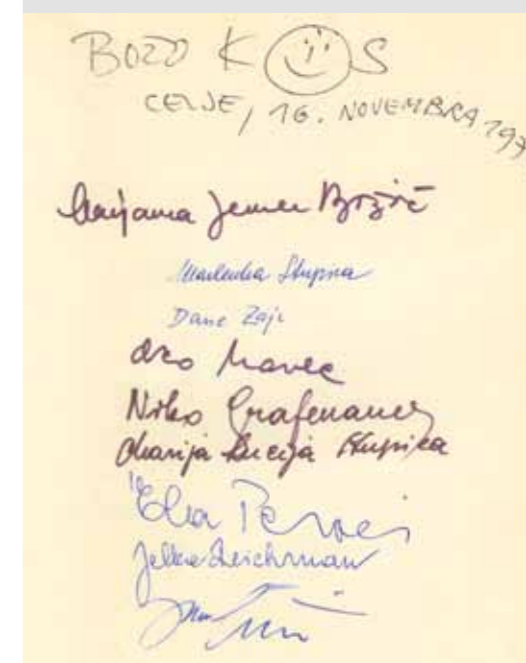
glasbeniki Andrej Šifrer, Adi Smolar, Miran Rudan, Vili Resnik, New Sving Quartet, Igor Leonardi, skupina Odpeti, Joseph Marie Adrien Rakotorahalaly z Madagaskarja.

Letni koncert OPZ in MPZ v Narodnem domu v Celju leta 2002. Pevska zbor so spremljali člani Mladinskega simfoničnega orkestra Glasbene šole Celje pod taktirko Matjaža Brežnika in pianist Hinko Haas. S koncertom smo počastili 40-letnico šole.

Leta 1967 je mlade bralce obiskal France Bevk.

Avtogrami in posvetila gostov zlatih bralcev

Vsaka šola je vpeta v prostor in čas, ki sta pomembna dejavnika življenja in dela.

1962

5. septembra se v novi šoli prične pouk.

V Celju so bili ustanovljeni Zavod za spomeniško varstvo, Hortikulturno društvo, Šolski center Borisa Kidriča ter Cestno podjetje Celje.

1963

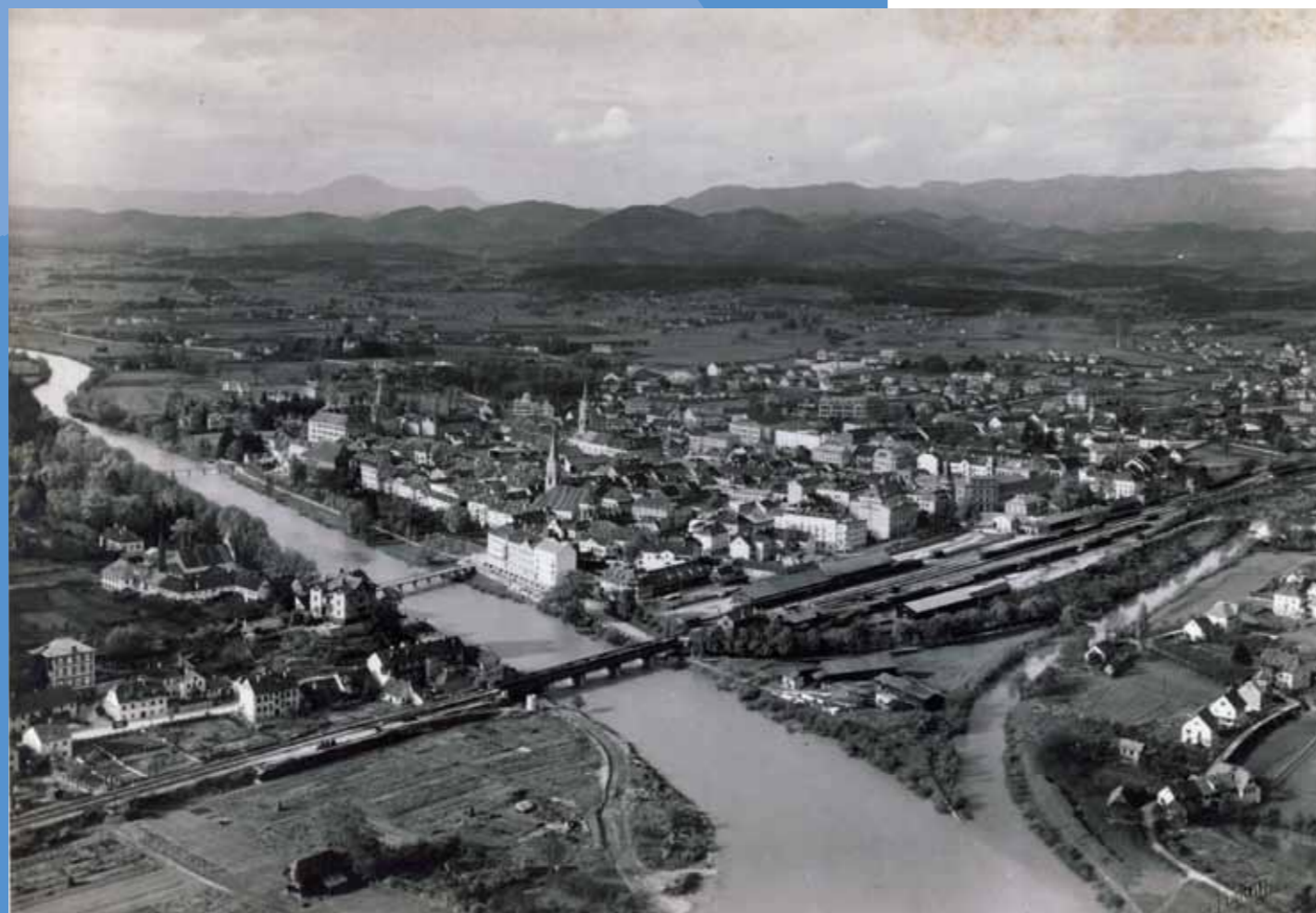
Zaradi hudega mraza se za štiri dni podaljšajo februarске zimske počitnice
Začeli so graditi umetno drsališče v celjskem parku in odprli samopostrežno restavracijo v Gaberjah.

1964

Pionirski odred se poimenuje po narodnem heroju Ivanu Kovačiču Efenki.
Šola dobi hišno številko "Dečkova cesta 60".
Porušijo evangeličansko cerkev na Otoku, ki je stala na mestu današnjega otroškega igrišča pri vrtcu zraven I. gimnazije v Celju.

1965

Centralni šoli je priključena podružnična šola Šmartno v Rožni dolini.
V Celju je bilo registriranih 1740 osebnih avtomobilov, 857 motorjev, 357 tovornih vozil, 96 avtobusov, 27

Celje v petdesetih letih (Josip Pelikan)

traktorjev, 86 prikolic, 10 delovnih vozil in 34 specialnih vozil

1966

Ustanovljen je varstveni oddelek.
Pomočnica ravnatelja postane Vera Krašovec
Podrli so staro bencinsko črpalko na obnovljenem celjskem križišču Gregorčičeve in Vodnikove ulice, v Pečovniku pa so prenehali izkopavati rjavi premog.

1967

Na prvi pionirski atletski olimpiadi dosežemo največ prvih mest.
Šola se vključi v gibanje BRALNA ZNAČKA, podeljene so prve Kajuhove bralne značke.
Uvedena je mala šola - obiskujeta jo 102 učenca.
Na mestu poškodovanega zahodnega dela Stare grofije so po načrtih arhitekta Jureta Sadarja zgradili novo stavbo študijske knjižnice.

1968

Dramski krožek pod vodstvom Darinke Jošt uprizori Ptičke brez gnezda.
Sodelujemo na prvem tekmovanju Vesele šole, ki je izšlo iz kvizov znanja v Pionirskem listu
V Celju smo dobili prvi semafor pred glavno pošto zgradbo.
V Aeru so začeli izdelovati papirnate osvežilne robčke.

1969

Učenci so v goste sprejeli člane mladinskih pevskih zborov iz makedonske Bitole in hrvaške Janjine.
RTV Ljubljana posname šolsko igro Ptički brez gnezda, predvajajo jo 15. in 26. oktobra
Stanovanjski komisiji je uspelo odpraviti vse pereče stanovanjske probleme zaposlenih.
Fotografski krožek je izdelal 400 novoletnih vizitk ter po fotografiranju vseh oddelčnih skupnosti 1098 fotoportretov oddelkov.
Začeli so izhajati Obrazi, časopis za kulturo in literarno ustvarjanje mladih, v blagovnici Tkanina pa so namestili prve pomične stopnice v mestu.

1970

Po številnih urah udarniškega dela je šolsko igrišče predano namenu.
Spremeni se organizacija dela - uveden je petdnevni delovni teden.
Člani podporne knjižnice so na zbiralni akciji zbrali 1245 rabljenih učbenikov, kar je predstavljalo četrtnino vseh potrebnih.
Na Radiu Celje so javno pohvalili in nagradili glasilo Utrinki z Dolgega polja, ki ga je izdal novinarski krožek.
Dogradili so betonski jez v Ločah, za katerim je

z zaježitvijo Koprivnice in Jezernikovega grabna nastalo Šmartinsko jezero. Tok Koprivnice, in pred tem še Sušnice, so z območja mesta preusmerili v Ložnico.

1971

Na delovnem obisku se mudi 25 ravnateljev iz Hrvaškega Zagorja.
Pedagoško delo zaznamujeta uvajanje nove matematike na razredni stopnji in kabinetnega pouka na predmetni stopnji.
Boris Čop je v skoku v višino za pionirje dosegel nov državni rekord
Zgradili so Pionirski dom Cvetke Jerinove, odprli so prvo celjsko veleblagovnico T v Gubčevi ulici, v Celje pa je pripeljal prvi električni vlak.

1972

Učenci prvič obiskujejo smučarsko in plavalno šolo.
Pri urejanju okolice šole učenci opravijo 1000 ur prostovoljnega dela.
Na šolskem objektu obnovimo streho, prepleskamo šolske stene ter v celoti opremimo šest učilnic
V Jurčičevi ulici je bil zgrajen Dom upokojencev, ustanovljeno je bilo Planinsko društvo Železničar Celje, v stolpnici ob Ljubljanski ulici pa so odprli lokal Vrtnica.

1973

Zaradi nove šole na Otoku se spremeni šolski okoliš. Adaptirana je šolska kuhinja. Zaradi redukcije električnega toka je bila popoldanska pedagoška konferenca za pet dni prestavljena (na 13. september).

Uvedeno je ocenjevanje discipline, sodelovanja in obnašanja učencev oziroma oddelčnih skupnosti med poukom. **V organizaciji Novega tednika, Kinopodjetja Celje in Kulturne skupnosti so v Celju organizirali posvet o filmu, ki je predstavljal uvod v prireditev Teden domačega filma, za promet pa so odprli mostova čez Savinjo na Čopovi ulici in na Polulah.**

1974

V februarju glave učencev množično okupirajo uši. V okrožnicah se 49-krat pojavijo pohvale, 7-krat prepovedi, 21-krat pa so učenci opozorjeni na nepravilnosti, neustreznosti, neprimerno obnašanje ipd. V vseslovenski akciji zbiranja divjega kostanja učenci zberejo 5360 kg. Začeli so zbirati odpadni papir in ga nabrali 3492 kg. **Ob Ljubljanski ulici so slovesno odprli poslopje II. osnovne šole Celje, ki je dobila ime po Slavku Šlandru.**

1975

Ustanovljena je pionirska hranilnica. IV. osnovna šola Celje se preimenuje v Osnovno šolo Ivana Kovačiča Efenke. Nekaj otrok zboli za škrlatinko, zato so uvedeni posebni zdravstveni ukrepi. **V Celju zaživi športno-rekreacijska dejavnost »trimčkanje«. Pod geslom "Vsi na kolo za zdravo telo" se prvega množičnega kolesarjenja okoli Celja udeleži 4505 kolesark in kolesarjev.**

1976

Potres in hudi nalivi poškodujejo streho, zato je bilo treba zapreti učilnice v III. nadstropju. **Celje po številnih zapletih dobi sodobno prometno povezavo, polovično avtocesto proti Hočam in Mariboru, pod Golovcem pa odprejo športni objekt - Dvorano Golovec.**

1977

Zaradi nove šole na Lavi se ponovno spremeni šolski okoliš. **Umrli je fotografski mojster Josip Pelikan, ki je Celjanom zapustil bogato fotografsko dediščino, objavljen je bil prvi razpis Občinske raziskovalne skupnosti Mladi za napredek Celja,**

Splošna plovba Piran pa je eno izmed svojih novih ladij poimenovala Celje.

1978

Na občinskem prvenstvu osnovnih šol v atletiki in v nogometu učenci osvojijo 1. mesto. Prvič je organiziran obrambni dan - dan samozaščite in varovanja. Šolski sindikat je za aktivno delo prejel srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije. **Celju je grozila epidemija zlatenice, pri mostu čez Savinjo pa so v Ulici XIV. divizije zgradili poslopje Razvojnega centra Celje.**

1979

Sprejet je nov zakon o osnovni šoli. Na šoli gostimo 30 otrok zdomcev. V okviru akcije kolektivne in osebne zaščite NNNP (Nič nas ne sme presenetiti) smo prejeli plaketo za aktivno udeležbo. **Odprejo novo osrednjo avtobusno postajo na Aškerčevi ulici, prenovljen je bil Tomšičev (današnji Glavni) trg, močna eksplozija plinske jeklenke v zgradbi na Trgu V. kongresa (danes del Prešernove ulice) pa je spremenila podobo mesta.**

1980

Pevski zbor in recitacijski krožek nastopita na prireditvi ob odprtju nove osnovne šole Frana Roša. Zaradi nove šole se ponovno spremeni šolski okoliš. **Vključili smo se v akcijo Hortikultura '80. Gospodarska stabilizacija je povzročila neredno oskrbo z osnovnimi življenjskimi potrebščinami in pred trgovine umestila dolge vrste čakajočih, po celjskih ulicah pa so začeli voziti prvi avtomobili jugo 45 iz Crvene zastave.**

1981

Število učencev se zmanjša, pouk je prvič organiziran v eni izmeni - le v dopoldanskem času. **Na Ljubečni so v okviru prireditve Zlata harmonika harmonikarji prvič pokazali svoje spretnosti; asfaltirali so cesto na Stari grad.**

1982

8. julija orkanski veter odkrije dve tretjini strehe, sledijo najnujnejša obnovitvena dela. Jeseni počastimo jubilej - dvajsetletnico šole, krajevna skupnost postavi spomenik Ivanu Kovačiču - Efenki. Posebej zaživijo kulturne, naravoslovne in raziskovalne dejavnosti. Med glavnim odmorom vsak dan potekajo rekreativne aktivnosti, ki jih pripravljajo oddelčne skupnosti. **Celjski pokrajinski muzej je praznoval stoti rojstni dan, celjska glasbena šola pa je s prizidkom dobila nove učilnice.**

1983

Upokoji se ravnatelj Drago Špendl, ravnateljica postane Ivana Žuntar, njena pomočnica pa Ljudmila Bojovič. Gledališka skupina pod vodstvom Darka Žvižejja uprizori veseloigro Mali strah

Bavbav in uspešno nastopi na Naši besedi. 12 članov planinskega krožka obiskuje in uspešno konča planinsko šolo. **Začetek delovnega časa se 28. marca premakne - v proizvodni dejavnosti na 7. uro in v družbenih dejavnostih na 8. uro. Proizvodnega dela v tovarni Aero se udeleži prva skupina učencev iz 7.a in 7.b, skupaj opravijo 124 delovnih ur. Čebelarški krožek prejme najvišje priznanje Zveze čebelarstev Slovenije za uspešno sodelovanje na 6. republiškem tekmovanju mladih čebelarjev na Ptuj. Na Hudinji je Kovinotehna odprla sodobni prodajni center, na Savinji so pri Domu upokojevcev postavili prvi "mehki" jez za reguliranje višine podtalnice in vode v strugi reke, Slavko Cankar, Smiljan Smodiš in Bojan Šrot ter Aco Pepevnik in Jože Zupan pa so osvojili 7145 m visoki Gaurishankar v Himalaji.**

1984

Šola dobi prvi računalnik Sinclair ZX Spectrum. Dograjena je deponija za premog. **Obnovili so celjsko tržnico, v Zdravstvenem domu Celje pa je začel delovati dispanzer za boleznis odvisnosti.**

Fotografski krožek je s foto dokumentacijo pozabi iztrgal številne šolske utrinke.

1985

Izmenjamo obiska z dijaki Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu.

Zaradi hudega mraza 7. januarja 1985 učence in delavce šole obvestimo, da morajo imeti tople nogavice, copate in puloverje ter med poukom izvajati telesne aktivnosti - minuto za zdravje, ker »v takem mrazu ne moremo ogreti učilnic na primerno temperaturo«.

RK Slovenije šoli podeli diplomu za uspehe pri razvijanju zdravstvenih in humanitarnih dejavnosti, mentorica Vilma Ekselenski pa prejme Srebrni znak RK. **Januarja so se temperature spustile na -27,2° C, restavrator Herbert Kerssenbrock je v Opatijski cerkvi restavriral baročne orgle, prvič je organiziran maraton Celje - Logarska dolina.**

1986

V telovadnici obnovimo tla, zahodna stena šolske zgradbe se na novo zastekli. Učenci si ogledajo film Poletje v školjki in se srečajo s celotno filmsko ekipo. **Februarja je v Celju zapadlo več kot 70 cm snega, v zdravstvenem domu je začela delovati urgentna medicinska služba, z nemškim Grewenbroichom pa je Celje podpisalo listino o**

pobratenju mest.

1987

Novinarski krožek samostojno vodi tiskovno službo na 11. sejmu Vse za otroka. Celjska bolnišnica je praznovala 100-letnico, **Ustanovljena je bila župnija sv. Duha, na Kersnikovi ulici so odprli nov podvoz, v stečaj pa je šlo podjetje LIK Savinja.**

1988

Mladi literati prvič pripravijo literarno srečanje. **Devet celjskih podjetij (Cinkarna, Emo, Etol, Kovinotehna, Zlatarna, Metka, Merx, Libela, Gozdno gospodarstvo Celje) se je uvrstilo med 200 največjih jugoslovanskih izvoznikov.**

1989

Glasiło To in ono dobi republiško nagrado za najboljše šolsko glasiło. **Obnovili so celjsko železniško postajo in dostop na perone uredili s podhodi, v Celju pa smo množično podpisovali majniško deklaracijo in Temeljno listino Slovenija 1989.**

1990

Učilnici za kemijo in gospodinjstvo dobita novo podobo. **Prvič po 36 letih Celje prizadene katastrofalna**

povodenj, Celje se je pobratilo z nemškim mestom Singen, nepravilno parkirana vozila pa je s celjskih ulic začel odvažati pajek.

1991

Upokoji se ravnateljica Ivana Žuntar, vodstvo šole prevzame Nevenka Matelič Nunčič. Vsa okna na južni strani šole in zasteklitev na vzhodni strani se obnovijo. Organizacija dela preide s štirih na tri ocenjevalna obdobja, uvedemo pouk brez zvonca. **11. april, ko je Celje leta 1451 dobilo mestne pravice, prvič praznujemo kot praznik občine Celje in dokaj mirno preživimo desetdnevno vojno.**

1992

17. februarja ponoči na dvorišču šole eksplodira bomba in naredi precejšnje razdejanje. Učiteljski zbor se pridruži prvi splošni stavki učiteljev v samostojni državi. Šola postane samostojni javni zavod in se preimenuje v IV. osnovno šolo Celje. 30-letnico šole počastimo s prvim tednom dejavnosti, odprtjem računalniške učilnice, novim logotipom in svečano prireditvijo. **Prenovljena je bila Zidanškova (danes Gosposka) ulica, v SLG pa so za 2100**

Žiga Rožič, 9. razred, predmeti, tempera 2010

30

obiskovalcev uprizorili šest predstav na prvem festivalu Dnevi komedije.

1993
Ustanovljena je Heureka, klub mladih raziskovalcev in mentorjev.
Modra cona v mestu je označila nov prometni režim v Celju, odprt je bil železniški nadvoz v Tremarjah, KUD Zarja Trnovlje in ZKO Celje pa organizirata prva Novačanova srečanja.

1994
Prenovljeno je šolsko igrišče.
Ustanovljena je bila

Televizija Celje, v objektu na Ljubljanski ulici so odprli Dairy Queen, prvo "Fast food" restavracijo s hitro prehrano, v Pokrajinskem muzeju pa so pripravili edinstveno razstavo za slepe in slabovidne "Dotikajte se predmetov".

1995
Knjižnica zaživi v novi podobi. Sklenjen je prvi dogovor o sodelovanju z nogometno šolo Mali šampion.
V Muzeju novejšje zgodovine so odprli prvi slovenski otroški muzej Hermanov brlog, celjski policisti so dobili prva dva laserska merilca hitrosti, na Krekovem trgu pa vrata odpre prvi McDonald's.

1996
Na INFOSu smo prejeli prvi nagradi, in sicer za najmikavnejšo in najbolj duhovito šolsko spletno stran, Facka postane maskota šole.
Poštna številka Celja 63000 se spremeni v 3000, namenu so predali štiripasovnico Hoče - Arja vas, ki jo je gradilo Cestno podjetje Celje, praznovali smo 150-letnico prihoda prvega vlaka Južne železnice v Celje.

1997
Šola dobi status izobraževalnega centra za računalniško opismenjevanje.
Mestna občina Celje se prvič celostno predstavi na svetovnem spletu www.celje.si, v mestu so odprli prvo kitajsko restavracijo Fu Hua (kitajska sreča), na Hudinji pa smo dobili prvo krožišče v mestu.

1998
Zaradi športnih dosežkov je šola imenovana za najboljšo športno šolo na Celjskem. S posebnim pravilnikom omogočimo prilagajanje šolskih obveznosti učencem športnikom, kulturnikom ter mladim raziskovalcem.
Fackin dan - celodnevne ustvarjalne aktivnosti ter športne in zabavne igre neposredno prenašamo v eter na lastni frekvenci FK 105,5 MHz ter se neposredno

vključujemo v program Radia Celje in Radia Ljubljana.
Fit media in NT&RC sta izdala prvi celjski Letopis, v dvorani Golovec pa je potekalo 22. svetovno prvenstvo v kegljanju.

1999
Dečki postanejo državni prvaki v rokometu.
Mladi lutkarji zmagajo na občinskem srečanju in se udeležijo lutkovnega maratona v Slovenski Bistrici.
S podpisom listine o sodelovanju šola postane polnopravna članica mednarodne zveze Unesco ASP.
Na pobudo zavoda za šolstvo ekipa športnikov sodeluje na prvih mednarodnih športnih igrah mladih iz dežel Alpe - Jadran, ki potekajo v Rovinju.
Šola je izbrana med 5 najboljših na področju računalniškega opismenjevanja v Sloveniji in dobi naziv Šola leta.

Celjski atlet Gregor Cankar je na svetovnem prvenstvu v atletiki v Sevilli osvojil bronasto medaljo, Zvone Štorman je kupil Hotel Celeia, Celje pa je dobilo prvo parkirno hišo.

2000
Ekipa sedmošolcev zmagaja na kvizu Male sive celice
OPZ in MPZ se z glasbenimi gosti prvič predstavita na samostojnem koncertu v

Narodnem domu.
Celjske košarkarice so prvič postale državne prvakinje, v Muzeju novejšje zgodovine so postavili stalno razstavo Živeti v Celju z odmevno obrtniško ulico, nekdanja učenka Alma Maruška Sedlar pa je predstavila svoj pesniški prvenec Darovanja.

2001
Na Festivalu vzgoje in izobraževanja v Celju se predstavimo z interaktivno spletno aplikacijo Orientacija in kartografija ter na prireditvenem odru z igro Blazno resno popolni.
Pripravimo literarni večer ob svečah.

Leta 2000 smo zmagali na kvizu Male sive celice.

V mednarodnem letu prostovoljstva se prvič vključimo v projekt Teden prostovoljstva.
Obiščeta nas Janja Vidmar in Ivan Sivec.
130-letnico obstoja praznujeta Turistično društvo Celje, najstarejše v Sloveniji, in celjsko gasilstvo, v središču mesta zaprejo

Železninarja, znano staro "Rakuschevo železnino", in gostilno Ribič na Gosposki ulici.

2002
40. rojstni dan šole počastimo s svečanim koncertom pevskih zborov, odprtjem Fackine kolesarske poti in razgrnitvijo idejnih projektov za prenovu šole.
Na šoli poteka občinska predstavitev raziskovalnega dela v okviru gibanja Mladi za Celje.
Prvič sodelujemo v mednarodnem projektu. Izide prva številka novega šolskega glasila Stopinje mladosti.
Vzpostavimo 18 km dolgo Fackino kolesarsko pot od Celja čez Šmartno do Šmartinskega jezera.

31

Facka je leta 1996 postala maskota IV. osnovne šole Celje.

Na Mariborski cesti so odprli trgovski center z multikinom Planet Tuš, z novozgrajeno vezno cesto so povezali Hudinjo z Novo vasjo, vrata zapre priljubljena gostilna Pri zamorcu, nekdanja Ojstrica, v organizaciji Plesnega vala Celje pa je v vseslovenski akciji Parada maturantov četvorko na mestnih ulicah odplesalo 551 plesnih parov.

2003
Otroška folklorna skupina Facka poveže ljubitelje plesa in začne svojo uspešno pot. Prične se temeljita prenova šole.

Izmed 1415 realiziranih slovenskih šol v naravi jih na šoli izvedemo pet, večino v ČŠOD.

V prvem razredu začnemo izvajati devetletni program. Ponovno osvojimo naziv najboljše športne šole v Mestni občini Celje.
Začetni udarec na tekmi slovenske in francoske reprezentance ob odprtju novega nogometnega stadiona je izvedel celjski župan Bojan Šrot; uveljavljen je protialkoholni zakon, ki trgovinam prepoveduje prodajo alkoholnih pijač med 21. in 7. uro, na Aškerčevi ulici pa je Celje dobilo nov poslovno-trgovski objekt Celeiapark

Odpertja prenovljene šole se je udeležil minister dr. Slavko Gaber.

2004
10. maja gostimo posvet na temo 9-letne osnovne šole. 23. septembra uradno odpremo prenovljene prostore šole. Udeležimo se mednarodnega Unescovega tabora Korenine in krila v Piranu. V sodelovanju z Mestno občino Celje in Športno zvezo Celje organiziramo polfinale državnega prvenstva osnovnih šol v rokometu za dekleta. Šola postane regijsko Unesco središče. V šolski knjižnici imamo 8888 knjižničnih enot. **Slovenija postane polnopravna članica Evropske unije, z vzpostavitvijo profesionalne vojske se je ukinilo splošno**

služenje vojaškega roka, avtomatska celjska centralna čistilna naprava v Tremerjah je začela obratovati, odprli so obnovljeno Mariborsko ulico s podvozom, člani rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško pa so osvojili evropski superpokal.

2005
Prvič sodelujemo v mednarodnem projektu Evropska vas in spoznavamo Finsko, obišejejo nas finski učitelji.

Pevci OPZ osvojijo srebrno priznanje na mednarodnem pevskem festivalu Festa Musicale v Olomoucu na Slovaškem. **Ob Savinji so odprli nov objekt oskrbovanih in varovanih stanovanj, namenu so predali novo Srednjo zdravstveno šolo Celje, po Celju strašijo vesti o ptičji gripi.**

2006
Zaključena je gradnja telovadnice, po jesenskih počitnicah se v njej prične izvajati pouk športne vzgoje. V okviru Dnevov evropske kulturne dediščine prvič organiziramo Celjsko miljo - tek prijateljstva po poti nekdanjega mestnega obzidja. Dejavnosti Unesco središča predstavimo na sejmu Altermed.

Po 1400 letih Celje ponovno postane škofijsko mesto (za škofa imenujejo dr. Antona Stresa), SLG Celje praznuje 55 let prve premiere poklicnega ansambla, svoja vrata pa odpreta prenovljen Center Interspar Celje ter Engrotuš Cash&Carry na Kidričevi ulici.

2007
Prvič izvajamo projekt »dan brez razvade« in posvojimo Tibečanka Tenzina Nyendaka. **V Sloveniji je uvedena nova valuta - evro.**

2008
Na Festivalu slovenskega šolstva v Ljubljani se predstavimo z dvema točkama. Devetletka postane popolna - vzgojnoizobraževalno delo od 1. do 9. razreda poteka po novem programu. Ukinjeno je ocenjevanje splošnega učnega uspeha. **Zaključena je prva faza projekta izgradnje Centra za ravnanje z odpadki, v katerem je sodelovalo 24 občin Savinjske regije.**

2009
Šola dobi prvo interaktivno tablo. V mednarodnem Unescovem projektu Posadimo drevo "ENO tree planting" posadimo prvo drevo - rdečelistno bukev. V okviru Unescovega projekta "Modri stol" smo stare, skoraj

neuporabne stole prebarvali in nanje napisali prijazne misli ter jim tako omogočili novo uporabnost.

Maja 2009 skupaj z Mestno občino Celje prvič gostimo zlate bralce iz celjskih osnovnih šol na Starem gradu. **Urška Žolnir, članica celjskega judo kluba Sankaku, je bila izbrana za najboljšo slovensko judoistko.**

2010
Februarja šola prejme priznanje Blaža Kumerdeja za odlično partnerstvo in izjemne dosežke pri razvoju in uvajanju novosti v vzgojno-izobraževalno prakso. Prvošolci sodelujejo v pilotskem ekoprojektu za razumevanje odgovornega ravnanja z okoljem Modri Jan. Obiščejo nas učenci in učitelji iz Švedske. **Prenovljena in dograjena Osrednja knjižnica Celje na Muzejskem trgu je februarja odprla svoja vrata.**

2011
Aprila učenci preživijo nekaj dni pri vrstnikih iz Slavonskega Broda. Dogovorimo se za ločeno zbiranje odpadkov in šolo opremimo z ustreznimi koši. Na kuharskem tekmovanju Turistične zveze Slovenija za Zlato kuhalnico prvič sodeluje tudi ekipa IV. osnovne šole Celje in osvoji srebrno

priznanje. Na šoli poteka državno tekmovanje iz logike. **V prostorih SŠ za hortikulturo in vizualne umetnosti odpre vrata waldorfska šola.**

2012
Februarja odpremo dobrodelno prodajno razstavo likovnih del članov KPD Svoboda Celje. Ob svetovnem dnevu gledališča na naši Četrtni izvedemo Fackin kulturni maraton Z granitnega podstavka v parku ob šoli ukradejo bronast doprsni kip Ivana Kovačiča Efenke **Na olimpijskih igrah v Londonu je celjska judoistka Urška Žolnir, članica judokluba Z'dežele Sankaku, osvojila zlato. Postala je prva športnica pod slovensko zastavo z zlato olimpijsko medaljo.**

Dobrodelna prodajna razstava leta 2012

Statistika je velika laž, sestavljena iz majhnih resnic!

	1962	2012
Število učencev na IV. osnovni šoli Celje	1044	408
Učni uspeh	91,5 %	98,1%
Tedensko število ur pouka v 1., 3., 5. in 8. razredu osnovne šole	22, 24, 29, 32	22, 22, 26, 32
Delež zaposlenih v izobraževanju v MO Celje	4,8 %	6,1 %
Življenjska doba ženske populacije	72 let	82 let
Življenjska doba moške populacije	67 let	76 let
Igra	Skrivalnice, slepe miši, fuč, žoganje, kotalkanje, zbiranje značk, razglednic, previjanje lutk in plišastih medvedkov, "spušcanje" zmajev, izdelovanje lokov in frač ter sestavljanje sanjskih Lego kock.	PC, PC, PC, PC, PC in PC.
Nakup oblačil	Ljudski magazin, Volna, Vesna in Manufaktura.	Street One, Outlet, S.Oliver, Energie, New Yorker, Zara, 7camicie, Bershka, Brooklyn Energie, Calzedonia, Comma, Etam, H&M, Hervis, Intimissimi, Iana&Boboli, Jones, Levi's, Modiana, Mura, Okaidi, Orsay, Oviessie, Promod, Salsa Jeans, Smash, Sportina, Stradivarius, Tally Weijl, Tom Tailor in Tomas Sport 2 (samo trgovine v Citycentru Celje).
Hrana	malice, kosila	zajtrki, malice, kosila in z zdravniškim potrdilom dietno prehrano (sladkorna, celiakija, alergije) ter dosledno upoštevanje HACCP standarda.
Najpogostejša tri imena v Sloveniji po spolu	Janez, Jože, Franc in Marija, Irena, Mojca	Luka, Jan, Nejc in Nika, Eva, Sara

"Ob nedeljah popoldne smo nudlce delale v šoli za cel teden naprej; sušile smo jih na stolih in šolskih klopih v spodnji avli. Pa knedlci! Marelični, slivovi ... na stotine! Pa pašteto smo jim tud' mazale na kruh ... Pa sej mladi mor'jo jest!" (Marija Blatnik)

Klemen Kuhar, 7. razred, krokodil, linorez 2009

ŠOLA V ŠTEVILKAH

36

šolsko leto	število oddelkov	število učencev
1962/1963	29	1044
1963/1964	34	1136
1964/1965	34	1119
1965/1966	34	1123
1966/1967	34	1116
1967/1968	34	1025
1968/1969	34	1018
1969/1970	34	1021
1970/1971	34	1007
1971/1972	34	1032
1972/1973	35	1075
1973/1974	35	1063
1974/1975	31	886
1975/1976	31	953
1976/1977	35	1026
1977/1978	23	604
1978/1979	23	611
1979/1980	24	666
1980/1981	19	491
1981/1982	19	524
1982/1983	21	582
1983/1984	23	642
1984/1985	24	666
1985/1986	25	691
1986/1987	26	718
1987/1988	26	725

šolsko leto	število oddelkov	število učencev
1988/1989	26	710
1989/1990	25	701
1990/1991	25	673
1991/1992	24	643
1992/1993	24	641
1993/1994	24	619
1994/1995	24	600
1995/1996	24	617
1996/1997	24	611
1997/1998	24	589
1998/1999	23	556
1999/2000	22	528
2000/2001	22	507
2001/2002	21	465
2002/2003	21	443
2003/2004	21	468
2004/2005	21	463
2005/2006	20	434
2006/2007	20	423
2007/2008	20	430
2008/2009	20	421
2009/2010	20	421
2010/2011	19	400
2011/2012	19	413
2012/2013	19	408

Zaposleni na IV. osnovni šoli Celje glede na obdobje trajanja zaposlitve od leta 1962 do 2012 (po abecednem redu)

Agrež Urška (2003 - 2006), Arbeiter Milena (1964 - 1993), Arnautović Dragoljović Branka (1984 - 1984), Arnejc Karolina (1962 - 1965), Banovšek Ivanka (1982 - 1983), Belej Nada (2003 - 2003), Bertoncel Nevenka (1983 - 1983), Bevc Lucija (1997- 1999), Bitenc Planinc Breda (1965 - 1976), Blatnik Marija (1973 - 1991), Blatnik Angela (1976 - 1977), Boben Marija (1962 - 1980), Bobera Vida (1962 - 1966), Bohorč Fidler Damjana (1988 - 1989), Bojović Ljudmila (1962 - 1997), Bojović Mojca (1987 - 1990), Bombek Kalčič Marija (1996 - 1974), Bonač Marija (1965 - 1967), Brezovšek Marinka (2003 - 2008), Božnik Primož (1998 - 2004), Borenovič Tanja (2009 - 2010), Cestnik Bojana (2005 - 2006), Centrih Urška (2005 - 2006), Cunjak Tjaša (2011 - 2011), Črnko Lili (1991 - 1993), Brecl Nada (1980 - 2005), Brumen Anica (1962

- 1979), Čadej Angela (1976 - 1977), Čebul Gubenšek Jožefa (1972 - 1973), Čepin Helena (1962 - 1969), Čop Miroslava (1962 - 1966), Čuvan Avgust (1962 - 1984), Čuvan Helena (1992 - 1993), Dečman Nataša (1999 - 2000), Dečman Nevenka (1982 - 1982), Dostal Kristina (1962 - 1987), Drev Ana (1993 - 1994), Ekselenski Vilma (1962 - 1989), Esih Vida (1976 - 2008), Ferik Ana (1994 - 1996), Ferlinc Boris (1962 - 1964), Ferme Vanja (2000 - 2001), Fiket Anita (2002 - 2003), Filej Ivana (1965 - 1992), Gabriel Tanja (1993 - 1994), Gmajnič Magda (1999 - 2003), Godec Leonida (1989 - 1990), Gorenak Irena (1993 - 1996), Goričan Anka (1962 - 1993), (2000 - 2002), Grabar Majda (1976 - 1991), Gracej Nataša (2010 - 2010), Gradišar Alojz (2003 - 2003), Gražl Cvetka (1987 - 1988), Grčar Topolšek Frančiška (1981 - 1981), Hartman Zinka (1962 - 1965), Himmerleich Bojan (1987 - 1989), Hočevlar Lidija (1987 - 1989), Horvat Mitja (2008 - 2008), Hrastnik Koštomaj Karmen (1983 - 1989), Hribar Justina (1962 - 1968), Hribar Marija (2002 - 2002), Iršič Danica (1995 -

Učiteljski zbor leta 1972

1998), Ivanjko Silva (2002 - 2006), Jakop Breda (1984 - 1985), Jančič Stanislav (1984 - 1987), Jarh Marija (1964 - 1990), Maček Julijana (1964 - 1982), Jekl Zver Marija (1996 - 1996), Jelen Marija (1962 - 1971), Jelenc Ograjenšek Nina (2010 - 2012), Jeršič Danijela (2004 - 2004), Jevnišek Nataša (1989 - 1989), Jezernik Jerneja

(1997 - 1997), Jurkovnik Anica (1962 - 1977), Jurkovnik Bogdan (1981 - 1982), Kač Sašo (2004 - 2005), Kačičnik Petra (2004 - 2005), Kitanovski Aleksander (1982 - 2009), Klarer Magdalena (1972 - 1977), Klemenčič Barbara (1986 - 1988), Klemenčič Jerneja (2007 - 2008), Knez Marija (1968 - 1970), Kočevar Barabara (1973 - 1978, 1980 - 1998), Kodrin Marija (1999 - 2001), Kolar Marija (1971 - 2010), Kostajnshek Silvo (1966 - 1967), Kostomaj Nevenka (2002 - 2002), Friškovec Egida (1975 - 1980), Kramer Ivan (1963 - 1966), Kramer Pavla (1973 - 1977), Vidas Lucija (1964 - 1982), Krašovec Vera (1962 - 1980), Pukmeister Hilda (1962 - 1977), Križman Marija (1963 - 1985), Križman Vladimir (1962 - 1989), Križnik Irena (1975 - 1977), Kroflič Brance Terezija (1962 - 1973), Kučič Amalija (1966 - 1986), Kugler Neža (1965 - 1967), Kukovič Sikošek Hermina (1965 - 1971), Kunc Danijela (1993 - 1994), Kvas Suzi (1992 - 1995), Lah Avgusta (1962 - 1965), Lah Milena (1962 - 1994), Lainšček Ivana (1974 - 1986), Lampensberger Irena (1990 - 1991), Leder Marija (1962 - 1964), Lednik Zarja (1985 - 1985), Lešek Roman (1962 - 1973, 1976 - 1996), Lipnik Cecilija (1972 - 1974, 1975 - 1987), Lipnik Roškarič Marija (1972 - 1973), Lorger Martin (1965 - 1967), Lorger Terezija (1965 - 1967), Lukežič Brinkovčar Danica (1973 - 1974), Maksimovič Milica (1982 - 1992), Mandič Miladinka (1993 - 1994), Marinček Marjanca (1964 - 1975), Markovič Nuška (1976 - 1977), Meotedović Breda (1962 - 1963), Meško Mara (1971 - 1999), Motoh Jožefa (1962 - ?), Mrz Marjeta (1993 - 1993), Murko Vladimir (1993 - 1994), Nejedly Veselko Mirjana

(1962 - 1962), Nikolov Marjeta (1993 - 1993), Nosan Tonca (1963 - 1965), Ocvirk Marija (1962 - 1976), Ojcinger Vera (1976 - 1983), Orešnik Nada (1963 - 1971), Palir Matija (1962 - 1977), Palir Elizabeta (1962 - 1977), Papež Jezernik Marija (1975 - 1980), Perkovič Ivan (1968 - 1996), Petriček Aleš (1995 - 1997), Plajnshek Brigita (1999 - 2000), Planinšek Badovinac Antonija (1971 - 1977), Plešnik Ivica (2005 - 2010), Plevnik Petra (1997 - 1999), Podčedenšek Urška (2001 - 2002), Potočnik Darja (1993 - 1998), Povalej Zdenka (1981 - 1986), Priganica Jasmina (2000 - 2001), Puhman Ana (1988 - 1988), Pušnik Andreja (1993 - 1994), Pušnik Maja (2006 - 2007), Rajhman Zlata (1966 - 1979), Rakun Marija Renata (1972 - 1977), Ramšak Valerija (1997 - 1998), Rančigaj Marija (1965 - 1967), Razboršek Jelič Darinka (1990 - 1991), Romih Zorica (2005 - 2006), Roškarič Marija (1972 - 1973), Sakulac Gabrijela (2003 - 2005), Šarlah Julija (1993 - 1993), Seles Anita (1996 - 1999), Senger Laura (2001 - 2002), Sibinčič Cvetka (1983 - 1984), Sikošek Hermina (1962 - 1965), Skale Mojca (1982 - 1987), Skale Polutnik Ivana (1962 - 1977), Slapnik Bojana (2003 - 2005), Slemenšek Ljudmila (1962 - 1979), Šoter Melavc Zdenka (1963 - 1978), Špendl Drago (1962 - 1983), Špiljak Justina (1976 - 1999), Stanek Špela (2008 - 2008), Stanič Janko (1964 - 1971), Stopar Jadviga (2004 - 2005), Štrajhar Franc (1963 - 1964), Štrukelj Anka (1962 - 1979), Studen Ljudmila (1971 - 1980), Švegl Jože (1973 - 1976), Tilinger Albina (1965 - 1991), Točaj Justina (1963 - 1981), Toman Milena (1976 - 1980), Toplak Francka (1962 - 1963), Tratnik

Suzana (1973 - 1987), Trstenjak Zofija (1971 - 1989), Tursan Ivana (1962 - 1988), Uranič Francka (1966 - 1980), Valenčak Jože (1962 - 1973), Vetrih Rozalija (1973 - 1990), Videčnik Desanka (1962 - 1981), Vipotnik Grobelšek Alojzija (1980 - 1980), Vizjak Darinka (1967 - 1977), Vizjak Rudolf (1970 - 1981), Vizjak Stanko (1976 - 1978), Vodopivec Frančiška (1962 - 1977), Volfand Jože (1965 - 1967), Vrhovšek Lucija (2004 - 2005), Vrščaj Hugo (1967 - 1967), Vukaljović Živković Milovanka (1982 - 1994), Vukovič Vrečko Lidija (1996 - 1999), Zagorec Suzana (1990 - 1990), Zalašček Marjeta (1993 - 1994), Zupan Mariza (1962 - 1964), Zupanc Ivan (1962 - 1968), Zupanc Štefanija (1962 - 1963), Žuntar Ivana (1962 - 1991), Župevc Petra (1996 - 1997).

Preko javnih del so naloge informatorja - spremljevalca učencev ali izvajalca učne pomoči opravljali: Darko Gmajnič, Uroš Gorinšek, Barbara Škedelj, Marko Hodnik, Leja Furlan, Simona Žlender in Sonja Antloga.

V šolskem letu 2012/2013 je na IV. osnovni šoli Celje zaposlenih 56 delavcev.

Pedagoški in strokovni delavci: Manja Kozovinc, Alenka Perlič, Ksenija Leskovšek Korber, Nevenka Mulej, Renata Lupše Knez, Ana Majcen, Lidija Jevšnik, Ilonka Kovač, Zdenka

Učiteljski zbor leta 1996

Bohnc, Ida Rebernik, Dragica Kranjc, Leopold Hribernik, Suzana Križnik, Nataša Lemež, Jelka Hribernik, Jerneja Pavlič, Marja Poteko, Alenka Šauperl, Melita Broz, Gregor Ivšek, Simon Dražumerič, Alenka Kostanjevec, Barbara Vukovič, Bojana Cmok Mlinarič, Mojmir Mosbrucker, Branka Gal, Nina Jelen, Simona Zobec, Albina Herman, Jolanda Ipšek Ulrych, Vinko Zajc, Sandra Đulabič, Sabina Litera, Silva Žvižej, Milica Ovtar, Karin Trepelj, Alenka Šmarčan, Katja Kojnik Vengust, Barbara Jager, Saša Bratina, Nina Jazbinšek; Ivanka Federnsberg Turinek, Helena Čuvan in Nevenka Matelič Nunčič.
Poslovna sekretarka: Danica Mastnak
Tehniško osebje: kuharice Marija Gaberšek, Karolina Ribič in Bernarda Štepihar, hišnik Peter Kotnik, čistilci Danica Goleš, Jožica Novak, Asija Hodžič, Razija Bečirbašič, Slavica Krajnc in Srečko Žumer.
Informatorica: Alja Stanonik

Miha Žgank 9. razred, portret 2007

PESTRA IZBIRA DEJAVNOSTI

Že od ustanovitve šole se učenci lahko vključujejo v različne interesne dejavnosti. V njih odkrivajo in razvijajo svoje interese, pridobivajo praktične življenjske izkušnje ter se tako usposabljaajo za koristno in zdravo preživljanje prostega časa. Interesne dejavnosti so pomemben del vseživljenjskega učenja.

Šola organizira interesne dejavnosti izven šolskega pouka kot razširjeni program, učenci se vanje vključujejo po lastni izbiri in prostovoljno. V petih desetletjih smo učenkam in učencem ponudili štiriinšestdeset različnih interesnih dejavnosti. V šolskem letu 1962/63 so delovali fotografski, likovni, literarni, dramski, pevski in gospodinjski krožek, kasneje še prometni, strelski, rokoborbeni, stenografski in folklorni. Danes se na številnih področjih išče drugačna znanja in spretnosti, zato je sodobnost odplavila marsikatero nekdanjo dejavnost.

V šolskem letu 2012/2013 smo učenkam in učencem ponudili naslednje interesne dejavnosti: angleški krožek, bralni krožek in bralno priznanje, Ekorgov klub, Epi Reading Badge - angleška bralna značka, fizikalni krožek, folklorna skupina, foto krožek, glasbeni krožek, gledališki krožek, klub Unesco, knjižničarski, kolesarski in likovni krožek, logika, male sive celice, matematični krožek, naravoslovje, naravoslovni krožek, naše mesto - vaše mesto, nemški krožek, otroški in mladinski pevski zbor, planinski krožek, plesna dejavnost, pravljlični krožek, prostovoljstvo, računanje je igra, raziskovalno delo - Heureka, recitatorski krožek, šolska skupnost učencev, šolsko športno društvo, zanke in uganke ter zdrav življenjski slog.

Krožki, interesne dejavnosti in mentorji¹ od 1962 do 2012

1. Angleška bralna značka - Epi Reading Badge - Tanja Gabriel, Melita Broz, Suzana Križnik, Bojana Cmok Mlinarič
2. Angleški krožek - Ivana Žuntar, Majda Grabar, Zdenka Primožič, Antonija Badovinac, Tanja Gabriel, Bojana Cmok Mlinarič
3. Biološki krožek - Anka Demšar, Simona Zobec
4. Bralni krožek - Zdenka Bohnec, Ilonka Kovač
5. Bralno priznanje - Alenka Kostanjevec in učiteljice slovenščine
6. Cici vesela šola in Vesela šola - Ivana Filej, Helena Čuvan, Renata Lupše Knez
7. Čebelarski krožek - Jože Bevc
8. Dramski krožek - Darinka Jošt, Darko Žvižej, Damjana Bohorč, Darinka Vizjak, Alenka Kostanjevec, Primož Božnik, Barbara Vukovič
9. Ekorgov klub - Helena Čuvan
10. Elektrotehniški krožek - Drago Želj
11. Esperanto
12. Filmski krožek - Zlata Rajhman
13. Fizikalni krožek - Marja Poteko
14. Folklor - Terezija Brenc, Kristina Dostal, Desanka Videčnik, Mirjana Veselko, Cilka Lipnik, Renata Rakun, Silva Žvižej, Karin Trepelj
15. Fotografski in video krožek - Elizabeta Palir, Peter Božič, Franc Gajšek, Vinko Zajc, Gregor Ivšek
16. Francoska bralna značka - Sandra Đulabić
17. Glasbeni krožek - Ana Majcen
18. Gledališki krožek - Nevenka Mulej
19. Gospodinjski krožek - Milena Lah, Albina Herman
20. Hortikulturni krožek - Milena Lah

¹ Mentorji so navedeni na osnovi posameznih letnikov šolskih kronik, letnih delovnih načrtov in šolskih informativnih Kažipotov. Velikokrat pri določenih dejavnostih mentorji niso navedeni, včasih pa se podatki iz virov križajo ali izključujejo.

21. Instrumentalni krožek - harmonikarska sekcija - Boris Ferlinc
 22. Klub OZN - Vera Krašovec, Suzana Tratnik, Bojan Himmelreich, Melita Broz
 23. Knjižničarski krožek - Alenka Kostanjevec
 24. Knjižno-filmski kotiček - Melita Broz
 25. Kolesarski krožek - Lidija Jevšnik, Ida Rebernik
 26. Likovni krožek - Vilma Ekselenski, Ksenja Leskovšek Korber, Vinko Zajc
 27. Logika - Darja Potočnik, Nataša Lemež, Dragica Kranjc
 28. Lutkovni krožek - Mirjana Veselko, Ivana Filej
 29. Male sive celice - Helena Čuvan
 30. Matematični krožek - Avgust Čuvan, Vera Ojcinger, Primož Božnik, Nataša Lemež
 31. Mladi tehniki - Marja Poteko
 32. Modelarski krožek - Vlado Križman, Gregor Kramer
 33. Naravoslovje za začetnike - Leopold Hribernik
 34. Naravoslovni krožek - Leopold Hribernik
 35. Naše mesto - vaše mesto - Melita Broz
 36. Nemški krožek - Jerneja Pavlič
 37. Novinarski krožek - Francka Toplak, Anka Goričan, Nevenka Matelič Nunčič, Jelka Hribernik, Alma Maruška Sedlar, Barbara Vukovič ter na razredni stopnji Sonja Trstenjak, Cilka Lipnik, Ida Rebernik in Dragica Kranjc.
 38. Obrambni krožek - Roman Lešek
 39. Otroški pevski zbor in mladinski pevski zbor - Boris Ferlinc, Breda Medženović, Marjanca Marinček, Milica Studen, Milena Arbeiter, Jolanda Ipšek Ulrych
 40. Planinski krožek - Ivana Filej, Dragica Kranjc, Stanko Vizjak, Marinka Brezovšek, Marija Kolar, Mojmir Mosbrucker, Manja Kozovinc, Simon

Dražumerič
 41. Plesni krožek - Ilonka Kovač
 42. Podjetniški krožek - Marija Kolar
 43. Pravljični krožek - učiteljice razrednega pouka
 44. Prostovoljstvo - Marija Kolar, Ivanka Federnsberg Turinek
 45. Prometni krožek - Avgusta Lah, Vlado Križman, Majda Klarer, Milena Toman, Elizabeta Palir, Marja Poteko
 46. Računalniški krožek - Gregor Ivšek, Mojmir Mosbrucker, Dragica Kranjc
 47. Računanje je igra - Helena Čuvan
 48. Raziskovalno delo, Heureka - Mojmir Mosbrucker
 49. Rdeči križ - Breda Planinc, Ljudmila Bojovič
 50. Recitatorski krožek - Nevenka Matelič Nunčič, Jelka Hribernik, Manja Kozovinc
 51. Ritmika
 52. Ročnodelski krožek in izdelovanje učil - Fanika Vodopivec, Alenka Šmarčan
 53. Rokoborski krožek
 54. Stenografski krožek
 55. Strelstvo
 56. Šahovski krožek - Jože Valenčak, Sonja Trstenjak, Kristina Dostal, Ivana Filej, Avgust Čuvan, Marja Poteko
 57. Šolska skupnost učencev - Anka Goričan, Helena Čuvan, Primož Božnik, Mojmir Mosbrucker
 58. Šolska zadruga - Mojca Jarh
 59. Šolsko športno društvo - Desanka Videčnik, Roman Lešek, Jože Švegl, Bogdan Jurkovnik, Aleksander Kitanovski, Anita Seles, Lucija Vrhovšek, Alenka Šauperl,
 60. Taborniški krožek - Zdenka Povalej
 61. Tehniški krožek - Elizabeta Palir, Vlado Križman
 62. Unesco ASP - Melita Broz, Ksenija Leskovšek Korber
 63. Vrtnarski krožek - Anka Štrukelj, Milena Lah
 64. Zanke in uganke - Renata Lupše Knez

Mlade šahistke leta 1965

Nova znanja in veščine ter drugačna pričakovanja in interesi

Veliko dejavnosti, ki so bile nekoč sestavni in samoumevni del šolskega življenja in dela, je odplavila sodobnost. V ponudbi, interesu ali izrazoslovju danes ne zasledimo več elektrotehničnega, rokoborskega, stenografskega, hortikulturnega in obrambnega krožka, harmonikarske sekcije, kluba OZN, strelstva, esperanta in šolske zadruge, iščejo se drugačna znanja in spretnosti. Takšna so na primer znanja računalništva, poznavanje sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije, podjetništvo ipd. Mnogo dejavnosti je na razpolago izven šole, a so plačljive - športni klubi, tečaji tujih jezikov, učenje igranja inštrumentov ipd. Veliko nekdanjih krožkov se je z novim predmetnikom leta 1983 preusmerilo v dodatni pouk, na primer matematika, slovenski jezik in angleški jezik. Nekatere aktivnosti in področja je nova devetletka vključila v izbirne predmete, na primer naravoslovje, področja ekologije, športa idr. Zopet

druga, ki so bila včasih vključena v človekov, šolski in družbeni vsakdanjik, danes vključujemo v interesne dejavnosti, na primer prostovoljstvo, medgeneracijsko povezovanje, kulturno drugačnost, odnos do gibanja in zdravja in veliko ostalih aktivnosti. Ravno zaradi tega se nekdanjih časov s ponosom, toplino in veseljem spominjamo.

Šolska zadruga

Člani zadruge so usklajevali zbiralne akcije odpadnega papirja, divjega kostanja za potrebe Leka iz Ljubljane in borovnic za celjski Merx. Skrbeli so za urejeno in čisto okolje, za šolski vrt in stalno negovanje lončnic v učilnicah.

Taborniki

Konec osemdesetih let je oživelo taborništvo, velik odziv je vse presenetil. Taborniki so bili vključeni v rod II. grupe odredov in so delovali po programu taborniške zveze. Mladi

Harmonikarska sekcija leta 1967

Kolesarji z mentorjem Vladom Križmanom leta 1963

člani so plačali članarino in pristopnino, dobili so izkaznico ter uniformo. V taborniški rod so se vključile kar 4 skupine naših učencev.

Šahovski krožek

Umska dejavnost ob štiriinšestdesetih črno-belih poljih je bila zelo priljubljena. Šahiste, med katerimi so bili tudi republiški prvaki, so usmerjali Jože Valenčak, Sonja Trstenjak, Kristina Dostal, Ivica Filej, Avgust Čuvan in Marja Poteko.

Vesela šola

Tekmovanja so razpisovali po letu 1967 na osnovi objavljenih Veselih šol, osmih enostranskih prilog Pionirskega lista, kjer so učenci spoznavali dodatne učne vsebine z različnih šolskih področij in tako poglobljali znanje. Namenjena je bila učencem od tretjega do osmega razreda. Od leta 1967 smo bili dvakrat republiški prvaki, štirinajstkrat pa smo sodelovali na republiškem tekmovanju v Ljubljani.

Klub OZN

je osnovala Vera Krašovec. Njeno delo so nadaljevali Suzana Tratnik, Bojan Himmelreich in Melita Broz. Na sestankih so spremljali, komentirali in predstavljali aktualna dogajanja doma in po svetu. Sodelovali so v aktivnostih Unicefa in pripravljali razstave. Leta 1982 je učiteljica Suzana Tratnik dobila republiško priznanje za kakovostno mentorsko delo v klubu OZN.

Pouk gospodinjstva z učiteljico Mileno Lah leta 1962

Prometni krožek

Pri krožku so se učenke in učenci seznanili s prometnimi pravili in pravili obnašanja v prometu. Znanje so dokazovali na tekmovanjih o prometnih predpisih in o prometni varnosti. Mladi prometniki so v okolici šole in ob prometnicah skrbeli za prometno varnost in usmerjali mlajše sošolce. Prometni krožek so vsa leta usmerjali Avgusta Lah, Vlado Križman, Majda Klarer, Milena Toman, Elizabeta Palir in Marja Poteko. Iz prometnega krožka so v devetletki že leta 1994 izpeljali priprave na kolesarske izpite za učence, saj otrok do dopolnjenega 14. leta starosti ne sme samostojno voziti kolesa v prometu, če nima kolesarske izkaznice, ki jo pridobi po uspešno opravljenem usposabljanju za vožnjo kolesa. Kolesarski izpit je prvi prometni izpit, ki ga lahko opravi, in prvi pravi

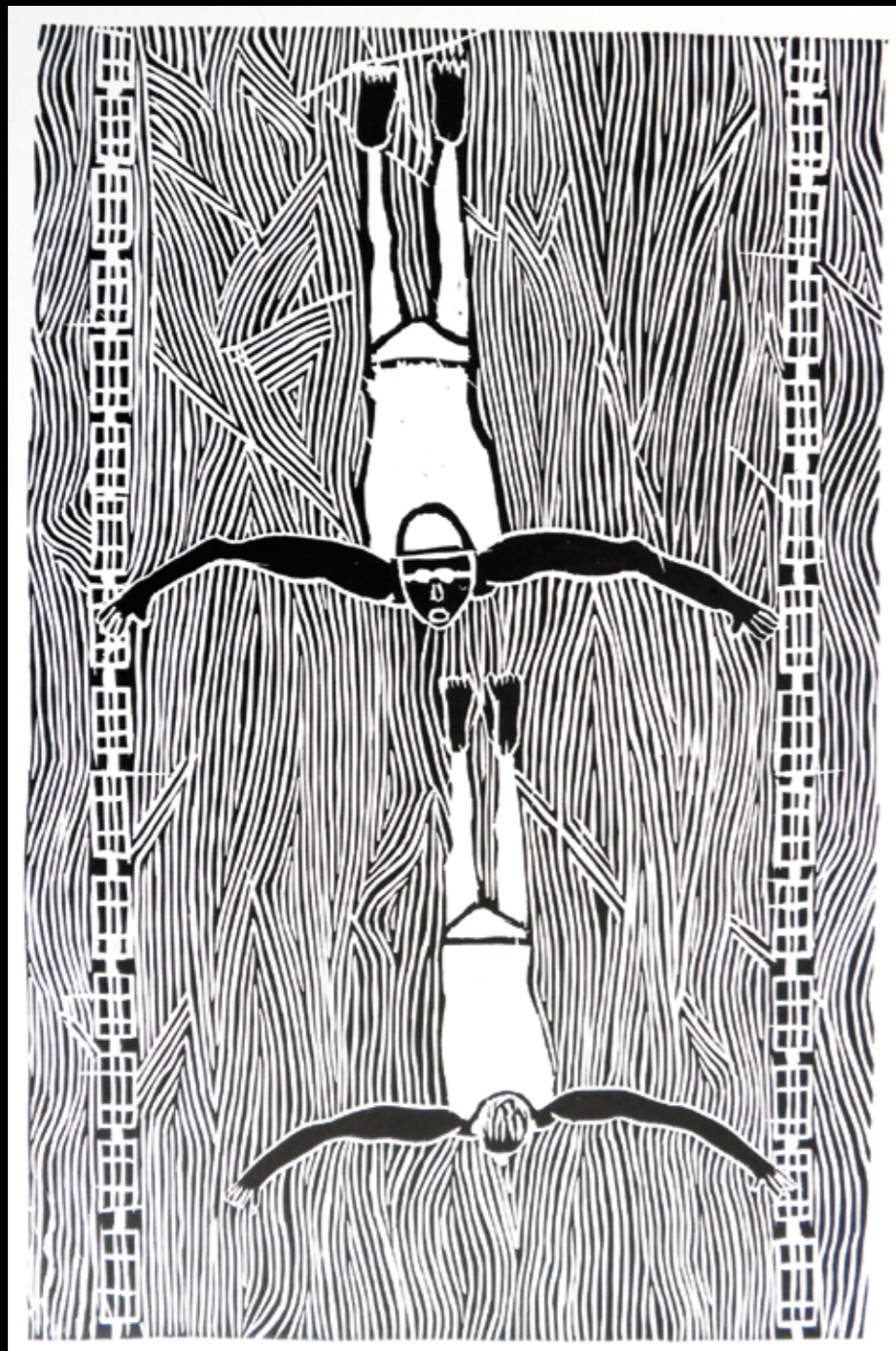
dokument, ki otroku daje samostojnost oz. pravico, da gre sam na cesto, ter hkrati odgovornost za varno sodelovanje v prometu. Priprave na kolesarski izpit izvajata Lidija Jevšnik in vsa leta že Ida Rebernik.

Gospodinjski krožek

Krožek je vodila Milena Lah, po njeni upokojitvi pa Albina Herman. Od leta 2010/2011 se udeležujemo kuharskih tekmovanj za Zlato kuhalnico, ki jih organizira Turistična zveza Slovenije pod pokroviteljstvom Mercatorja. Tekmovanja potekajo na Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje, učenci pa so se doslej pomerili v pripravi pečenih piščančjih prsi, matevža in rdečega zelja, kisle juhe in pohorske omlete. Skupaj z mentorico Albino Herman iščejo izvirne recepte in pridno vadijo kuhanje.

Kuharski mojstri in mentorica Albina Herman leta 2012 s priznanji z Zlate kuhalnice

Nejc Zupanec, 6. razred, plavalca, linorez 1997

NAJUSPEŠNEJŠI MED NAMI

Vsaka šola je ponosna na uspehe in dosežke svojih učenk in učencev in samo spretna šola zna vzbuditi v mladih občutek pripadnosti šoli. Priprave na tekmovanja iz znanj predstavljajo poglobljanje in širjenje strokovnih znanj, zadovoljujejo interese mladih in ozaveščajo njihovo zdravo tekmovalnost, ki je del socializacijskega procesa. Za učence so priložnost za preizkus lastnih sposobnosti in uporabnosti znanj. V veliki meri so stimulatívna, igriva, učence notranje motivirajo in so pogojena z njihovo vedoželjnostjo in radovednostjo.

Danes naši učenke in učenci sodelujejo na naslednjih tekmovanjih iz znanj: angleški jezik, tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje, Bistroum, Bücherwurm - bralno tekmovanje iz nemškega jezika, Cici - vesela šola, EPI Lesepreis - nemška bralna značka in Epi Reading Badge - angleška bralna značka, tekmovanje iz znanja fizike za Stefanovo priznanje, državna revija folklornih skupin Pika Poka, tekmovanje iz znanja kemije za Preglovo priznanje, Kviz NG Junior, tekmovanje iz logike, tekmovanje iz znanja matematike za Vegovo priznanje, mladinsko raziskovalno delo, računalniško tekmovanje Bober, Računanje je igra, ROBOSled, tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni, tekmovanje iz znanja slovenskega jezika za Cankarjevo priznanje ter številna športna tekmovanja.

Učenci IV. osnovne šole Celje, dobitniki zlatih priznanj² na državnih tekmovanjih

TEKMOVANJA IZ ZNANJA SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Mentorica: Jelka Hribernik

1994/1995 Mojca Oset

2001/2002 Pija Kovač

2003/2004 Marija Malgaj

2004/2005 Marija Malgaj

2005/2006 Neža Žager Korenjak

2006/2007 Neža Žager Korenjak

2007/2008 Veronika Prtenjak

2010/2011 Eva Poteko

TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE ZA VEGOVA PRIZNANJA

1969 štiri tekmovalci na državnem srečanju so prejeli Vegovo priznanje

1970 sedem pionirjev na državnem srečanju je prejelo Zlato Vegovo priznanje

Mentorica: Irena Gorenak

1990/1991 Saška Bulatovič

Mentorji: Primož Božnik, Gregor

Ivšek, Branka Gal, Nataša Božič, Darja Potočnik

1993/1994 Jure Svetičič

1994/1995 Jure Svetičič

2002/2003 Jan Kejžar

2003/2004 Jan Kejžar

2004/2005 Maša Kovač, Miha Žgank

²Osnovni vir podatkov so bili bilteni Komisije Mladi za Celje. V njih so navajali podatke o najuspešnejših tekmovalcih iz znanj do vključno desetega mesta v državi. Zato predstavljajo navedeni podatki samo vrhunske uvrstitve, čeprav je vsako pridobljeno zlato in tudi srebrno priznanje na državnem srečanju dosežek, vreden pohvale. Dejstvo pa je, da so se v petdesetih letih spreminjali tudi kriteriji ocenjevanja in uvrstitev ter da vsa tekmovanja in sodelovanja na natečajih niso imela in nimajo enakih izhodišč uvrščanja tekmovalcev.

2006/2007 Neža Žager Korenjak
2007/2008 Manja Cafuta
2008/2009 Manja Cafuta, Dominik Štamol, Brina Posinek
2009/2010 Manja Cafuta

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠKEGA JEZIKA

Mentorica: Suzana Zagoričnik
1994/1995 Polona Dolžan
1995/1996 Polona Dolžan
Mentorica: Melita Broz
2002/2003 Helena Jagodic
2004/2005 Marija Malgaj

TEKMOVANJU IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVA PRIZNANJA

Mentor: Leopold Hribernik
2005/2006 Neža Žager Korenjak
2006/2007 Špela Hribernik
2009/2010 Blaž Kešpert
2010/2011 Jan Hribernik
2011/2012 Žiga Rožič

NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Mentorica: Jelka Hribernik
2006/2007 Špela Hribernik, II. državna nagrada
Mentorica: Barbara Vukovič
2010/2011 Sandra Oklobdžija, regijska nagrada

TEKMOVANJA IZ ZNANJA FIZIKE ZA STEFANOVA PRIZNANJA

Mentorica: Branka Gal
1990/1991 Matej Delakorda, Ljubiša Šolajič
Mentorici: Marja Poteko, Darja Potočnik
1992/1993 Sabina Dečman, Alma Selimovič
Mentorica: Branka Gal
1993/1994 Jure Svetičič
1994/1995 Jure Svetičič, Samo Penič

TEKMOVANJU IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Mentor: Leopold Hribernik
1997/1998 Blaž Hrastnik
1999/2000 Blaž Ličen, Tine Malgaj
2000/2001 Tine Malgaj
2001/2002 Pija Kovač, Klemen Grobin
2002/2003 Klemen Grobin, Jan Kejžar
2003/2004 Gea Pantner Volfand
2004/2005 Marija Malgaj
2005/2006 Neža Žager Korenjak, Maša Kovač
2006/2007 Neža Žager Korenjak
2008/2009 Nejc Kejžar, Blaž Kešpert
2009/2010 Nejc Kejžar, Blaž Kešpert
2010/2011 Mitja Gajšek, Brina Posinek

LITERARNI NATEČAJI

Mentorica: Jelka Hribernik
2001/2002 Maruša Pozvek - Izid pesniške zbirke Šepet resnice
2002/2003 Tjaša Cafuta - regijska nagrada na natečaju Evropa v šoli
Mentorica: Dragica Kranjc
2002/2003 Leja Dvoršek - knjižna nagrada na natečaju Slovenskih železnic
Mentorica: Jelka Hribernik
2006/2007 Špela Hribernik, II. državna nagrada na natečaju Evropa v šoli
Mentorica: Barbara Vukovič
2010/2011 Nastja Vodeb - izdaja lastne knjige za 1. mesto na natečaju Z domišljijo na potep

TEKMOVANJA IZ ZNANJA LOGIKE

Mentorica: Darja Potočnik
1991/1992 Tihomir Vrdoljak
1992/1993 Miha Pirnat
Mentorica: Nataša Božič
2004/2005 Neža Žager Korenjak
2009/2010 Ina Pantner Volfand
Mentorica: Dragica Kranjc
2009/2010 Ina Pantner Volfand

Mentorica: Dragica Kranjc
2012/2013 Ana Hribar

TEKMOVANJE - MALE SIVE CELICE

Mentorica: Helena Čuvan
1999/2000 Špela Kuder, Tadej Kresnik, Maruša Pozvek

DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADI TEHNIKI

1981/1981 Franjo Kovačič, Uroš Kos Slapnik - jadralski modeli
Mentorica: Marja Poteko
1990/1991 Darko Želj
1991/1992 Matej Delakorda, Darko Želj
1992/1993 Marko Klenovšek, Miha Pirnat,
1993/1994 Miha Pirnat
2002/2003 Vid Poteko - državni prvak v kategoriji deltoidnih zmajev
2001/2002 Jernej Poteko - državni prvak v kategoriji škatlastih zmajev

TEKMOVANJA IZ ZNANJA O PROMETU

Mentorica: Avgusta Lah
1969/1970 Roman Kramar - občinski prvak v poznavanju prometnih predpisov
Mentorica: Ida Rebernik
2010/2011 Aleksander Močič - državna nagrada "Kaj veš o prometu?"

TEKMOVANJA IZ ZNANJA RAČUNALNIŠTVA

Mentor: Gregor Ivšek
1992/1993 Rok Založnik, Miha Pirnat
1993/1994 Miha Pirnat
1994/1995 Miha Pirnat - računalniško programiranje
1998/1999 Tadej Bračun
2005/2006 12. festival računalništva - Jure Kvas, digitalna fotografija, in Andrej Salobir, predstavitev spletne strani

TEKMOVANJA IZ ZNANJA ROBOTIKE

Mentorica: Marja Poteko
2010/2011 Jan Hribernik, Gašper Jošt, Matej Leskovšek, Žiga Rožič - državna nagrada

UNESCO KVIZ

Mentorica: Melita Broz
1999/2000 Tina Cocej
2000/2001 Tina Cocej

TEKMOVANJA IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Mentorica: Simona Zobec
2000/2001 Špela Šalomon, Maruša Pozvek
2003/2004 Jan Kejžar
2005/2006 Anej Senica, Maša Kovač, Barbara Kramar
2008/2009 Neža Draksler
2009/2010 Maruša Turnšek

TEKMOVANJA IZ ZNANJA SOCIOLOGIJE

Mentor: Suzana Tratnik
1974/1975 Medobčinsko tekmovanje klubov OZN, 1. mesto
Mentor: Mojmir Mosbrucker
2002/2003 Helena Jagodic, Staša Kerstein, 1. mesto

DRŽAVNI PRVAKI V VESELI ŠOLI

Od leta 1967 do 1978 dvakrat republiški prvaki.
Mentorica: Ivica Filej
1979/1980 Nadja Hriberšek - prvakinja za 8. razrede.
Mentorica: Helena Čuvan
2001/2002 Marija Malgaj, Neža Žager Korenjak
Mentorica: Renata Lupše Knez
1999/2000 Jan Kejžar
2000/2001 Barbara Kramar, Rok Heiligstein, Jan Kejžar

2002/03 Jan Kejžar, Marija Malgaj, Lovro Tacol
2003/2004 Marija Malgaj, Lovro Tacol, Jan Kejžar, Tjaša Strašek, Marko Kočevar
2004/2005 Marija Malgaj, Hana Vogelsang, Maruša Turnšek
2005/2006 Maruša Turnšek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Mentorica: Melita Broz
2000/2001 Špela Kuder

NAJBOLJŠI UČENCI IV. OSNOVNE ŠOLE CELJE

Ker so učni cilji pouka eden izmed osnovnih temeljev šolskega dela, so učenci vedno pohvaljeni za večletni odlični uspeh. Pohvale podeljujemo tudi za uspešna sodelovanja na tekmovanjih in v interesnih dejavnostih ter za izjemne uspehe na različnih področjih šolskega dela. Posebne pohvale posameznikom in ekipam podeljujemo za visoke uvrstitve na športnih tekmovanjih. Redno pohvalimo tudi učence za splošno odličnost, resnost, zanesljivost, doslednost, poštene in ustvarjalne odnose v skupnosti, iskrenost, nudenje pomoči sošolcem in korektno vedenje.

V vseh letih smo evidentirano³ pohvalili naslednje učenke in učence:

1982/1983 Špela Dolenc, Ilonka Kač, Simona Hempt, Janja Knez, Iztok Pinter in Tomaž Smeh (pohvaljeni na valeti ob koncu šolskega leta)
1983/1984 Sašo Pisanec, Tomaž Leskovšek, Alenka Višnar, Srečko Pilko, Nataša Zabukovšek in Simona Belak

(nagrada Občinske konference SZDL)
1991/1992 Matej Delakorda (pohvaljen na valeti ob koncu šolskega leta)
1992/1993 Mitja Benedičič (udeležba na raziskovalnem taboru v Ankaranu)
1993/1994 Rok Založnik, Alma Selimovič (udeležba na raziskovalnem taboru v Ankaranu)
1994/1995 Jure Svetičič, Mojca Oset (udeležba na raziskovalnem taboru v Ankaranu)
1995/1996 Miha Pirnat, Urban Belina (udeležba na raziskovalnem taboru v Ankaranu)
1996/1997 Aleš Manfreda, Tilen Hrastnik (udeležba na raziskovalnem taboru v Piranu)
1997/1998 Tanja Derbuc, Blaž Hrastnik (udeležba na raziskovalnem taboru v Piranu)
1998/1999 Maja Majcen, Nejc Zupanec (udeležba na raziskovalnem taboru v Piranu)
1999/2000 Rok Ogrizek, Ana Janežič (udeležba na raziskovalnem taboru v Piranu)
2000/2001 Klemen Kramer, Tine Malgaj (udeležba na raziskovalnem taboru v Piranu)
2001/2002 Špela Kuder, Pija Kovač (udeležba na raziskovalnem taboru v Savudriji)
2002/2003 Jana Lobe, Klemen Grobin, Helena Jagodic (županov sprejem)
2003/2004 Matija Kovač, Alja Matelič, Tina Kotnik (županov sprejem)
2004/2005 Marija Malgaj, Ana Jenček, Rok Heiligstein (županov sprejem)
2005/2006 Maša Kovač, Anej Senica (županov sprejem)

³ Ker so bili glavni vir podatkov šolske kronike in zaključna poročila in analize učiteljev, le-ti do leta 1992 niso popolni.

2006/2007 Neža Žager Korenjak, Tjaša Strašek (županov sprejem)
2007/2008 Špela Hribernik, Anže Žgank (županov sprejem)
2008/2009 Špela Ocvirk, Marko Kočevar, Luka Dobrinič, Lucija Navodnik, Tanita Pražen, Dominik Štamol (županov sprejem)
2009/2010 Manja Cafuta, Maruša Turnšek, Kaja Đorđević, Blaž Kešpert,

Nejc Kejžar, Žiga Jurij Urlep (županov sprejem)
2010/2011 Mitja Gajšek, Ana Pasarič, Brina Posinek, Eva Poteko, Nina Ramšak, Karmen Vrenko (županov sprejem)
2011/2012 Martina Zakšek, Eva Kučera Šmon, Daniel Krklec, Jan Hribernik, Matej Leskovšek, Žiga Rožič (županov sprejem)

Petra Reič, 6. razred, linorez 1999

Pravijo, da se šola po učencih pozna in da so najboljši učitelji tisti, ki jih njihovi učenci presežejo...

Mali leksikon velikih mojstrov

Brežnik, Matjaž - dirigent Mladinskega simfoničnega orkestra GŠ Celje in Orkestra Akord

Korošec, Boštjan - akademski glasbenik, študent specialističnega študija BMA v ZDA

Cenc, Marija - učiteljica likovne vzgoje in pomočnica ravnateljca na II. osnovni šoli Celje

Ceraj, Matjaž - slovenski judoist, za Slovenijo nastopil na Poletnih olimpijskih igrah 2008 v Pekingu ter Poletnih olimpijskih igrah 2012 v Londonu

Cokan, Nino - ultramaratonec, ekstremni triatlonec, leta 2012 je na svetovnem prvenstvu dosegel četrto mesto

Črep, Saša - kegljačica KK Celje

Divjak, Tamara - profesorica baleta, plesalka, koreografinja in pedagoginja

Dovžan, Polona - diplomantka študija umetnosti in dizajna ter dizajna za teater na londonski Kraljevi univerzi umetnosti

Fabjan, Marjan - eden najboljših slovenskih trenerjev juda; njegovi varovanci so osvojili 2 svetovni in 3 olimpijske kolajne ter 22 kolajn na evropskih prvenstvih

Gajić, Dragan - desnokrilni napadalec, državni rokometni reprezentant

Gobec, Sebastjan - kapetan nogometnega kluba CMC Publikum

Grabar, Majda - učiteljica angleščine na Gimnaziji Celje Center

Gracer, Miran - direktor Grafike Gracer, Celje

Haas, dr. Hinko - slovenski pianist in pedagog, redni profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani

Hribernik, Jelka - učiteljica slovenskega jezika in književnosti na IV. osnovni šoli Celje

Jović, Boban - slovenski nogometaš, branilec Olimpije

Kolin, Mojca - ravnateljica Osnovne šole Frana Roša Celje

Koljić, Sabina - kegljačica KK Celje, dobitnica zlatega keglja za 12

osvojenih medalj na svetovnih članskih prvenstvih, svetovnih in evropskih klubskih pokalih ter v EU ligi v obdobju 2004-2009

Korošec, Damir - glasbeni pedagog, tolkalist, studijski in orkestralni glasbenik ter solist

Kovač, Ilonka - učiteljica razrednega pouka na IV. osnovni šoli Celje

Kranjc, Milan - slovenski atlet v skoku s palico, športni pedagog in trener mladinskega svetovnega prvaka v skoku s palico (5,25m) Roberta Rennerja

Kužner, Edi - strokovni učitelj na SŠ za gostinstvo in turizem Celje ter predsednik Društva gostinskih delavcev Slovenije

Lebič, Romana - ravnateljica Osnovne šole Glazija Celje

Lesjak, Urban - rokometni vratar, član RK Celje Pivovarna Laško

Lorenci, Kamilo - nekdanji sodelavec Radia Celje, urednik resničnostnih šovov v Sloveniji

Lupše Knez, Renata - učiteljica razrednega pouka na IV. osnovni šoli Celje

Majcen, mag. Maja - učiteljica klavirja na Glasbeni šoli Celje

Majcen, Mojca - solistka Plesnega teatra IGEN ter pedagoginja za balet in koreografinja

Markovič, Olga - samostojna podjetnica, vodja galerije AC v Žalcu

Mulej, Nevenka - učiteljica razrednega pouka na IV. osnovni šoli Celje

Poglajen, Darja - učiteljica slovenščine in ruščine na Gimnaziji Celje - Center

Popović, Denis - slovenski nogometaš, igravec pri NK Koper

Poteko, Vid - krožni napadalec, član Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško

Ranevski, Nikola - rokometnaš, član RK Celje Pivovarna Laško

Rogina, Polona - kegljačica KK Celje

Savić, Nada - kegljačica KK Celje, dobitnica zlatega keglja za 20

osvojenih medalj na svetovnih članskih prvenstvih, svetovnih in evropskih klubskih pokalih ter v EU ligi

Savić, Rada - kegljačica KK Celje, dobitnica zlatega keglja za 21

osvojenih medalj na svetovnih članskih prvenstvih, svetovnih in evropskih klubskih pokalih ter v EU ligi

Sedlar, Alma Maruška - novinarka, leta 2007 dobitnica nagrade Bratstvo resnice, ki jo za izjemne novinarske dosežke podeljuje Društvo novinarjev Slovenije

Strašek, Renata - slovenska atletinja, za Slovenijo je v metu kopja nastopila na Poletnih olimpijskih igrah 1996 v Atlanti

Šepetavc, dr. Anton - ravnatelj Prve gimnazije v Celju

Šmarčan, Alenka - učiteljica razrednega pouka na IV. osnovni šoli Celje

Špendl, Irena - akademska slikarka

Štampe Žmavc, Bina - pisateljica, pesnica, režiserka in prevajalka

Topole, Igor - ravnatelj II. osnovne šole Celje

Trstenjak, Tina - slovenska judoistka,

2012 zmagovalka tekme svetovnega pokala, 1. mesto na evropskem klubskem ekipnem prvenstvu 2009

Turnšek, dr. Marjan - teolog, rimskokatoliški duhovnik, nadškof in profesor

Žabič, Igor - rokometnaš, član RK Celje Pivovarna Laško

Žilnik, Janez - nogometaš, nekdanji igravec v islandskemu Vikingurju in v 2. škotski ligi ter trener celjskega prvoligaša, takratnega Publikuma; danes trener NK Šampion Celje.

Žvižej, Luka - slovenski rokometnaš, član RK Celje Pivovarna Laško in državni reprezentant.

Žvižej, Miha - slovenski rokometnaš, državni reprezentant.

Žvižej, Miha - slovenski rokometnaš, državni reprezentant.

Lepo vedenje je res nekaj lepega. Nekateri se vedejo lepo, nekateri pa grdo. Jaz nisem med najboljšimi. Med poukom rad govorim. Ko je odmor, se včasih lovim po hodniku. V šolo in iz šole grem lepo po pločniku. Med potjo pozdravljam starejše ljudi. Sklenil sem, da se bom v šoli boljše vedel. Jani Žilnik, 2.a, Utrinki, št. 1, 1972

Spomini na šolske dni

Šoli ob njenem prazniku

IV. osnovna šola me je v svoj svet gostoljubno sprejela kot šestošolca, ko sem za sabo pustil že dobršen del otroštva in preživel marsikatero preizkušnjo odrasčanja. V tem obdobju so mi, kot verjetno večini mladostnikov, mnogo več kot znanje pomenili družba in medsebojni odnosi in ravno to je obdobje, v katerem si z nežnim svinčnikom začrtamo pot, po kateri bomo v življenju hodili. Tu so prve izkušnje z delovanjem v

skupnosti različnih, a v prav tem okolju verjetno še najbolj enakih. Šola kot raznobarven konglomerat idej, ozadij, vizij in omejitev je za človeka na pragu prvih pravih odločitev idealen poligon za spoznavanje sebe in prvi poskus lastne umestitve na širok zemljevid življenja. Posebej pomembne so mi vse izkušnje in preizkušnje, ki mi jih je naša šola prinesla tako s ponujenim znanjem, kot z najrazličnejšimi pogledi, z zgledi učiteljev in sošolcev, dobrimi in slabimi, a z vedno dovolj prostora za razumevanje in izbiro prave, svoje poti. IV. osnovni šoli in njenim ljudem se za to zahvaljujem in ji ter prihodnjim generacijam, ki jih bo sprejela pod svoje okrilje, želim veliko odprtosti in medsebojnega spoštovanja, kot temelja, ki človeku omogoča biti gradnik dobre in uspešne družbe.

Matija Kovač, študent arhitekture (generacija 1996-2004)

Čestitam IV. osnovni šoli Celje za njenih petdeset let! Želim povedati, da sem kot nekdanji učenec zelo ponosen, da sem lahko obiskoval tako dobro organizirano, prepoznavno in prijetno šolo. V spominu so mi ostali prijazni učitelji, ki so se trudili naučiti nas čim več in nas primerno pripraviti na nadaljnje šolanje in življenje.

Matjaž Ceraj, judoist (generacija 1990-1998)

V osmih letih Četrte smo ušpičili, se naučili (nas je izučilo op.p.) marsikaj. Od inventivnih kuharskih uric do inspirativnih likovnih, raziskovalnih in hortikulturnih krožkov. Od prvega

tepeža do prvega poljuba, od prvega prepisovanja do prve plejade ocen, od lenobnega pisanja domačih nalog do udejstvovanja na kulturnih prireditvah, od prvega čvekanja med poukom do prvih angleških besed, ki mi še danes pridejo prav...

Ob tem posebnem jubileju se Četrte spominjam tudi kot tretja generacija v družini, ki je šolo obiskovala; in veseli me, da se ta tradicija nadaljuje v četrto - z mojim nečakom.

Draga naša Četrta - hvala ti!

Polona Dolžan, svobodni kustos in Project Assistant v V&A Museum, London. (generacija 1988-1996)

Star angleški pregovor pravi, da ima človek spomin zato, da bi tudi pozimi imel poln vrt cvetočih vrtnic.

Velika bela hiša na skrajnem robu mesta, skoraj sredi zelenega raja, je bila moja osnovna šola. Spomin na tiste prečudovite čase, ko smo otroci živeli v skromnejših pogojih in smo pri tem bili srečni, je neizbrisljiv. Pot v šolo je bila nekaj imenitnega. Kaj vse smo znali izluščiti iz nič, da bi si polepšali dan in skrajšali nekaj kilometrov dolgo pot od doma in nazaj s torbo v rokah in peščeno cesto pod nogami.

Nihče ne ubeži času. Kar petdeset let je minilo, od kar so se odprla vrata takrat prestižne lepe IV. osnovne šole. Samo leto kasneje sem tudi sam vstopil v to hišo prve učenosti. V šolo sem prihajal iz skromnega podeželja in to je bil dovolj velik razlog, da mi je ta drugi dom pomenil veliko. Šola je bila res lepa in odlično opremljena. Učilnice so bile prostorne in svetle, učitelji pa so v njih ustvarili prijetno učno vzdušje.

Moji šolski dnevi so bili lepi in pisani. Spominjam se strogega hišnika, ki je slovel po črni sajasti rokavici, s katero je nas otroke namazal po obrazu, če smo se drenjali pred vhodom v šolo ali če smo si kakorkoli to zaslužili. Spominjam se tudi dišeče šolske kuhinje, ki mi je gotovo pustila del sledi za moje kasnejše poklicne odločitve. Nekaterih učiteljev ne bom nikoli pozabil, saj so bili prave legende svojega časa in so se nam mnogim globoko vtisnili v spomin.

Kaj je tisto, kar te zaznamuje za vse življenje? Na to vprašanje si nikdar nisem povsem odgovoril, dejstvo pa je, da v največji meri lahko to pripisujem svojim odličnim osnovnošolskim učiteljem, ki so z vso skrbjo, odgovornostjo in čuječnostjo skrbeli za nas, učence in nam dali temelje, na katerih smo kasneje gradili svoje kariere in življenjske poti. Z vso iskrenostjo jim lahko rečem hvala!

IV. osnovna šola je vse od svojega nastanka več kot odlično izpolnjevala svoje poslanstvo. Mnogi njeni nekdanji učenci so postali uspešni in ugledni ljudje na različnih področjih. Šola se je skozi obdobja prenavljala, dograjevala in iskala rešitve za še kvalitetnejši pouk in dosego zahtevnih standardov sodobne osnovne šole. Vse to lahko nastaja le, če si vodstvo šole in celoten šolski kolektiv prizadeva za takšno podobo šole.

Z vsem spoštovanjem in veliko mero radosti čestitam ob častitljivi obletnici moje nekdanje šole. Želim, da šola še dolgo živi in deluje v okolju tako, kot je do sedaj. Pot do odličnosti je dolga in naporna, vendar velja hoditi po njej.

Edvard Kužner, strokovni učitelj na SŠ za gostinstvo in turizem Celje (generacija 1963-1971)

Kako sem videl Franceta Bevka ali ostati po pouku v šoli ni vedno slabo

Hodil sem v tretji ali četrti razred, ko se mi je pripetila neprijetna zgodba s šolsko torbo. Stanovali smo v Novi vasi in med našo hišo in šolo je takrat še tekla Koprivnica (kasneje so je preusmerili in danes je tu speljana Ulica mesta Grevenbroich). Na koncu moje ulice sem imel možnost zaviti levo, kjer je bil most za pešce oddaljen 100 metrov, ali pa desno, kjer je bil most za avtomobile samo kakšen meter dlje. Pa sem ta dva prehoda redko uporabljal, saj sem imel ob potoku spravljeno hmeljevko, s katero sem preskočil oviro na poti. Najprej sem vrgel čez potok torbo (podobno kot to sedaj počne Primož Kozmus), potem pa sem se "zapeljal" preko vode še jaz. Hmeljevko sem pustil na drugi strani, da sem jo lahko uporabil za pot nazaj.

Nekega dne - voda je bila malo višja - se mi je še posebej mudilo in v naglici sem slabo vrgel torbo preko potoka (tudi Kozmusu se vedno ne izide, ne?) in se je odkotalila naravnost v vodo. Ni bilo treba veliko razmišljati - skočil sem do kolen v vodo in potegnil torbo iz nje ter odhitel k pouku z mokrimi hlačami in mokrimi čevlji. Groza! Vse knjige in zvezki so bili mokri. Za knjige se nisem toliko bal, saj se dajo posušiti. Ampak zvezki: ker smo pisali z nalivniki, je bilo vse razmazano. Ko je učiteljica opazila, da z zvezki nekaj ni v redu, mi je naložila, da za kazen ostanem po pouku v šoli.

Ravno tega dne je bil na šoli kot gost France Bevk - zaradi bralne značke ali... ne vem več. Ker je učiteljica hotela biti zraven, ker mene ni želela pustiti samega in ker mi kazni ni hotela zmanjšati, me je vzela s sabo in zabičala, da moram

biti povsem tiho. Tako sem bil edini iz razreda, ki se je tistega dne srečal s slavnim slovenskim pisateljem - zame je bilo to pravzaprav edino srečanje "v živo" z njim in na to sem še danes ponosen.

Igor Topole, ravnatelj II. OŠ Celje

Na celjskem učiteljišču sem si za seminarsko nalogo izbral knjigo Pedagoška poema. Avtorja Antona Semjonoviča Makarenka mi je priporočil profesor Albin Podjavoršek, ki je na učiteljišču poučeval pedagogiko. In njegovo priljubljeno vzgojno načelo, ki ga je izpostavljal neenkrat, me je spremljalo po odhodu iz srednje šole. Pedagoški optimizem torej. Še danes bi med pet mojih najljubših knjig uvrstil Pedagoško poemo, ki je izšla leta 1933. S pedagoškim optimizmom v srcu sem namreč stopil v višje razrede IV. osnovne šole Celje. Takrat sem izredno vpisal na Filozofski fakulteti v Ljubljani študij slavistike, slovenščino in srbohrvaščino, in to je bila legitimacija za delo v razredu. Za oba predmeta. Z ljubeznijo pri slovenščini in z veliko trdega dela pri srbohrvaščini, ker sem se sam moral pridno pripravljati za vsako uro. A to so bili nadvse prijetni, prisrčni dnevi. S pedagoškim žarom. Z učenci sem v telovadnici redno igral nogomet in celo staknil kar težko poškodbo. Hodili smo na izlete v planine. Sprejemal sem obiske doma, skratka, pedagoški optimizem mi je dajal veter v jadra, da sem postal z učenkami in učenci prijatelj. Ne le z razredom, ki sem mu bil razrednik. Čeprav sem jim pustil blizu in oni meni, se ne spomnim, da bi me kdaj zares razočarali. Morda sem jaz koga. A četudi

sem visoko cenil pridnost in znanje, nisem nikogar protežiral. Nasprotno. Še bolj sem želel pomagati tistim, ki so jih družinske razmere spravile v stisko. Zaupali so mi in to zaupanje sem hranil kot zaklad.

Pedagoški optimizem. Tovarištvo z medsebojnim spoštovanjem in avtoriteto, ki so jo priznavali. Predanost poklicu. In še danes vidim v razredu nekatere učenke in učence, med njimi Albino Štampe Žmavc, Alekso Gajšek Krajnc, Milevo Nikolič, Jelko Dolžan, Heleno Dolžan, Tatjano Pavšer in številne druge. Resda spomini bledijo, a sledi ostanejo. In zbornica? Še danes, ko srečam kolegico Alenko Goričan, se mi zdi, kot da se vračam na IV. osnovno šolo v kolektiv, kjer sem se dobro počutil. Res, samo kratek čas sem bil za katedrom. Kako to, da je še vedno tako blizu?

Jože Volfand, prokurist FIT Medie (nekdanji učitelj na IV. OŠ Celje)

Pozdravljeni!

Zadnja leta vam na vprašanje, koliko sem stara - tistim, seveda, ki sem vas učila, in ste me to vprašali - nisem več odgovarjala. Ker se še meni zdi preveč, kaj šele vam. Danes, ko sem ravno zaradi svoje starosti povabljena k besedi, vam pač moram razkriti; ali pa izračunajte sami.

Drugo leto v teh dneh bo naša šola namreč dopolnila 50 let in - stara dobrih šest let in pol sem tistega davnega 5. septembra leta 1962, prvič, torej kot prvošolka - z veliko belo pentljo v laseh - prestopila prag popolnoma nove 4. osnovne šole v Celju. Hudo ponosna - in ko sem spoznala svojo prvo razredničarko, tudi hudo razočarana.

Pričakovala sem mlado in privlačno, dobila pa staro, sivolaso, staromodno. Sploh je nisem poslušala, po glavi mi je udrihalo samo eno: Kako, da še ni v penziji? Seveda sem ji s tem svojim doživljanjem naredila veliko krivico. Bila je ena mojih boljših razredničark: sicer stroga in huda, hkrati pa dobra in zelo zelo zabavna ... Danes je situacija zaobrnjena. Sivolasa se skupaj z vami sprašujem: Kako, da še nisem v penziji? Med drugim tudi zato, ker je bilo nas v razredu 33 (kakor sem preštela na fotografiji 1. razreda), na celi šoli pa krepko čez 1000, medtem ko mene tamle čaka ljubek razred s 16-imi otroki, na celi šoli pa vas je okoli 400; skupaj s prvošolci, ki se pridružijo popoldne. In manj ko je mladih, dlje časa morajo delati stari. Kakorkoli že, v času, ko ima svet raje stvari kakor življenje, ste vi dvojno dragoceni. Kajti kdor hoče na tem svetu narediti nekaj zares dobrega, naj dela z mladimi, je rekel nekdo. Hvala vam za ta privilegij.

Ilonka Kovač, učiteljica na IV. OŠ Celje (generacija 1962-1970)

Spomini na osnovno šolo?

Jah, kar 25 let je od tega, ko sem prestopil prag takrat še Osnovne šole Ivana Kovačiča Efenke. Lepi spomini na rumene rutice, nato pionirska prisega in rdeče rutice, pa proslave v čast bivše države... Nekaj povsem drugega, kar imate sedaj, dragi otroci. To je bila in je zame najboljša šola na svetu. Imenovali smo jo tudi IKE. Ko so leta minevala, smo tudi mi počasi odraščali in z zaključno valetto smo se poslovili od vseh "tovarišic

in tovarišev", kot smo jih klicali. Šola ni bila samo šola, ampak naš drugi dom. Tu smo imeli prijatelje, simpatije, prve ljubezenske spletke... in možnosti, da se preizkusimo v različnih dejavnostih. Preizkusil sem se, mislim da v vseh, ki so bile takrat na šoli: od športnih dejavnosti, do različnih krožkov, kot so plesno-ritmični, dramski, modelarski, pevski in krožek Lazohribec. Pri slednjem smo s socialno delavko Marijo in tovarišem Mosbrukerjem prelazili sosednje griče, hribe in doline ter se pri tem neizmerno zabavali. Glavna tema so bili vici. Zanimivi so bili tudi odmori in pa čas za kosilo, kjer smo se prerivali, da bi čim hitreje prišli do najboljših mojstrovina naših kuharic z Marjano na čelu! Redno sem tekmoval na vseh športnih tekmovanjih in šolo častno zastopal! Ker pa v športu ni bilo ravno veliko punc, se je bilo potrebno vpisati k pevskemu zboru. Po resnici povedano, mi je bilo v zboru zelo dolgočasno; je pa bilo super zato, ker smo v zboru peli samo trije fantje. Ampak kmalu so mi predlagali, da bo boljše, da se, namesto s petjem, ukvarjam s čim drugim. Na koncu je bila žoga tista, ki je prevladala. In kar zadeva šport, sem v njem še danes. To je moj način življenja. Da ne dolgovezim - spomini so zelo lepi in vedno se rad vračam na šolo, da pozdravim svoje učitelje!

Luka Žvižej, rokometaš (generacija 1987-1995)

Na IV. osnovni šoli Celje je bilo znanje zelo cenjeno in občasno celo nagrajeno. Čisto res. Še posebno, če je bilo s področja književnosti ali splošnega znanja. Zato smo »piflarji« vedno z največjim veseljem čakali tisti dan v tednu (ne morem se spomniti, kateri dan je to bil), ko se je po zvočniku zaslišal znani glas, ki nam je prebral nagradno vprašanje gospe Kostanjevec. Naša nasmejana knjižničarka nam je namreč vsak teden pripravila nagradno vprašanje - mislim, da je bilo večinoma povezano s književnostjo. Odgovore na vprašanje smo zapisali na listke (seveda smo jih skrbno skrivali pred nevednimi sošolci) in oddali v škatlo v knjižnici. Vsak teden je bil izžreban en učenec, ki je za svoj pravi odgovor prejel simbolično nagradico.

Spomnim se, da sem bila izžrebana nekje na začetku tradicije nagradnega kviza. In mislim, da sem za nagrado prejela svinčnik. Hm, ali pa mini beležko. Nisem prepričana. Vendar vem, da je ta nagrada poskrbela, da sem z veseljem sodelovala pri vsakem naslednjem žrebanju. In morda me ravno zaradi te male spodbude knjige še vedno privlačijo. Ko preberem in odložim kakšno res dobro knjigo, še vedno pomislim na svoje prve prijetne urice, preživete v takrat še majhni knjižnici naše Četrteke.

In če ne bi postala glasbenica, bi morda študirala književnost ... Ne, ne, raje kemijo! Ampak, to je pa že druga zgodba.

Mag. Maja Majcen, prof. glasbe
(generacija 1991-1999)

V letošnjem letu šola obeležuje petdeseto obletnico svojega delovanja. Ob jubileju vam izrekam iskrene čestitke in hkrati želim, da še naprej delujete kot uspešna, ugledna, dobra šola v celjskem in slovenskem prostoru.

Ker sem skupaj z vašo šolo tudi jaz začela svojo šolsko pot pred petdesetimi leti, je to tudi zame čas pregledovanja starih slik in obujanja spominov. Dovolite, da jih nekaj podelim z vami.

Vsak jubilej je priložnost za nostalgijo. Prav gotovo pa je spomin na prvi vstop v šolo poseben spomin v človekovem življenju. Ko sem leta 1962 vstopala v prvi razred, me je poleg srečnega občutka izjemne pomembnosti, saj sem postajala šolarica, veselilo še zavedanje, da začnjam svojo šolsko pot v čisto novi šoli, ogromni, čudoviti zgradbi.

Ko skušam zdaj s pogledom nazaj ugotoviti, kaj je tisto, kar je najbolj zaznamovalo moja osnovnošolska leta, so pravzaprav občutki ob drobnih dogodkih tisti, ki so ostali:

prijaznost tovarišice Čepinove, moje učiteljice v prvem razredu, ki je večkrat segla v predal ob katedru, kjer je shranjevala čokolado, učiteljice, ki je takrat, ko smo mi - ali morda ona - začutili nemir, prislonila k bradi violino in zaigrala;

milina razrednih učiteljic, tovarišice Veselkove in Orešnikove, ki za red in dosledno delo nista nikoli povzdigovali glasu;

blagost, ki je izražala naklonjenost učencem, na obrazu in v dejanjih ravnateljca, tovariša Špendla. Njegove risbe in slike so krasile vitrine v šolskih avlah;

in prav gotovo človeška toplina moje

razredničarke, tovarišice Ivanke Žuntar. Po treh letih smo z njo zaključili osnovno šolo na končnem izletu v Luciji. Tri dni je strpno prenašala navijanje takrat nam najljubše skladbe. In ko smo se zbrali na 30. obletnici, nam je gospa Žuntar poklonila skladbo: kot da ne bi bilo vseh let vmes, smo zaplesali na skladbo »Trla baba lan«;

tovarištvo med nami sošolci, ko smo drug drugemu dovolili prepisovati kakšno nalogo pri kontrolki, ko smo se popoldne dobili in skupaj delali naloge, ko se je naša pot iz šole ustavila na dvorišču, pred blokom in smo se spopadali med dvema ognjema.

In še in še ostaja spominov. Bilo je lepo. Lepše kot danes? Da, za nas, ker smo bili takrat otroci.

Spoštovani učitelji, delavci šole, želim vam prijetno praznovanje jubileja šole. Nikar ne recite, da to niso časi, ko bi se veselili in proslavljali. Tudi v tem času ob vas rastejo in odraščajo otroci. Vedite, da ste pomemben spremljevalec na njihovi poti. Morda boste šele čez leta izvedeli ali le zaslutili, kaj ste pomenili v mladih očeh. Naj vas ta občutek bogati in vam daje moč.

Vse najboljše moji šoli in vsem njenim!

Mojca Kolin, roj. Ločičnik, ravnateljica OŠ Frana Roša Celje
(generacija 1962-1970)

IKE

Pred kratkim me je na "mojo" nekdanjo osnovno šolo spomnila vest, da so ukradli kip Ivana Kovačiča Efenke. Ob tem sem se spomnila, kako sem kot ena zadnjih pionirk z rdečo rutico in modro kapico kot prvošolka prisostvovala njegovi

postavitvi. Kmalu zatem, ko sem se čez osem let poslovila, je šola dobila novo ime. Potem je dobila nov prizidek. Novo telovadnico. Novo fasado. A zame ta šola tako kot takrat ko sem bila otrok, še danes predstavlja eno redkih stalnic. Skoraj vedno, ko pridem v Celje, že najdem kak izgovor, da se lahko sprehodim mimo nje. Še dosti bolj kot prostor pa me je zaznamoval duh te šole. Kmalu po valeti sem odšla od doma. Vse odtlej se preživljam sama; pa ne z rokami (tega žal ne znam), temveč s svojim najmočnejšim orožjem - z besedami. Pozneje sem končala srednjo šolo, pa fakulteto, zdaj pripravljam doktorat. Pri čemer ves ta čas delujem podobno, kot sem delovala že kot otrok. Neprilagodljivo. Samosvoje. Težavno. Primerno okoliščinam in nadarjenosti (ta se je razvila zgolj na enem področju, pri čemer me je za številne druge, kot je recimo računanje ulomkov ali razumevanje, kako veriga poganja bicikel, mati narava pošteno prikrajšala) - sem bila še za vsak sistem doslej kar precejšen trn v peti.

Ljudem s tako popotnico običajno ni lahko. Lahko še tako pozitivno izstopate na enem področju - če niste ravno rock zvezda ali miss sveta, vas bo večina kmalu razglasila za čudake. Precej težko, če ne kar nemogoče, se vam bo vklopiti v kakršen koli sistem. Ta vas bo prej ali slej izločil. Iz otroka kot sem (bila), se sicer morda res lahko razvijejo vrhunski pisci, filozofi ali novinarji. A da to uspe, morajo biti izpolnjeni številni pogoji. Najpomembnejši je, da imaš ob sebi vsaj nekaj ljudi, ki te podpirajo, spodbujajo in ti stojijo ob strani. Pa četudi te morda ne razumejo vedno.

Zato sem imela presneto debel krompir, ker sem hodila ravno na IKE. Nikoli ne bi razvila potencialov, kot sem jih, če ne bi bilo tamkajšnjih učiteljev. Deklica, kakršna sem bila, bi ob učiteljih, ki bi se strogo držali učbenikov o pedagogiki in razvojni psihologiji ter vzgoji ter delali samo s "srečnimi in povprečnimi", hitro potegnila kratko. Kdove, kje in kako bi končala na kakšni navadni, bolj "povprečni" šoli - če bi ob svoji disleksiji (takrat se temu seveda še ni reklo tako) in težavnosti sploh zaključila osnovno šolo! Najbrž bi vam danes pred trgovino prodajala Kralje ulice ali pa bi se ravno (spet) vračala iz kakšne komune. Tako pa sva z učiteljico, ki me je naučila največ, danes, po več kot dvajsetih letih, še vedno v stikih. Tista druga, s katero sva si povzročili največ sivih las, je že zdavnaj v penziji. Vsaj enkrat na leto mi pošlje pismo. Z njim me vedno znova spravi v jok. Daje mi vedeti, da me ves ta čas spremlja in podpira - čeprav bi mi v osmem skoraj počila popravca. Ki bi si ga, roko na srce, tudi pošteno zaslužila. Čeprav torej v časih, ko sem obiskovala osnovno šolo, še ni bilo toliko pedagoško-andragoških predmetov, čeprav učiteljice še niso potrebovale vseh teh visokošolskih diplom in tečajev, da bi lahko poučevale razredni pouk, čeprav ni bilo toliko učbenikov razvojne psihologije, so učitelji z IKE že takrat, pred več kot dvajsetimi leti, premogli toliko srčnosti, pameti in intuicije, da so v meni - pa tudi številnih mojih sošolkah in sošolcih - prepoznali tisto najboljšo. In da so znali to tudi izvleči na dan, ne da bi nas pri tem zatrli. Iz nadarjenosti, ki so mi jo pomagali razviti, sem kmalu po končani osnovni šoli "skočila" v poklic - ali poslanstvo, ki ga obožujem. Ali ga opravljam dobro ali

slabo, bodo presojali drugi. Sama vem, da ga še danes opravljam z enako strastjo kot takrat. In da sem se v osnovni šoli naučila dovolj, da se z njim vsa ta leta tudi preživljam.

Kar nekaj let pozneje sem se ob študiju filozofije odločila za študij pedagogike. Študirat sem jo šla, ker sem želela biti kot tisti moji učitelji - večina jih še danes uči - ki so premogli toliko poguma in srčnosti, da so s potrpljenjem, razumevanjem in ljubeznijo do učiteljskega poslanstva iz mene izvlekli tisto najboljšo, čeprav se je skrivalo pod veliko plastmi.

Pomislila sem, da je morda kje na svetu še kak tak otrok, ki ne bo imel sreče, kot sem jo imela jaz. Da bi hodil na IKE.

Alma Maruška Sedlar, novinarka
(generacija 1982-1990)

Spoštovana IV. osnovna šola Celje!
Malo starejša sem sicer od tebe, zato vem, da se v nekaj desetletjih življenja in delovanja lahko zgodi marsikaj zanimivega, iskrivega, zabavnega, skrivnostnega, nasproti pa kdaj pridejo tudi dogodki, ki si jih želimo kmalu pozabiti. Moj spomin nate je blagodejen - brez posebnih pretresov, ampak z mnogimi drobnimi prijetnimi spomini na sošolce, učitelje in dogodke. Čestitam ti ob petdeseti obletnici. Prav tako čestitam vsem generacijam učencev in številnim delavcem šole, ki so skozi leta sooblikovali tvojo današnjo podobo. Ponosna sem, da sem bila tvoja učenka in hvala, ker si me varno sprejela v svoj objem. Veliko ustvarjalnih let ti še želim!

Romana (Kranjec) Lebič, ravnateljica
Osnovne šole Glazija

Spominjam se svojega prvega padca na nastopih. Bilo je na valeti, ob zaključku osnovne šole. Nastopila sem z baletno točko, zavrtela pirouette in bum na rit. Takrat je to bila zame tragedija, lila sem krokodilje solze.

Kasneje sem v svoji poklicni karieri balerine podobno padla še dvakrat, na veliko večjih odrih, kot je Četrta. Pa so bile to le zanimive, smešne prigode, o katerih smo govorili po predstavi. Dragi učenci, če imate svoje sanje in cilje, jim sledite. Ne pričakujte, da bo pot do njih lahka. Pošteno se boste nagarali, da jih boste dosegli; mnogokrat boste morali izbirati ozke ulice, ko se bodo ostali sprehajali po udobnih in širokih. A ko se vam bo na koncu prikazalo obzorje, boste imeli zagotovo lep razgled.

Padci? Bodo, seveda, tudi poškodovani se boste. Takrat se zjočite, če to potrebujete. Pogovorite se sami s sabo in z res dobrim prijateljem, morda tudi z bogom, potem pa zamahnite z roko, pustite za sabo, se nasmehnite in grizite dalje. In nikoli, res nikoli ne izgubite upanja.

Tamara Divjak, balerina

»Četrta« ob zlatem jubileju

Četrta osnovna šola je bila leta 1962 za nas, takratne prvošolce, »zakon«, saj je bila nova in prav mi smo bili tista »srečna« generacija, ki naj bi prva končala v njej celotno osemletko. In zame je tako tudi bilo: zato svoji »Četrta« iskreno čestitam ob njenem zlatem jubileju! Čestitke veljajo predvsem ravnatelju in vsem učiteljicam in učiteljem ter uslužbencem v tistih prvih osmih letih in seveda tudi onim v

vseh naslednjih dvainštiridesetih. Naj jo Bog živi še naprej in jo napolnjuje z veselimi otroki ter modrimi in potrpežljivimi učitelji-vzgojitelji! Osebno imam na svoje osnovnošolsko obdobje predvsem lepe spomine, čeprav je kakšen tudi težak ali pa komičen. Zame je »Četrta« pomenila prvo veliko okno v svet, saj je moj pogled do takrat bil bolj ali manj ujet v obzorje Ostrožnega. Odprlo se mi je okno znanja, a še pomembnejše se mi zdi, da se mi je odprlo okno v svet novih odnosov in širšega družbenega okolja. Da ni bilo to kar samo po sebi umevno, naj potrdi naslednji doživljaj. Čeprav nas je bilo v družini štirinajst otrok, je bil zame vstop v šolo »velikanko« svojevrsten socializacijski šok. Prva reakcija: plašni fantič z vasi je med odmori obsedel v razredu ali kvečjemu stal ob klopi. Niti na stranišče si ni upal. Na začetku drugega polletja pa sem se le opogumil in v glavnem odmoru oddrsal na stranišče. Misija »nemogoče« bi se bila skoraj uspešno sklenila, če se dva korenjaka prav takrat ne bi podila po avli in eden izmed njiju je, ko je bezljal mimo mene, s prstom zadel prav v moja usta. In naenkrat sem v njih začutil nekaj podobnega koruzi, manj pa mi je bilo jasno, zakaj ima slankast okus. In ko to »koruzo« vzamem iz ust, presenečen ugotovim, da je to eden izmed še mlečnih zob, ki se mi je že nekaj časa majal; slanost pa je pripadala krvi. A »nesreča« ni bila usodna; preživel sem in od takrat naprej korajžno med odmori zapuščal razred. Ker sem danes mariborski nadškof, naj dodam še eno »profesionalno«. V drugem razredu sem na ravnateljjev poziv, da naj dvignemo roke tisti, ki

hodimo k verouku, roko strahopetno zadržal pod klopjo. No, povsem strahopetno tudi ni bilo. Starejši bratje in sestre so me namreč še pravočasno poučili, da v takšnem primeru nimam greha, če se ne javim, saj ravnatelj menda nima pravice takšnih stvari spraševati. In tako se te »zatajivte« še do danes nisem spovedal.

Za konec pa naj še pohvalim vse, ki so me na osnovni šoli poučevali, da so zelo dobro opravili svojo nalogo, saj tudi v gimnaziji in kasneje nisem imel večjih težav pri nadgradnji znanja in življenja v družbeni prostor, ne doma ne v tujini; razen pri kakšni izjemi, za katero pa sem bil sam odgovoren. Še enkrat: naj živi, cveti in se razvija ter doživlja še mnoga veselja naša »Četrta«!

Msgr. dr. Marjan Turnšek,
mariborski nadškof metropolit
(generacija 1962-1970)

Ob sobotah smo »šafjali« pri Džoniju, potem pa do onemoglosti igrali košarko

Pravijo, da čas teče ciklično, odteka pa linearno. Nič v resnici ne mine, vse se ponavlja in vrača, le da brez nas. Čas teče, mi pa odtečemo. S tisto Heraklitovo reko, v katero - tako so nas učili pri filozofiji - lahko stopimo samo enkrat. Enkrat in nikoli več.

A dokler smo, je življenje eno samo veliko čudenje in je neskončno lep pogled v jasno zvezdano nebo, ki nas opominja in spominja na včeraj, danes in jutri. Včeraj sem hodil na IV. osnovno, se mi zdi, in danes je od takrat že skoraj 40 let! In jutri bom star 54 let ... in že štiri vnuke imam.

Ko sem leta 1973 odhajal s IV. osnovne šole, nisem mislil na čas in še manj na leta. Da bi kdaj bil star petdeset let in več, še pomislil nisem. In tudi drugi ne. Spomnim se, da nas je nekoč pri telovadbi - ker se nismo obnašali dovolj spoštljivo do njega, ki je z nami igral košarko in nogomet - Roman Lešek upravičeno nahrulil, češ, ko boste toliko stari kot jaz, morda še hoditi ne boste mogli ... Takrat je bil še aktiven atlet in brez težav se je kosal z nami, mimogrede pa nas je - mlade peteline - v kakšnem trenutku spustil na zemljo in nas naučil kozjih molitvic ... Bil je olimpijec, vrhunski atlet, človek z izjemnim čutom za iskanje športnih talentov. Oboževali smo ga. Bil je naš učitelj in vzornik. S kakšnim ponosom smo ga hodili gledat na Skokov memorial, kjer je skakal s palico v konkurenci svetovnih mojstrov! Navdušil nas je za šport. Za vse športe. In jaz sem bil šolski reprezentant v vseh športih: v košarki in rokometu, v nogometu (tu sem bil najboljši in že s 17 leti sem zaigral za člansko ekipo NK Klavdivar, ki je nastopala v prvi slovenski nogometni ligi), atletiki in celo hokeju. Moj vsega spoštovanja vredni razrednik, g. Čuvan, sicer fizik, je moji mami večkrat povedal, da bi lahko bil glede ocen veliko boljši, če bi se vsaj približno toliko kot za nogomet in košarko zanimal za »šolo«. Ko pogledam z današnjega vidika, vem, da je imel zelo prav, a takrat sem seveda mislil drugače. V šoli so me zanimali predvsem jeziki in družboslovni predmeti (po mami sem podedoval, tako so rekli, literarni talent in ga. Vizjakova, moja skrbna učiteljica slovenščine, ga je opazila; bil sem

celo predsednik literarnega krožka). Gimnazija me je tozadevno hitro streznila, a strast do športa je ostala tudi tam in do današnjih dni. Ob koncu osnovne šole in še potem, ko sem bil že na gimnaziji, smo vsako soboto - tudi v snegu in dežju - hodili k hišniku Ivanu (klicali smo ga seveda Džoni). Potem ko smo mu v kurilnico zvozili kakšne tri ali štiri tone premoga, nam je dal telovadnico na razpolago. In to je bila za nas nepopisna sreča! Igrati na suhem in toplem košarko, dobesedno do onemoglosti, tudi po pet do šest ur. Iz te družčine smo zrasli sami pošteni in uspešni ljudje: Janez Cvirn, doktor znanosti, evropsko priznan zgodovinar in univerzitetni profesor, Miran Pritekelj, višji sodnik na Okrožnem sodišču v Celju, Ciril (Cic) Počivavšek, podjetnik in funkcionar pri JK Sankaku, Stanko Fartelj, podjetnik in njega dni odličen modelar, večkratni državni prvak, moj brat Peter, član uprave podjetja Ceste mostovi Celje, Franjo Bobinac, predsednik uprave Gorenja ... Lepi so spomini na te davne dni. Z veseljem se spominjam mojih učiteljic na razredni stopnji (ge. Slemenšek, ge. Melavc, ge. Vodopivec, ge. Dostal), nič manj pa tistih, ki so me likali pri posameznih predmetih tja do takrat zaključnega 8. razreda (g. Čuvana, ge. Vizjak, g. Križmana, ge. Jarh, ge. Knez, ge. Badovinac, g. Valenčaka ...). Vsi so bili dobri učitelji in dobri, razumevajoči ljudje. Seveda se spominjam tudi ravnatelja g. Špendla, najbolj pa ge. Goričan, ki me je učila geografijo. Bila je odlična učiteljica z velikim znanjem in odprtim srcem: stroga je bila, a poštena; znala je pogrjati, a je znala tudi pohvaliti; ogromno nas je naučila.

Včasih jo še srečam; zelo je ponosna name, jaz pa nanjo. Vedno je bila dama. In še vedno je.

Moji IV. osnovni šoli, ge. ravnateljici Nevenki Matelič Nunčič, vsem učiteljem in učencem, od katerih se jih vsako leto kar dosti vpiše tudi v mojo sedanjo šolo, želim vse najboljše danes in še naslednjih 50 ali 100 let. Hvala vam, ker ohranjate duha in kakovost naše domačije ob Dečkovi cesti.

Dr. Anton Šepetavc,
ravnatelj I. gimnazije v Celju
(generacija 1965-1973)

STOPINJE ZRELOSTI

Jan Filip, 6. razred, portret sošolca 2009

Šola ni samo pouk

Projektno delo na šoli

Bralci za vse življenje

Bralni klub mladih in večno mladih

Unesco središče

Prvi koraki v Evropo

Digitalna mladina v virtualnem svetu

Mladinsko raziskovalno delo

Danes šola ni več središče dogajanja v takem smislu, kot je bila nekoč. Čas in prostor izpostavljata drugačne potrebe, zahtevata nove vsebine in potrebujeta ustvarjalnega, razmišljujočega človeka z jasnimi cilji. V šoli se vse bolj učimo procesov. Učimo se pridobivati, povezovati in uporabljati informacije. Učimo se zakonitosti raziskovalnih procesov, krepimo ustvarjalnost in poskušamo razvijati izvirnost in estetsko doživljanje. Zmeraj večji poudarek namenjamo oblikovanju pozitivne samopodobe. Trudimo se oblikovati takšno osebnost mladega človeka, ki pozna svoje dolžnosti in pravice ter jih učinkovito uresničuje.

Prve ideje o prenovi šolskega sistema so se začele porajati že v drugi polovici osemdesetih let, konkretnje pa so postale po letu 1992, ko je Slavko Gaber postal šolski minister. Tristostranska bela knjiga je bila objavljena šele leta 1995. Novi šolski zakoni so bili sprejeti leta 1996. Vse do leta 1999 so izvajali kurikularne spremembe, torej spremembe učnih načrtov. Šele v šolskem letu 1999/2000 so začeli uvajati novosti v šole.

Devetletka je uvedla pomembne zakonske novosti: začetek osnovne šole s šestim letom starosti in trajanje devet let. Osnovna šola se deli na tri triletna obdobja in se zaključuje z zunanjim preverjanjem znanja. Povečuje se

UTRIP DEVETLETKE

najvišja dopustna šolska obremenitev. V drugem in tretjem triletju je ocenjevanje samo številčno (tudi pri vzgojnih predmetih). V sedmem razredu se začnejo obvezni izbirni predmeti, v osmem in devetem razredu nastopi diferenciacija oziroma pouk v manjših skupinah. Učenci s posebnimi potrebami so vključeni v redno osnovno šolo.

Triletja

Devetletka je učence glede na razrede razdelila v triletja. Prvo triletje najmlajšim šolarjem predstavlja prvi stik s šolo ter institucionalnim izobraževanjem in vzgojo. V prvem razredu poučujeta učiteljica razrednega pouka in vzgojiteljica istočasno. Ocenjevanje je opisno brez številčnih ocen.

V drugem triletju izvajamo postopen prehod od razrednega k predmetnemu pouku. V predmetnik so vključeni novi učni predmeti. Način dela, metode, tehnike in didaktični pristopi postajajo vedno bolj zahtevni in posebni. Delo v manjših učnih skupinah poteka v četrtini ur pouka. V tem obdobju se oblikuje in namensko organizira oddelčna skupnost. V petem razredu učenci opravijo kolesarski izpit, v šestem razredu se izvaja nacionalni preizkus znanja.

V tretjem triletju imajo učenci do 32 ur pouka na teden. Poleg novih učnih predmetov je obvezen tudi drugi tuji jezik. Obveznim predmetom se priključijo izbirni predmeti. V razširjeni program se intenzivno vključijo dopolnilni in dodatni pouk ter interesne dejavnosti. Ob koncu šolanja učenci pišejo nacionalni preizkus znanja.

Izbirni predmeti

uresničujejo interese učencev, razvijajo njihove sposobnosti in sledijo poklicnim ciljem. V vsakem razredu zadnjega triletja učenec izbere dve uri izbirnih predmetov, lahko pa tudi tri ure, če s tem soglašajo njegovi starši. V jubilejnem šolskem letu so učenci izbrali naslednje izbirne predmete: likovno snovanje, šolsko novinarstvo, multimedijo, računalniška omrežja, urejanje besedil, turistično vzgojo, francoščino, španščino, sodobno pripravo hrane, poskuse v kemiji, načine prehranjevanja, šport za sprostitev, robotiko v tehniki, retoriko, izbrani šport in šport za zdravje.

Delo z učenci s posebnimi potrebami

Individualno pomoč učencem s posebnimi potrebami izvajajo mobilna specialna pedagoginja, logopedinja in strokovni delavci šole v skladu z odločbami o usmeritvi.

Delo z nadarjenimi učenci poteka kot proces v več fazah, od evidentiranja in identifikacije do priprave individualiziranega programa na področju matematike, naravoslovja, ekologije, slovenščine, angleščine in športne vzgoje.

Oddelki podaljšanega bivanja

V oddelkih podaljšanega bivanja so aktivnosti vkomponirane v usmerjeni (samostojno učenje, interesne dejavnosti, obiski šolske knjižnice, delo s sodobno IK tehnologijo, športne aktivnosti ipd.) in neusmerjeni prosti čas (kosilo, sprostitev, igra, rekreativne aktivnosti).

Vzgojni načrt

opredeljuje vzgojno delovanje šole, vsebuje pa tudi hišni red in pravila šolskega reda.

Status, ki omogoča prilagajanje šolskih obveznosti

za učence, ki se vzporedno izobražujejo, so perspektivni športniki ali se ukvarjajo z raziskovalnim delom.

Šolski sklad

je vzpostavljen za pridobivanje sredstev iz prispevkov, donacij in drugih nejavnih sredstev. Namenjen je nakupu nadstandardne opreme, financiranju nadstandardnih aktivnosti, pomoči socialno šibkejšim učencem ipd.

Kot samostojni predmet je bilo

lepopisje

ukinjeno leta 1959.

Tehniški dan 2010: tkanine

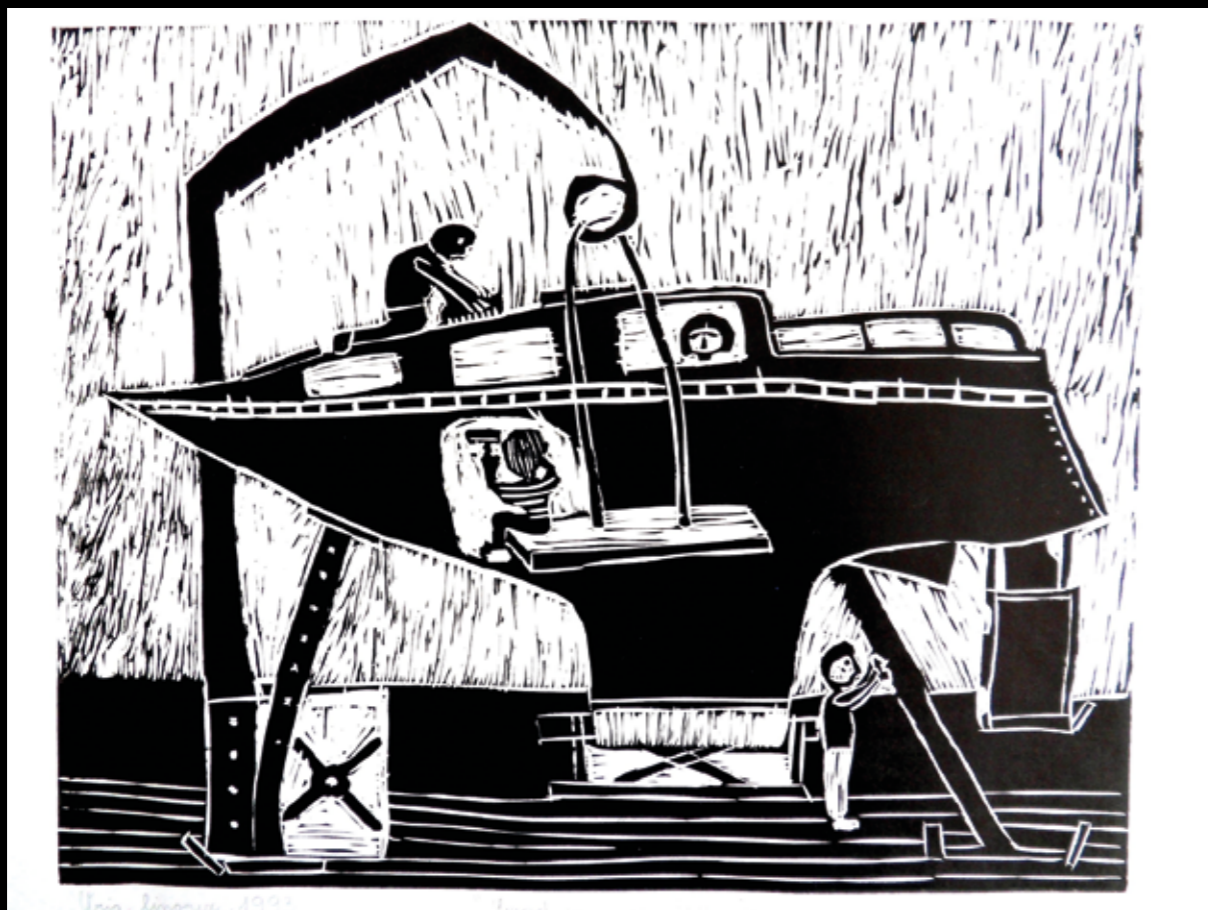

Dnevi dejavnosti: tehniški dan 2011

Dan zaščite in varnosti 2011

Luka Žvižej, 6. razred, jadrnica, linorez 1993

PROJEKTNO DELO NA ŠOLI

S projekti na IV. osnovni šoli Celje razvijamo interdisciplinarni pristop in timsko delo, vključujemo aktualne vsebine in na aktivne načine pridobivamo nova znanja in izkušnje. Na šoli sodelujemo v sedmih mednarodnih ter triintridesetih nacionalnih, občinskih in inovacijskih projektih. Izmed lastnih dejavnosti pa izpostavljamo dobro utečen projekt Naše mesto - vaše mesto, Heureko - klub mladih raziskovalcev in mentorjev, sodelovanje z Zvezno gimnazijo za Slovence v Celovcu ter Fackino kolesarsko pot.

Projektno učno delo sodi med tiste postopke učenja, ki temeljijo na izkustvenem učenju in spodbujajo mlade k aktivnemu učenju. Za projektno delo je značilno, da presega okvire pouka, saj se vsebinsko, organizacijsko, časovno, didaktično in prostorsko ne omejuje na pogoje, v katerih je organiziran šolski pouk.

Na IV. osnovni šoli Celje

- usklajujemo in vodimo UNESCO SREDIŠČE CELJE (od 1999),
- v obdobju 2007-2012 smo koordinirali sodelujoče na celjskem območju v državnem projektu EVROPSKA VAS (evropske države je raziskovalo in predstavilo 27 osnovnih šol celjske regije, 7 celjskih srednjih šol, vrtec Zarja, Mladinski center Celje, Glasbena šola Celje, Društvo Salezijanski mladinski center Celje, Dijaški dom Celje in Mednarodna fakulteta za družbene in poslovne študije Celje),

Pred startom na Celjski milji 2009.

- organizirali smo CELJSKO MILJO - 1600 m dolg tek in sprehod po trasi nekdanjega obzidja (2007-2011),
- v okviru BRALNE ZNAČKE od leta 2008 koordiniramo osnovne šole v Mestni občini Celje (organizacija zaključne prireditve za zlate bralce
- tradicionalno druženje na Starem gradu in srečanja z literarnimi ustvarjalci).

Sodelovanje v mednarodnih projektih

- UNESCO ASP (Associated Schools Project: vzgoja in izobraževanje za mednarodno razumevanje z vsebinami: strpnost, naravna in kulturna dediščina ter upoštevanje drugačnosti),
- EVROPA V ŠOLI (mednarodni likovni in literarni natečaj ter obeležitev evropskega dneva jezikov),
- myEUROPE (namenjen razvijanju pripadnosti Evropi),
- DEDIŠČINA V ROKAH MLADIH (projekt mladih za ohranjanje tradicionalne dediščine),

- **EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI** (aktivnosti, ki spodbujajo alternativne načine prevoza in zmanjšujejo uporabo osebnih avtomobilov),
- **POSADIMO DREVO** (ENO - Environment Online Tree Planting Event; globalna virtualna mreža za ohranjanje ekološko uravnoteženega okolja) ter
- **iEARN** (International Education and Resource Network; učenje s svetom, ne le o svetu).

Sodelujemo v občinskih, nacionalnih in inovacijskih projektih:

1. **BRALNA PISMENOST** (projekt opolnomočenja učencev z razvijanjem bralne pismenosti in dostopa do znanja; osnovni namen projekta: prispevati k zagotavljanju enakih izobraževalnih možnosti, izboljšati dostop do izobraževanja in v učni proces integrirati učinkovite strategije za doseganje višjih ravni bralne pismenosti),
2. **BRALNA ZNAČKA** (spodbujanje prostovoljnega branja v prostem času in dvig bralne pismenosti posameznikov in družbe v celoti; v Mestni občini Celje je od leta 2008 IV. osnovna šola Celje koordinatorica za osnovne šole),
3. **DAN BREZ RAZVADE** (poteka v okviru projekta Benke Pulko Verjemi vase in osvoji svet za aktivno pomoč otrokom Tibeta),
4. **DAN ČLOVEKOVIH PRAVIC**,
5. **DREVO JE ŽIVLJENJE** (vsako leto devetošolci ob odhodu posadijo drevo, kot simbol človekove povezanosti z naravo),
6. **DRUGI TUJ JEZIK V OSNOVNI ŠOLI - NEMŠČINA** (v skladu s sklepom MIZKŠ do leta 2015 sodelujemo v poskusu

- Obvezni drugi tuji jezik v osnovni šoli),
7. **EKORG** (ekološki organizem; projekt za trajnostni ekološki razvoj pod sloganom Okolje je naša skupna odgovornost),
 8. **EVROPA V ŠOLI** (likovni in literarni natečaj na razpisano temo),
 9. **EVROPSKA VAS** (predstaviti države članice Evropske unije, kot jih vidijo mladi, spodbuditi medkulturno razumevanje, solidarnost in hkrati zavedanje lastne kulturne identitete),
 10. **IP - INOVACIJSKI PROJEKTI ZRSŠ** (Evalvacija simulacije učenja na daljavo na primeru spletnih učnih predlog o Avstraliji, Kibernetična metoda opismenjevanja, Uporaba računalna pri matematiki, Starejši pomagajo mlajšim),
 11. **KNJIGOBUBE** (projekt za utrjevanje bralnih navad ter spodbujanje družinskega branja),
 12. **MLADI ZA CELJE**- raziskovalno delo (med mladimi poglobiti zanimanje za znanost in tehnologijo ter jih uvajati v metodiko in tehniko znanstvenega in strokovnega raziskovalnega dela; projekt z najdaljšo, več kot tridesetletno tradicijo načrtnega dela z mladimi na področju znanosti in razvoja v Sloveniji),
 13. **MODER STOL - NEKDO MISLI NATE** (projekt za prijateljstvo, strpnost in sodelovanje),
 14. **MODRI JAN** (projekt za razumevanje pomena odgovornega ravnanja z okoljem),
 15. **MREŽA UČEČIH SE ŠOL** (spodbujati sodelovalno učenje in sistematično izmenjavo izkušenj ter praktično izpeljati izboljšavo na izbranem področju),
 16. **OTROŠKI KORAKI ZA ZDRAVO CELJE**

- (leta 1991 so učenci celjskih OŠ sklenili obroč okoli Celja kot opozorilo za zdravo bivalno okolje),
17. **OTROŠKI PARLAMENT** (debatiranje na izbrano vsakoletno razpisano temo Zveze prijateljev Mladine in predstavitev mnenj na občinskem, regijskem in državnem otroškem parlamentu),
 18. **PLAVALNO OPISMENJEVANJE** (plavalni tečaj v 1. razredu, preverjanje znanja plavanja v petem razredu in organizacija plavalnega tečaja za neplavalce),
 19. **POLICIST LEON SVETUJE** (ozaveščanje učencev 5. razreda o skrbi za lastno varnost z naslednjimi temami: promet, pirotehnika, varnost na smučiščih, kazniva dejanja in zlorabe telefona, mamila, nasilje),
 20. **POZDRAV PTIC MIRU** (projekt za mirno sožitje in aktivno sobivanje),
 21. **PROJEKT FIBONACCI** (raziskovalno učenje naravoslovja in matematike),
 22. **RASTEM S KNJIGO** (vsakemu sedmošolcu približati izvirno slovensko mladinsko leposlovno delo),
 23. **RO** (računalniško opismenjevanje; podpora računalniške in informacijske tehnologije v življenju in delu zavoda),
 24. **SHEMA ŠOLSKEGA SADJA** (povečati uživanje sadja in zelenjave ter tako prispevati k vzgoji za uravnoteženje osebne jedilnika),
 25. **SPODBUJANJE POKLICNEGA IZOBRAŽEVANJA** (poglobljeno aktivno seznanjanje osnovnošolcev z možnostmi izobraževanja),
 26. **STAREJŠI POMAGAJO MLAJŠIM** (projekt za izgradnjo kulture komuniciranja ter reševanje konfliktnih situacij med mlajšimi in starejšimi učenci šole)

27. **SVETOVNI DAN KULTURNE RAZNOLIKOSTI ZA DIALOG IN RAZVOJ**,
28. **ŠPORTNI PROGRAM ZLATI SONČEK, KR PAN in NAUČIMO SE PLAVATI** (mlade motivirati za gibalno dejavnost in spodbuditi njihove želje, potrebe in navade po športnem udejstvovanju v vseh starostnih obdobjih; omogočiti vsem učencem, da se naučijo plavati),
29. **TRADICIONALNI SLOVENSKE ZAJTRK** (sistem organizirane šolske prehrane dopolniti in nadgraditi z vključevanjem vsebin s področja zdravja, kmetijstva, samooskrbe in ekologije ter navajanjem na zdrav zajtrk),
30. **UNESCO KVIZ** (druženje na kvizu, vezano na teme, ki so povezane z Unesco vsebinami),
31. **VEČERJA** (večerja kot obred, kot tradicija, kot dogodek, a tudi kot duševna hrana),
32. **ZASNOVA IN IZVEDBA SISTEMA UGOTAVLJANJA TER ZAGOTAVLJANJA KAKOVOSTI VZGOJNOIZOBRAŽEVALNIH ORGANIZACIJ** (v skladu z razvijanjem in uvedbo sistema kakovosti v zavodu usposabljammo strokovne in vodstvene delavce za uvajanje modela zunanje evalvacije in samoevalvacije VIZ),
33. **ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG** (omogočiti otrokom, da bodo redno športno dejavni in da bodo aktivno preživljali prosti čas v lokalnem okolju).

Lastni projekti

NAŠE MESTO - VAŠE MESTO

- nacionalni projekt, ki poteka pod okriljem Unescove dejavnosti;
- učenci pod vodstvom svojih sošolcev spoznavajo mesto Celje in njegove kulturno-zgodovinske znamenitosti, se odpravijo na virtualni potep po mestu in se seznanijo z literaturo o Celju;

KLUB MLADIH IN VEČNO MLADIH BRALNI

- usposobijo se za vodenje po mestu in obiskovalce - vrstnike, zlasti iz šol, vključenih v mrežo Unesco ASP, popeljejo na ogled znamenitosti;
Nosilka: Melita Broz.

HEUREKA - KLUB MLADIH RAZISKOVALCEV IN MENTORJEV

- povezuje mlade raziskovalce in tekmovalce ter njihove mentorje na različnih področjih;
- uvajanje mladih v znanstveno in strokovno raziskovalno delo;
- koordinacija, evidenca in predstavitev raziskovalnega dela na šoli
- organiziranje raziskovalnih tečajev in poletnih šol
- funkcionalno opismenjevanje mladih
- evidentiranje tekmovanj iz znanj
- podeljevanje status mladega raziskovalca in upoštevanje pravilnikov s tega področja
Nosilec: Mojmir Mosbrucker.

SODELOVANJE Z ZVEZNO GIMNAZIJO ZA SLOVENCE V CELOVCU

- obisk koroških dijakov v Celju in naših učencev v Celovcu;
- spoznavanje medkulturnih razlik ter življenja na avstrijskem Koroške;
- spoznavanje koroških narečij in slovenščine kot jezika manjšine;
- sporazumevanje v tujem jeziku;
- primerjava različnih šolskih sistemov;
- sodelovanje s Kugyjevimi razredom, v katerem pouk poteka v treh jezikih - slovenščini, nemščini in italijanščini;
Nosilka in vodja sodelovanja: Marja Poteko.

FACKINA KOLESARSKA POT

- v počastitev štiridesetletnice šole so člani Heureka, kluba mladih raziskovalcev s IV. osnovne šole Celje vzpostavili in odprli 18 km dolgo Fackino kolesarsko pot okoli Celja.
Nosilec: Mojmir Mosbrucker

Srečanje zlatih bralcev na celjskem Starem gradu leta 2012

Podmladek mladih bralcev v šolski knjižnici

OBLIKOVANJE BRALCEV ZA VSE ŽIVLJENJE

Bralna značka spodbuja prostovoljno branje v prostem času in teži k porastu bralne pismenosti posameznika in družbe v celoti. V strokovnem smislu gibanje od vsega začetka vodijo mentorji po šolah. V petinštiridesetih letih je bilo podeljenih 10786 bralnih priznanj. 417 učencev je bralno priznanje osvojilo v vseh osmih ali devetih letih šolanja.

Bralno značko sta osnovala pisatelj Leopold Suhodolčan in Stanko Kotnik. Že maja 1961 so bile na Koroškem podeljene Prežihove bralne značke. Bralne značke so bile poimenovanih po slovenskih pisateljih. V začetku devetdesetih let so gibanje posodobili s programom S knjigo v svet. Učenke in učenci IV. osnovne šole Celje so v šolskem letu 1966/1967 prvič brali za Kajuhovo bralno značko. Od leta 1985 so se ji pridružile še Zmajeva, Ingoličeva, Ribičičeva in Bevkova bralna značka in značka Branke Jurce. Bralno značko so vodile Zlata Rajhman, Nevenka Matelič Nunčič in Alenka Kostanjevec. Od leta 1992 se bralci sestajajo v Knjižnem klubu.

Mala kronika

1967
25. maja je bilo podeljenih prvih 48 bralnih značk na šoli. Učenke in učenci prvega razreda so prejeli cicibanovo značko. Mladi bralci

iz tretjega in četrtega razreda so bili pohvaljeni, učenke in učenci višjih razredov pa so prejeli bronaste, srebrne in zlate Kajuhove bralne značke.

1968

Bralno značko so učenci hitro sprejeli za svojo. Število bralcev se je povzpelo na 193.

1976

Kajuhovi bralni znački se je pridružila Cankarjeva, ki jo je osvojilo 37 učencev. Kasneje so brali še za Ingoličeva, Ribičičeva, Zmajeva značko in značko Branke Jurca.

1980

Prvič so enajstim bralnim navdušencem za osemletno branje podelili posebno bralno priznanje "zlati bralec".

1991

Bralna značka se je preimenovala v gibanje "S knjigo v svet". Klasične značke so zamenjale nalepke in mape z vložnimi listi, ki jih je prejelo 214 učencev, izmed njih je bilo devet zlatih bralcev.

2008

IV. osnovna šola Celje je prevzela organizacijo srečanja zlatih bralcev iz celjskih šol na Starem gradu. Druženja in priložnostne slovesnosti sta se udeležila Janja Vidmar in Slavko Pregl.

2009

Ob svoji petdesetletnici je bralna značka dobila novo celostno podobo in je postala bralno priznanje. Na šoli je tega leta 235 mladih bralcev osvojilo bralno priznanje; med njimi je bilo šestnajst "zlatih" navdušencev.

Trditev: če odrasli/učitelji želimo, da bodo otroci/učenci radi brali, moramo najprej mi radi brati; vzgajamo lahko samo z zgledom.

BRALNI KLUB učiteljev IV. osnovne šole Celje
Ustanovitev tovrstne skupine mi je bila, kot ne samo navdušeni, ampak dobesedno verižni bralki, dolgoletna goreča želja, vendar pa me je bilo, priznam, strah sodelavcem kaj takega ponuditi, ker - saj vemo, kako smo vsi obremenjeni, nikoli ni dovolj časa niti za redne zadeve, kaj šele za nekaj tako "banalnega, nepotrebnega, odvečnega". Čeprav sem jim gotovo delala krivico, kriva je bila najbrž moja cagavost.
Potem pa smo se lotili evropskega projekta pod vodstvom Zavoda za šolstvo, ki mu po domače rečemo Bralna pismenost, ker si njegovega uradnega imena še po dveh letih nismo sposobni zapomniti, tako je grozno. Ker smo ob prijavi morali načrtovati tudi dejavnosti, s katerimi bomo spodbujali ljubezen do branja med vsemi udeleženci učnega procesa (ne samo učenci, tudi učitelji, starši ...), sem hitro zagrabila priložnost in predlagala ustanovitev bralnega kluba za sodelavce. Zamisel je bila članicam projektne skupine takoj zelo všeč, morale smo samo še doreči, ali naj bi šlo za bralno značko ali bolj sproščeno obliko. Soglasno smo se odločile za drugo varianto.
Na eni od sej učiteljskega zbora smo predstavile dejavnosti našega projekta sodelavcem in vodstvu šole in takrat sem sodelavce tudi povabila k članstvu v bralnem klubu. Predhodno smo članice projektne skupine sestavile seznam priporočil za branje, ki smo ga ob predstavitvi razdelile vsem sodelavcem ter določile rok za prijavo. Ob tem so

se bodoči člani tudi odločili za eno od predlaganih knjig, tista, ki je dobila največ glasov, je postala prva knjiga meseca, ki smo jo prebrali in na prvem klubskem srečanju o njej prav prijetno kramljali. In tako iz meseca v mesec.

Naša klubska srečanja, ki se odvijajo v kavarni mestnega kina Metropol, so vedno zelo prijetna. Nekaj popijemo in se posladkamo (vedno še kaj ostane, to potem drugi dan delimo s sodelavci v zbornici), vsaka članica izrazi svoje vtise o prebrani knjigi, potem pa pogovoru pustimo, da ga odnese, kamor že nas tema vodi. Vedno, vedno, vedno je polno smeha, zelo se sprostimo, predvsem pa, in zame najpomembneje, si vse povemo. Tudi če drugače mislimo, tudi če se ne strinjamo vedno, ne olepšujemo mnenj. To deluje zelo osvobajajoče. Zame je to tudi najpomembnejši del bralnega kluba. Knjige so na nek način izgovor, da se lahko dobimo in se "zljajamo".

Prva sezona je minila zelo uspešno, druga se je že začela. Ob koncu šolskega leta smo v zbornici tudi uredile bralni kotiček, ki je na voljo vsem sodelavcem.

Najbrž ste opazili, da so glagoli v opisu srečanj kluba v ženski obliki. No, to je tudi edina pomanjkljivost našega kluba - kje so moški? Saj razumem, ubogi fantje, že tako nas morajo cele dneve prenašati v zbornici, ne bodo še zvečer žurali z nami. Ampak, bilo bi pa fajn. Zelo fajn. Premislite, fantje. Bili bi blaženi med ženami. Po rokah bi vas nosile, prisežem.

Pa še to, za finale: pravite, da brali bi že, samo kaj, ko nikoli nimate časa? Ali veste, kdaj je čas za branje? Ni ga! Ne obstaja. Treba si ga je enostavno ukrasti. Če je tu seveda prisotna želja. To je tisto, kar loči "prave" bralce od "normalnih" ljudi.

Melita Broz

UNESCO

UNESCO SREDIŠČE

Naše delo temelji na štirih Delorsovih stebrih:

Učiti se, da bi vedeli.

Učiti se, da bi znali delati.

Učiti se, da bi znali živeti skupaj.

Učiti se biti.

<http://www.facka.si/projekti/unesco/index.htm>

Julija 1999 je IV. osnovna šola Celje postala polnopravna članica Unescovega ASP mreže in voditeljica Unescovega središča Celje, v katerega so, poleg šole koordinatorice, vključene še Osnovna šola Frana Kranjca Celje, Osnovna šola Griže, Osnovna šola Zreče, Gimnazija Celje - center ter v okviru Šolskega centra Celje še Gimnazija Lava ter Srednja šola za gradbeništvo in varovanje okolja. Glavni cilji članov so medkulturno izobraževanje in navezovanje stikov, uveljavljanje kulture miru in nenasilja ter naučiti se ohranjati naš planet.

Mednarodne dni in obletnice obeležujemo z oglasnimi plakati, na razrednih urah in pri urah pouka, s tematskimi okrožnicami in drugimi prireditvami. Aktivno se vključujemo v humanitarne in zbiralne akcije oblačil in obutve, igrač, denarnih prispevkov, odpadnega materiala idr. Izvajamo vsebine povezane s prostovoljstvom in medgeneracijskim povezovanjem. Organiziramo delavnice, okrogle mize in predavanja. V okviru projekta Celje

- moje mesto vodimo in predstavljamo vrstnikom kulturno-zgodovinsko in umetnostno dediščino mesta. Odgovorni odnos do okolja krepimo na različne načine - sodelujemo s pisarno Celje - zdravo mesto, vsako leto posadimo drevo za ozelenitev planeta, izvajamo aktivnosti projekta Ekorg - ekološkega organizma ipd. Sodelujemo v nacionalnih projektih Moder stol - nekdo misli nate,

Članice Unesco kluba z mentorico Ksenijo Leskovšek Korber leta 2009

UNESCOvem kvizu, Naravoslovni tabor za osnovnošolce v Grižah, Večerja, Dan človekovih pravic, Drevo je življenje, Svetovni dan kulturne raznolikosti za dialog in razvoj, Ptice miru in drugih.

Evropska vas

S projektom želimo spodbuditi medkulturno razumevanje, toleranco in solidarnost s spoznavanjem evropske družbene in kulturno-zgodovinske identitete. V zadnjih sedmih letih je v celjski regiji v Evropski vasi sodelovalo okoli 82200 ljudi - ustvarjalcev, mentorjev, zunanjih sodelavcev in obiskovalcev.

Mladi predstavljajo svoje videnje mozaika Evrope.

Dejavnosti v projektu vključujejo vsebine rednega šolskega dela in izbirnih predmetov, nastope,

Ptice miru

Moder stol za prijatelje

PRVI KORAKI V EVROPO

projektne, raziskovalne in seminarske naloge, kulturne, tehniške in naravoslovne dneve in številne druge aktivnosti, ki so jih kot reprezentativne izbrali mladi z njihovimi mentorji in drugimi sodelujočimi.

Projekt Evropska vas ob dnevu Evrope vsako leto zaključimo z evropskimi vasmisli v devetih slovenskih krajih: Celju, Murski Soboti, Mariboru, Slovenj Gradcu, Ljubljani, Bledu, Dolenjskih Toplicah, Novi Gorici in v Kopru. V Celju so na Glavnem trgu v evropski vasi na stojnicah izpostavljene posebnosti držav, zanimivosti, statistični podatki, pokrajine, ljudske šege, običaji in jezik ter prepoznavnosti vsake izmed njih; na osrednjem odru, pa so države predstavljene v pesmi plesu, igri in živi besedi.

Koordinatorica projekta za celjsko regijo

IV. osnovna šola Celje je bila v obdobju od leta 2007 do 2012 koordinatorica projekta Evropska vas za celjsko regijo, v projektu pa smo vključeni že od leta 2005. V tem času je v projektu sodelovalo 28680 učencev, dijakov in študentov iz 27 osnovnih šol, 7 srednjih šol ter ene fakultete, ki jih je usmerjalo 2011 mentorjev. Pridružili so se nam še Glasbena šola Celje, vrtec Zarja, Društvo Salezijanski mladinski center, Mladinski center Celje in Dijaški dom Celje. Projekt je po evidenci sodelujočih dosegel okoli 82200 ljudi - ustvarjalcev, mentorjev, zunanjih sodelavcev, obiskovalcev in drugih, ki so kakorkoli sodelovali. Delo sta koordinirala Mojmir Mosbrucker in Nevenka Matelič Nunčič.

<http://www.facka.si/projekti/evropska-vas-regija/index.html>

V evropski vasi smo leta 2008 predstavili Francijo.

S Španijo smo se v okviru projekta Evropska vas seznanili leta 2010.

Evropska vas v šoli

V okviru šolske Evropske vasi smo "prepotovali" Finsko, Veliko Britanijo, Francijo, Italijo, Španijo, Švedsko in Grčijo. Letos potujemo v Belgijo. Spoznavali smo naravne značilnosti držav, njihovo zgodovino, etnografske posebnosti, probleme, kulturne dosežke, kulinarčne značilnosti, umetnost idr. ter jih predstavili v dramskih točkah, s plakati in referati, na svetovnem spletu, s plesom in živo besedo, glasbo in igro idr. Največja dodana vrednost projekta je v tem, da je delo tako pestro po oblikah, vsebini, načinu in metodah ter gradivo tako obsežno, da vsak lahko najde nekaj zase na svoj način. Možnosti individualizacije ter uporaba različnih metod in tehnik dela so pri tem delu skorajda neomejene. Vsako šolsko leto z izbrano državo živijo šola in njene dejavnosti. Država je rdeča nit dogajanj. Poleg aktivnosti pri posameznih predmetih, delo

zaključimo s kulturnim ali tehničkim dnem ter ga predstavimo na evropski vasi. Izdelali smo pariški Eifflov stol in minojski labirint. Postavili smo spletno stran. Plesali smo temperamentni flamenko, francoski kankan in grški sirtaki. Pekli in kuhali smo tipične kulinarčne dobrote, izdelovali spominke itd. Vsako leto smo ob zaključku projekta pripravili tematski večer pod naslovom "Preplet pridobivanja strokovnega znanja in prijetnega druženja" za vsako državo vsako leto posebej, kjer smo učitelji na zabaven, prijeten in izobraževalni način obeležili obravnavano državo. Sedem let dejavnost s svojimi idejami usmerja in vodi Melita Broz.

Skupaj smo dokazali, da domišljija nima meja in da je tako prav; če pa se k temu doda še kanček uporabnosti, ustvarjalnosti ter mladostne razigranosti, čustev in žara, potem ...

... potem segamo po zvezdah.

**"NE ZDRUŽUJEMO DRŽAV,
ZDRUŽUJEMO LJUDI!"**
Jean Monnet

Petra Reič 6. razred, linorez 1999

DIGITALNA MLADINA V VIRTUJALNEM LETU

Leta 1984 smo na šoli dobili prvi računalnik ZX Spectrum. V naslednjih desetletjih smo bili vključeni v projekt Petra, Računalniško opismenjevanje RO in RO/2. Vsa leta smo poslej izvajali računalniške tečaje in sodelovali na tekmovanjih iz znanj uporabe sodobnih informacijsko-komunikacijskih tehnologij. Leta 1996 smo na INFOS-u prejeli prvi nagradi, in sicer za najmikavnejšo in najbolj duhovito šolsko spletno stran. Leta 1997 je šola dobila status izobraževalnega centra za računalniško opismenjevanje. V obdobju 2005-2007 smo v okviru Inovacijskih projektov ZRSŠ izvedli učenje na daljavo s pomočjo IKT. Danes smo na pragu kompletnega elektronskega poslovanja tudi v šolstvu, mnenja o tem pa so deljena.

Prvi računalnik, ki smo ga na šoli prejeli leta 1984, je bil Sinclairjev ZX Spectrum. Področje računalništva smo oživili v začetku devetdesetih. Vzporedno s skokovitim razvojem uporabe sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije smo aktivnosti širili tudi na naši šoli. Na celjskem območju smo preizkušali in promovirali projekt Petra. V šolskem letu 1995/1996 je projekt prerasel v začetno opismenjevanje z računalnikom RO in RO/2. Leta 1996 je Ministrstvo za šolstvo in šport v okviru INFOS '96 razpisalo natečaj za najmikavnejšo in najbolj duhovito domačo spletno stran na internetu. Na natečaju je sodelovalo okrog 50 osnovnih šol iz vse Slovenije. V projektu so za našo šolo sodelovali učitelji Gregor Ivšek, Alenka Kostanjevec, Vinko Zajc in učenec Miha

Pirnat. Takrat je bil ustvarjen tudi glavni lik v dramski igri in maskota šole Facka Genius, ki je pristala tudi na logotipu šole. Ustvaril jo je likovni pedagog Vinko Zajc. Na prireditvi INFOS '96 je obe prvi nagradi za spletno stran prejela naša šola, ki je s tem pridobila lokalno računalniško omrežje s stalnim najetim priklopom na internet. Bili smo prva osnovna šola v Sloveniji, priključena na internet na ta način.

Leta 1997 je šola dobila status izobraževalnega centra za računalniško opismenjevanje s sodobno opremljeno računalniško učilnico. Leta 1999 je bila šola izbrana med 5 najboljših na področju računalništva v Sloveniji.

Sodelovali smo v projektu Timko - timska komunikacija, ki je ugotavljal praktične pogoje in možnosti za uvajanje sodobne tehnologije v izobraževalno in vzgojno delo. Lokomotivo dela je predstavljala Gregor Ivšek, učitelj matematike in računalništva, ki je bil tudi predavatelj na izobraževanjih pedagoških in drugih strokovnih delavcev na področju računalništva. Aktivno se je v uvajanje uporabe računalnika pri pouku vključeval tudi Mojmir Mosbrucker. Leta 2000 sta se udeležila izobraževanja Učenje na daljavo kot možnost in izziv, ki je bil povod za prijavo v projekt in uvod v izdelavo interaktivnih spletnih učnih predlog o kartografiji in orientaciji, ki smo ga z učenci predstavili leta 2001 na Festivalu vzgoje in izobraževanja v Celju. Istočasno je bil to začetek vzpostavljanja šolske spletne strani, kjer se nahajajo kakovostna elektronska in interaktivna spletna učna gradiva z različnih področij.

Na svetovnih spletnih avtocestah

Interes mladih za obvladovanje tovrstnih veščin je bil vedno velik. V prvem desetletju novega stoletja smo organizirali številne računalniške tečaje, šole in tekmovanja. Učenje uporabe računalnika in osnov računalništva smo vključili v ponudbo interesnih dejavnosti. Na željo staršem je na razredni stopnji tovrstna izobraževanja v tečajni obliki izvajala Dragica Kranjc.

Z uvedbo devetletke so pouk s področja uporabe računalnika vključili v izbirne predmete, ki so jih izvajali Gregor Ivšek, Mojmir Mosbrucker in Vinko Zajc. Leta 2005 je Mojmir Mosbrucker koordiniral projekt Evalvacija simulacije učenja na daljavo na primeru spletnih učnih predlog o Avstraliji, ki smo ga leta 2007 zaključili v inovacijskem projektu ZRSŠ 2007. Z osmim razredom smo se učili na daljavo, delo preizkusili, sestavili kriterije vrednotenja in rezultate ovrednotili, kar je takrat predstavljalo inovacijo.

Danes si sodobnega pouka brez tehnologije ne znamo več predstavljati. Opozoriti je pa treba na dejstvo, da je internet postal samozadostni mastodont, ki se skokovito razvija; na žalost ne zmeraj v pozitivno smer. Ostale računalniške storitve so neuporabljene, neizrabljene ali zmeraj bolj prezrte. Upoštevati moramo dejstvo, da se šolski

Na Dnevih izobraževanja

Računalniško opismenjevanje RO leta 2002

Facka Genius se je predstavila na RO v Cankarjevem domu leta 1996

sistem prilagaja in spreminja počasi in da je tako prav. Svet, mladi in sodobnost pa danes drvita s svetlobno hitrostjo. In največji problem je uskladiti obe sferi tako, da bosta uspešni in učinkoviti. Danes s sodobno tehnologijo znamo in zmoremo vse. Je samozadostna. Tako vsaj mislimo. Problem nastaja, ker morajo informacije, znanje in poskusi postati del lastne konstrukcije vedenj, znanj in spretnosti. In če nimaš osnove in lastne konstrukcije nimaš s čim sestaviti, potem znanja ni. Potem je znanje virtualno. Navidezno. In to je ena največjih tehnoloških pasti sodobne družbe.

Facka Genius je maskota naše šole, ker smo učenci same face in se nagibamo k prepričanju, da smo sami geniji. (Andrej Salobir)

Projekt Računalniško opismenjevanje Ro in RO/2 je oral ledino na področju uvajanja sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije v vzgojno-izobraževalno delo. Za uporabo IK tehnologije so usposabljali učitelje in učence. Uvajali so standardizacijo računalniško podprtega prenosa informacij med šolami in drugimi institucijami, poenotili računalniško programsko opremo za podporo šolskemu delu, opremljali šole s sodobno računalniško in informacijsko opremo ter zagotavljali možnosti za raziskovalno in razvojno delo na področju uvajanja novih informacijskih tehnologij v šole.

Raziskovalna dejavnost na IV. osnovni šoli ima že tridesetletno tradicijo. Uvedla jo je Suzana Tratnik leta 1983. Deset let kasneje je raziskovalce, mentorje in učence, ki tekmujejo iz znanj, povezala Heureka - prvo tovrstno interesno združenje v Sloveniji, ki deluje na klubskih načelih. V tridesetih letih smo opravili 127 raziskav z različnih področij. Triintrideset mentorjev je v osnove znanstvenega in strokovnega dela uvedlo 633 mladih. Od leta 1993 podeljujemo status mladega raziskovalca, nove člane v delo vpeljemo na tečajih, za mlade pa smo v času poletnih počitnic organizirali pet poletnih šol.

Trideset let mladinskega raziskovalnega dela
Mladinsko raziskovalno delo v Celju je projekt z najdaljšo tradicijo načrtnega dela z mladimi na področju znanosti, inovacij in razvoja v Sloveniji. V letu 1983 so se v občinsko raziskovalno delo srednjih šol prvič uradno vključile tudi osnovne šole Štore, Frana Roša in IV. osnovna šola Celje. Starosta raziskovalne dejavnosti na naši šoli je bila gospa Suzana Tratnik, v treh desetletjih pa se je v mentorsko delo vključilo 24 pedagogov. Z raziskovalnim delom smo presegli šolske okvire, saj smo raziskave opravljali tudi z bivšimi učenci, v mentorsko delo pa se je vključilo osem zunanjih sodelavcev.

Heureka - klub mladih raziskovalcev in mentorjev
Leta 1993 se je pod vodstvom Mojmirja Mosbruckerja delo s Heureka, klubom mladih raziskovalcev in mentorjev, prerodilo. Klub vključuje mlade, ki

<http://www.facka.si/heureka/index.htm>

sodelujejo pri raziskovalni dejavnosti na IV. osnovni šoli, njihove mentorje in zunanje sodelavce, povezuje učence dodatnega pouka in tekmovalce iz znanj ter udeležence poletnih šol in raziskovalnih tečajev. Osrednji namen kluba je popularizacija znanosti in posameznih strok, odkrivanje nadarjenih in spodbujanje v poglobljanje znanj ter raziskovalno inovativno delo.

Klub uvaja mlade v osnove znanstvenega in strokovnega raziskovalnega dela. Vsako leto razpiše, koordinira, evidentira in predstavi raziskovalno delo na šoli. V okviru Heureka smo mlade med počitnicami koristno in aktivno zaposlili v poletnih šolah (Okrešelj 1996, Poletni teden 1997, 1998, 1999 in 2000). Heureka rji tvorno sodelujejo pri pripravi ekskurzij in uporabi sodobnih oblik dela. Za mlade raziskovalce pripravimo osnovni uvajalni tečaj, na katerem jih seznanimo s sistematiko, vsebino in metodologijo raziskovalnega dela ter spretnostjo pisanja raziskovalnih poročil. Na tečaju jim predstavimo informacijski sistem Cobiss/Opac ter jih uvedemo v osnove smotrne in varne rabe interneta ter digitalne fotografije. Heureka rjem, ki sodelujejo pri raziskovalnem delu, vsako leto podelimo status mladega raziskovalca, s katerim omogočamo razbremenitev učencev in učenk v času izvajanja raziskav. Vsa podrobnejša navodila za mlade raziskovalce in sodelavce so navedena v Pravilniku o pravicah in dolžnostih mladih raziskovalcev, ki je bil sprejet na Svetu zavoda 11. marca 1993.

Predstavitve rezultatov mladinskega raziskovalnega dela leta

Klub mladih raziskovalcev in mentorjev

<http://www.facka.si/heureka/MRD.htm>

Raziskovalne naloge od 1983 do 2012 in mentorji

1983

Mladina v času obnove (Suzana Tratnik)

1984

Stari novci (Suzana Tratnik)

Aero 1947-1951 (Suzana Tratnik)

1985

40 let v svobodi (Suzana Tratnik)

Razvoj ljudske oblasti v Celju in okolici (Suzana Tratnik)

1986

Kako smo živeli (Suzana Tratnik)

1987

Joštov mlin (Suzana Tratnik)

Stabiliziran usmernik in polnilec NiCd baterij (Drago Želj)

1988

Način življenja med obema vojnama (Bojan Himmelreich)

Ženitovanjski običaji v preteklosti (Bojan Himmelreich)

Elektronska kocka (Drago Želj)

Štiri kanalni light-show (Drago Želj)

Možnost izgradnje majhne He na Savinji (Ivanka Federnsberg Turinek)

1989

Kaj vse skrivajo podstrešja (Bojan Himmelreich)

Elektronska kresnička (Drago Želj)

1990

Poraba električne energije v Celju (Leonida Godec)

Pogovor z literarnimi ustvarjalci v Celju (Nevenka Matelič Nunčič)

Gibanje in sestava prebivalstva KS Dečkovo naselje (Mojmir Mosbrucker)
Elektronska igra "Volk-koza-zelj" (Drago Želj)

1991

Biohrana (Leopold Hribernik)

Šolsko glasilo - svet v malem (Nevenka Matelič Nunčič)

Preskrba Celja z vodo (Mojmir Mosbrucker)

1992

Rastlinstvo okoli IV. osnovne šole (Leopold Hribernik)

Cestni promet v KS Dečkovo naselje (Mojmir Mosbrucker)

Geografski prikaz urbanega naselja na primeru KS Dečkovo naselje (Mojmir Mosbrucker)

1993

Rastline okoli nas (Leopold Hribernik)
Ogrevanje stanovanj in onesnaževanje ozračja (Leopold Hribernik)

Prvih 30 let IV. osnovne šole (Nevenka Matelič Nunčič)

Med grafiti (Nevenka Matelič Nunčič, Mojmir Mosbrucker)

Obrtna oživitvev južnega dela mestnega jedra (Mojmir Mosbrucker)

Vedenje naših otrok v prometu (Marja Poteko)

Prehranjevalne navade učencev (Simona Zobec)

Proučevanje divjih odlagališč na primeru "Ocvirkove hoste" (Silva Žvižej)

1994

Domače živali v mestu (Leopold Hribernik)

Knjižnice na celjskih osnovnih šolah (Nevenka Matelič Nunčič)

Geografska transformacija ekološko ogroženega Bukovžlaka (Mojmir Mosbrucker)
Kolesarski izpiti na celjskih osnovnih šolah (Marja Poteko)
Osebna higiena učencev IV. osnovne šole (Simona Zobec)

1995
Svet in mi (Branka Černezal)
Kvarjenje mleka pod različnimi pogoji (Leopold Hribernik)
Mali pripomoček za DOS (Gregor Ivšek)
Odnos Celjanov do onesnaževanja okolja (Mojmir Mosbrucker)
Varne poti v šolo (Marja Poteko)
Cvetličarne v Celju (Silva Žvižej)

1996
Ptice pozimi (Leopold Hribernik)
Zgoščanje podatkov (Gregor Ivšek)
Opisno ocenjevanje na celjskih osnovnih šolah (Dragica Kranjc)
Promet kot dejavnik onesnaževanja okolja (Mojmir Mosbrucker)
Sejemski turizem v Celju (Mojmir Mosbrucker)
Igrače in mi (Vida Verščaj)
Kako se oblačijo mladi (Silva Žvižej)

1997
Kaj kupujemo za pripravo dnevnih obrokov hrane (Leopold Hribernik)
Nasilje med nami (sodelovanje s I. OŠ Celje) (Helena Čuvan)
Že beremo - Bralne navade osnovnošolcev (Dragica Kranjc)
Problemi kolesarjenja v Celju (Mojmir Mosbrucker)
Kako smo se zdravili nekoč (Mojmir Mosbrucker)
Športna rekreacija v Celju (Anita Seles)

Izbira je še vedno tvoja - Droga med mladimi (Silva Žvižej)

1998
Uporaba merskih enot v vsakdanjem življenju (Branka Gal)
Male in velike živali pozno jeseni in zgodaj spomladi v Ocvirkovi hosti (Leopold Hribernik)
Pes - prijatelj, družabnik, čuvaj,...ali zgolj modna muha? (Dragica Kranjc)
25 let planinskega društva "Železničar" Celje (Mojmir Mosbrucker)
Prometna problematika v času MOS-a (Mojmir Mosbrucker)
Športna vzgoja na IV. osnovni šoli Celje (Anita Seles)
Varne poti v šolo (Silva Žvižej)

1999
Uporaba učbenikov pri matematiki (Branka Gal)
Uporaba računalna (Branka Gal)
Zbiranje papirja - ekološka pomoč naravi (Leopold Hribernik)
Hura, počitnice! (Dragica Kranjc)
Dostopnost mestnega jedra za invalide (Mojmir Mosbrucker)
Aktivni športniki na celjskih osnovnih šolah (Anita Seles)
Lokalni avtobusni promet (Silva Žvižej)

2000
Jedrska energija-nevarna varuhinja okolja (Branka Gal)
Ali mobilni telefoni vplivajo na zdravje? (Leopold Hribernik)
Implementacija prehoda med internetnimi klepetalnicami in "GSM", "SMS" (Gregor Ivšek)
Razvoj knjižnic na celjskih osnovnih šolah 1993-1999 (Alenka Kostanjevec)
Mladinski tisk med osnovnošolci (Dragica

Kranjc)
Spletne strani slovenskih osnovnih šol (Mojmir Mosbrucker)
Vpliv garažne hiše na stanje mirujočega prometa v centru Celja (Silva Žvižej)

2001
Vlak - ekološko sprejemljivejše prevozno sredstvo (Leopold Hribernik)
Bralna značka na IV. OŠ Celje (Alenka Kostanjevec)
Potapljanje (Dragica Kranjc)
Kolesarska pot okoli Celja (Mojmir Mosbrucker)

2002
Računalniški virusi (Primož Božnik)
Priljubljenost in doživljanje barv med osnovnošolci (Melita Broz)
Hitra hrana - zdrav način prehranjevanja? (Leopold Hribernik)
Preživljanje prostega časa osmošolcev v mestu in na podeželju (Marija Kolar)
Dekleta in fantje - kakšni smo, kako nas vzgajajo (Alenka Kostanjevec)
Celjski osnovnošolci v pevskih zborih in glasbenih šolah (Dragica Kranjc)
Kolesarji v celjskem prometu (Mojmir Mosbrucker)

2003
Filmi - magični urok gibljivih slik (Melita Broz)
Ali ste prepričani, da veste vse o mamilih? (Leopold Hribernik)
Gensko spremenjene rastline in njihove značilnosti (Leopold Hribernik)
Oglaševanjev časniku "Jutro" leta 1925 (Mojmir Mosbrucker)
Smiselnost informativnih športnih dni (Alenka Šaupperl)
Alergije - bolezen tretjega tisočletja (Simona Zobec)

2004
Herkulovo svetišče - pozabljen biser rimske Celeie (Melita Broz)
Celjski osnovnošolci v plesnih šolah (Dragica Kranjc)
Kartiranje Lokrovca (Mojmir Mosbrucker)

2005
Celjsko mestno obzidje (Melita Broz)
Zdraviliški turistični promet v celjski regiji (Mojmir Mosbrucker)

2006
Anglofonsko leposlovje v celjskih knjigarnah (Melita Broz)
Ptičja gripa - nova grožnja človeštvu? (Helena Čuvan)
Nevarni odpadki v gospodinjstvu in našem okolju (Leopold Hribernik)
Štipendije med celjskimi gimnazijci (Dragica Kranjc)
Celjani in onesnaževanje okolja (Mojmir Mosbrucker)

2007
Zgodovinska matematika ali matematična zgodovina (Melita Broz)
Zračni promet nad Celjem (Dragica Kranjc)
Invalidi v grajenem okolju celjskega mestnega jedra (Mojmir Mosbrucker)

2008
Okamenela favna (Melita Broz)
Trgovci praznijo naše denarnice (Dragica Kranjc)
Ulična oprema mesta Celja (Mojmir Mosbrucker)
Primož Trubar v Celju (Jerneja Pavlič)

2009
Učbeniki in delovni zvezki v celjskih osnovnih šolah (Dragica Kranjc)

Celjska zaklonišča (Mojmir Mosbrucker)
Ulična glasba v Celju (Jerneja Pavlič)

2010

Zgodovina osnovošolskih glasil v Celju (Jerneja Pavlič)
Fenomen somraka: kako in zakaj knjiga oz. film postane uspešnica (Melita Broz)
Pandemska - nova H1N1 - gripa (Dragica Kranjc)
Mestu prijazen promet (Mojmir Mosbrucker)

2011

Priimki našega razreda (Jerneja Pavlič)
Filmska vzgoja v OŠ - ali jo potrebujemo? (Melita Broz)
Zdrav življenjski slog (Dragica Kranjc)
Urejenost in ustreznost šolskih prostorov na IV. OŠ Celje (Mojmir Mosbrucker)

2012

Pozabljeni pravljичni junaki (Melita Broz, Alenka Kostanjevec)
Ločevanje odpadkov na IV.OŠ Celje (Dragica Kranjc)
Zlata šestdeseta v Celju (Mojmir Mosbrucker)
Funkcionalna pismenost (Barbara Vukovič)

Najboljše uvrstitve Heurekarjev na državnih srečanjih mladih raziskovalcev:

2003

OGLAŠEVANJE V ČASNIKU »JUTRO« LETA 1925
Avtorici: Helena Jagodic, Staša Kerstein
Mentor: Mojmir Mosbrucker
Zlato priznanje

2008

ULIČNA OPREMA MESTA CELJA
Avtorja: Špela Hribernik, Milan Ninič
Mentor: Mojmir Mosbrucker
Zlato priznanje in nagrada
OKAMENELA FAVNA
Avtorja: Špela Ocvirk, Luka Dobrinič
Mentorica: Melita Broz
Srebrno priznanje
TRGOVCI NAM PRAZNIJO DENARNICE
Avtorice: Neža Draksler, Katja Peganc, Saša Žilnik
Mentorica: Dragica Kranjc
Srebrno priznanje

2009

UČBENIKI IN DELOVNI ZVEZKI CELJSKIH OSNOVNIH ŠOL
Avtorice: Sara Senica, Katja Peganc, Maruša Turnšek
Mentorica: Dragica Kranjc
Srebrno priznanje
ZAKLONIŠČA V CELJU
Avtorji: Špela Ocvirk, Luka Dobrinič, Marko Kočever
Mentor: Mojmir Mosbrucker
Srebrno priznanje

2010

ZGODOVINA OSNOVNOŠOLSKIH GLASIL
Avtorici: Nina A. Ilič, Anja Počivavšek
Mentorica: Jerneja Pavlič
Srebrno priznanje
PANDEMSKA GRIPA
Avtorice: Sara Senica, Katja Peganc, Maruša Turnšek
Mentorica: Dragica Kranjc
Srebrno priznanje

2011

PRIIMKI NAŠEGA RAZREDA
Avtorici: Nina A. Ilič, Anja Počivavšek
Mentorica: Jerneja Pavlič
Srebrno priznanje

Elma Merdanović, 9. razred, portret, tempera 2011

STOPINJE ZRELOSTI

Kultura in umetnost

Od materiala do izdelka

Z barvami v svet

Mladinsko zborovsko petje

Folklor mladih

Svet umetniške igre

Od Utrinkov do Čvekopisa

Tehnični pouk je bil včasih pravo mojstrsko delo z žaganjem, lepljenjem, vrtanjem, struženjem in modelarstvom. Člani fotografskega krožka so skrbeli za foto-dokumentacijo šole. Leta 1969 so izdelali 400 novoletnih vizitk in 1098 fotoportretov oddelčnih skupnosti. Kasneje so se dejavnostim pridružile elektronika, tekmovanja okviru Mladih tehnikov in robotika, ponovno je oživelo modelarstvo. Sodobna tehnologija je možnosti dejavnosti podeseterila, olajšala delo in omogočila hiter dostop do ogromne količine ažurnih informacij.

Od mojstrskih spretnosti so tekmovanja Mladih tehnikov

Prvi učitelj tehničnega pouka je bil Vladimir Križman, od leta 1986 pa je z njim tehniko poučeval še Vinko Zajc. Ob odhodu v pokoj je Vlada Križmana nadomestila Marja Poteko, ki danes poučuje tehniko in tehnologijo. Ime predmeta se je namreč večkrat spreminjalo. Tehnični pouk in krožki so bili včasih pravo mojstrsko delo z žaganjem, lepljenjem, vrtanjem, struženjem in oblikovanjem maket. Učenci so se od leta 1981 celo tekmovali na državnih tekmovanjih Mladih tehnikov v izdelavi izdelkov s pomočjo električnega orodja klip-klap nekdanje tovarne Iskra, ter na tekmovanjih mladih tehnikov celjske regije, ki je bilo prvič organizirano leta 1985. Nastajali so občudovanja vredni izdelki. Oživili smo tudi fotografski krožek, ki ga je od leta 1983 vodil Vinko Zajc.

OD MATERIALA DO
IZDELKA

Elektronika, modelarstvo in robotika

V osemdesetih letih smo imeli tudi krožek elektrotehnike, ki ga je vodil Drago Želj. Pod njegovim mentorstvom so nastale štiri inovativne uporabne naloge s področja elektronike - Štirikanalni light-show, Elektronska kresnička, Elektronska igra "volk-koza-zelje" in Elektronska kocka. Po Vladu Križmanu je nekaj let v začetku novega stoletja v modelarskem krožku, ki ga je vodil Gregor Poteko, z veseljem ustvarjalo več kot deset naših nadebudnežev. Mladi tehniki so na posameznih področjih spoznavali naravne zakonitosti aerodinamike, hidromehanike, različne materiale in njihove lastnosti, konstrukcijske zakonitosti in statiko ter različne tehnologije obdelav materialov. Danes v okviru tehnike in tehnologije kot izbirni predmet uveljavljamo tudi robotiko, ki jo poučuje Marja Poteko. Otroci so nad robotiko navdušeni in z veseljem sestavljajo različne oblike robotov in programe za njihovo brežhibno delovanje. Med šolami so organizirana tekmovanja o robotski natančnosti. Z robotiko se predstavljamo tudi na Obrtnem sejmu v Celju.

Tehniški dnevi

Od leta 1998 so v sklop dni dejavnosti vključeni tudi tehniški dnevi. Učenke in učenci v svojem okolju opredelijo tehnične probleme, jih raziskujejo, izboljšujejo, preverjajo rešitve, poglobljajo znanja in popularizirajo tehniško področje. Vsako leto v okviru aktivnosti enega tehniškega dneva vseobsežno raziščemo, predstavimo, obdelamo, predelamo in izdelamo izdelke iz določene vrste materiala - kovine, odpadnih materialov, tekstila, plastičnih mas, prosojnih, lesenih ali kamnitih materialov, stekla, papirja in podobnega.

Fotografski krožek

Je vrsto let spremljal vsa dogajanja na šoli s fotoaparatom, filme pa razvijal v urejeni temnici. V šolskem letu 1974/1975 so učenci opravljali celo izpit za amaterskega fotografa. Krožek so vodili: zunanja sodelavca Peter Božič in Franc Gajšek ter Elizabeta Palir. Leta 1983 smo oživili fotografski krožek, ki ga je vodil Vinko Zajc. V temnici so se učenci naučili razvijati črno-bele fotografije in različne fotografske tehnike ter skrbeli za foto-dokumentacijo šole. Žal je to zanimivo tehniko razvijanja slik izpodrinila digitalna fotografija. Z novimi trendi, ki jih je uvajal projekt Ministrstva za šolstvo Računalniško opismenjevanje RO in RO/2 ter s prihodom Gregorja Ivška na delovno mesto matematika in učitelja osnov uporabe računalnika je začela v šolsko delo kapljati uporaba sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije.

Sodobna tehnologija

Ta z osebnimi računalniki prinese pisarne v malem na vsako delovno mizo. S količino in priročnostjo, uporabnostjo in smotrnostjo olajša delo in postaja skoraj nenadomestljiva. Z internetom približa svet in postavi informacije na dlan posameznemu uporabniku. S prenosom slike, zvoka, "gibljivih" slik ter z naraščajočo hitrostjo prenosa podatkov na glavo postavlja stare sisteme poučevanja, učenja, pisanja, poslovanja, da, celo razmišljanja. Svet postaja majhen in hiter. Pridobivamo ogromno novih znanj in usvajamo specifične spretnosti. Dejavnosti krožka so se podeseterile. Delo se je posodobilo, olajšalo in razširilo na snemanje zvočnih zapisov in filmov, na populariziranje dejavnosti ter na ažurno objavljanje in obdelavo velike količine informacij. Osnovna rdeča nit, delo in namen krožka pa ostajajo isti že petdeset let. In uspeva nam.

Modelarji leta 2000 z mentorjev Gregorjem Kramerjem

Mladi tehniki se poglobljajo v fizikalne zakone - dvig z balonom, 2008

Z BARVAMI V SVET

Na aktivno in ustvarjalno pot likovnega ustvarjanja sta mlade vodila Vilma Ekselenski in Vinko Zajc ob stalni podpori učiteljic na razrednih stopnji. V vseh letih so na različnih natečajih, razstavah, bienalih in srečanjih naši učenke in učenci prejeli zavidljivih 38 priznanj, nagrad in pohval. Enajst let že sodelujemo pri poslikavi velikih reklamnih panojev ob prazniku Mestne občine Celje. Sodelujemo pri lepševanju podobe celjskih podhodov s poslikavami. Skupaj z II. osnovno šolo skrbimo za podhod pod zahodno obvoznico na Šerčerjevi ulici. Pogostokrat izdelamo priložnostna darila za šolske obiskovalce ali novoletne vizitke, s svojimi izdelki pa ozaljšamo šolske avle, prireditve in učilnico.

Tudi na področju likovne vzgoje smo zelo aktivni že od ustanovitve šole leta 1962. Najprej je likovni pouk poučevala in uspešni likovni krožek vodila Vilma Ekselenski. Leta 1983 je poučevanje likovne vzgoje prepustila Vinku Zajcu, ki poučuje še danes. Skozi vsa leta so se učenci pod vodstvom mentorjev udeleževali najrazličnejših likovnih kolonij (slikarskih, kiparskih, oblikovanja prostora) ter sodelovali na razstavah, likovnih natečajih, grafičnih bienalih in ex-temporih. Prejeli so številna priznanja, pohvale, nagrade in zahvale za svoje delo. S scenskimi prireditvami so sodelovali na Kongresu Ro/2, sejmu učil v Ljubljani, Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju in predstavljali računalniški projekt Petra na področju likovne vzgoje v celjski regiji. Učitelj Vinko Zajc je tudi avtor maskote Facka, ki vas vodi po

spletni strani šole, ki je bila nagrajena s kar dvema prestižnima nagradama na natečaju v okviru INFOS-a in Zavoda za šolstvo leta 1995. Rumena, zelena in modra barva pa so barve naše šole. Seveda pa je likovnost, čut za estetiko in barvitost v najširšem smislu, vkomponirana v kompletni šolski vsakdan.

Mala kronika likovnega ustvarjanja

1969

Udeležba na Groharjevi slikarski koloniji.

Dve knjižni nagradi na natečaju PIL "Smejte se z nami"

1983

Udeležba na Groharjevi slikarski koloniji.

1984

Slikarska kolonija "Bohor Žari" - Marta Kovačič, prvo mesto
Sport children fine art, Ol Sarajevo '84 - Pavel Strmecki, Mateja Knez, posebna zahvala
Natečaj Slovenskih železnic - Tanko Boštjan, nagrajeno likovno delo

1985

Mednarodni natečaj "Čovjek i tehnika", Zagreb - Tatjana Trajkovska, nagrajeno likovno delo
Nagrada mentorju za najuspešnejše likovno delo.

1986

natečaj za film Svet ki izginja, Teden domačega filma Celje - Tanko Boštjan, režiser filma Petar Lalović izbral likovno delo za svojo likovno zbirko

1987

Aero Celje, likovni natečaj za proizvode - Saša Kosi, Patricija Fras, Saša Vodeb, Andreja Grubar, Boris Dorn, Igor Želj, nagrada Aera Celje

1988

AERO Celje, likovni kviz - Saša Stopinšek, 1. mesto in nagrada

1989

IX. grafični bienale jugoslovanskih otrok - Helena Trajkovska, srebrno priznanje

1990

5. državni bienale otroške grafike - Sanel Radišković, zlata plaketa

1992

EX-LIBRIS, 3. mednarodni natečaj - Karmen Miličević, nagrajeno likovno delo

1993

Likovni natečaj »Stiški rokopisi«, Narodna galerija Ljubljana - Sašo Vukovič, nagrajeno likovno delo

1994

EX-LIBRIS, 4. mednarodni natečaj - Blaž Hrastnik, nagrajeno likovno delo

1996

8. državni bienale otroške grafike - Nejc Zupanec, nagrajeno likovno delo
Mednarodni bienale otroške in mladinske grafike, Ljubljana - Nejc Zupanec, Nina Smeh, nagrajeni likovni deli

1997

Nagrada Mestne občine Celje za poslikavo obcestnega panoja Lumar, Življenju dajemo dom - Anže Zavšek, prva nagrada, in Tina Trstenjak, druga nagrada

Svet likovnosti je mladim prva predstavljala Vilma Ekselenski

Poslikava velikih reklamnih panojev leta 2010

1998
Natečaj Slovenskih železnic - Tina Cocej, nagrajeno likovno delo

1999
Pustna maska v Mariboru - Nada Savič, Špela Peras, nagrajeni likovni deli
Natečaj Slovenskih železnic - Maruša Verbovšek, nagrajeno likovno delo

EX-LIBRIS, 5. mednarodni natečaj otroških ex-librisov - Nena Pann, Tjaša Flis, nagrajeno likovno delo

2001
Natečaj Slovenskih železnic - Aleksandar Đorđević, Urban Ipšek, nagrajeni likovni deli

2002
Natečaj Slovenskih železnic - Sabina Mulej, Maša Kovač, nagrajeni likovni deli

2003
EX-LIBRIS, 6. mednarodni natečaj otroških ex-librisov - Tilen Malgaj, Tjaša Jager, zlati priznanji

Pustna maska

Nejc Zupanec z mentorjem Vinkom Zajcem leta 1996

2004
Natečaj Slovenskih železnic - Igor Žabič, Mihael Gornik, nagrajeni likovni deli

2005
Natečaj Slovenskih železnic - Milan Ninič, nagrajeno likovno delo

2006
EX-LIBRIS, 7. mednarodni natečaj otroških ex-librisov - Neža Žager Korenjak, zlato priznanje Raziskovalke in raziskovalci na upodobitvah mladih - Tjaša Klančar, diploma Sodelovanje v projektu »Noč raziskovalcev« Inštitut Jožef Stefan, Ljubljana - Nika Seme, diploma

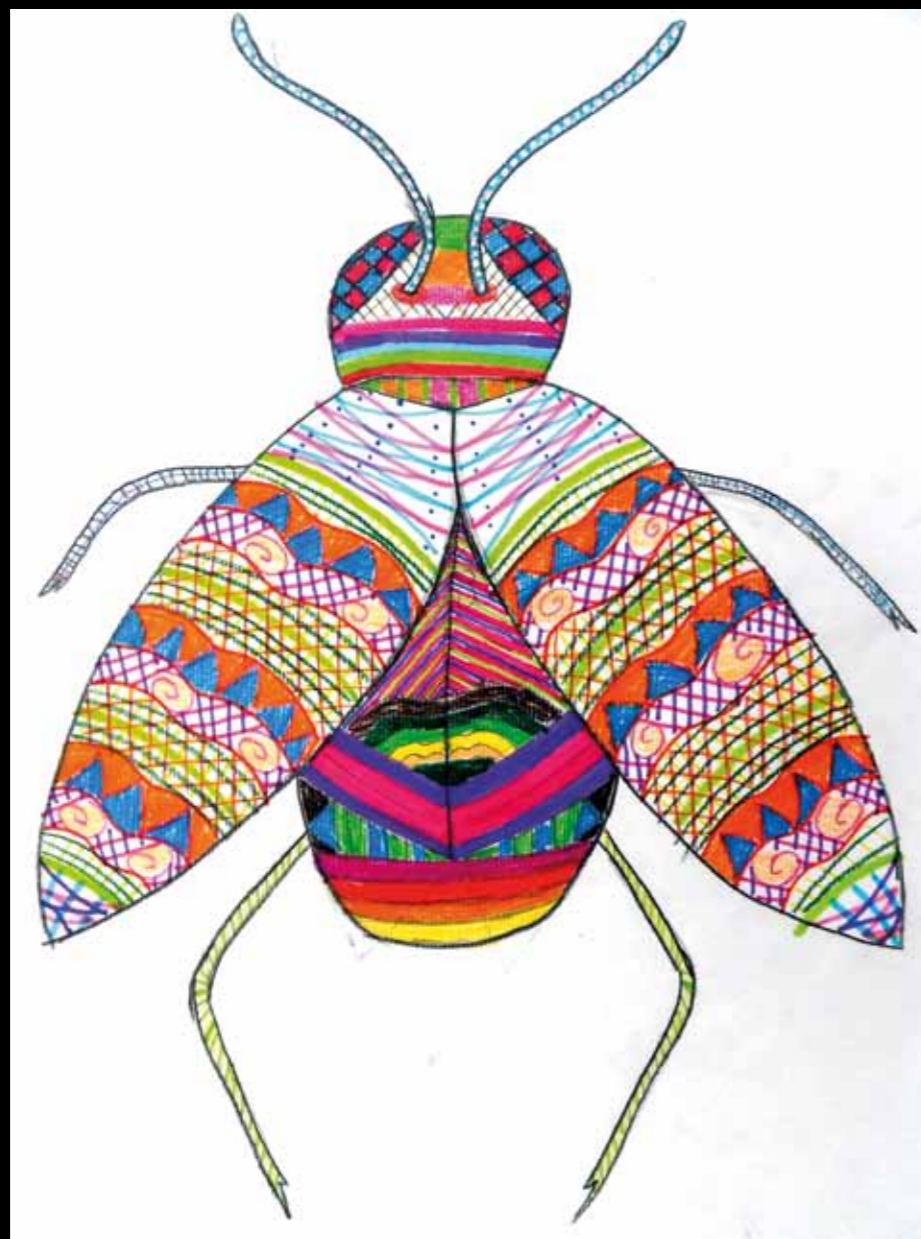
2010
EX-LIBRIS, 8. mednarodni natečaj otroških ex-librisov - Eugen Gorodetchi, Urška Frangež, nagrajeni likovni deli Posebno priznanje strokovne komisije mentorju za grafično kolekcijo. Naravne in druge nesreče - Nika Matelič, regijska nagrada za likovni izdelek (mentorica: Ksenija Leskovšek Korber)

2011
Life at night, natečaj "Svetlobno onesnaževanje" - Tamara Nikolić, nagrajeno likovno delo

Poslikava velikih plakatnih panojev
Ob 11. aprilu, prazniku mestne občine Celje, učenci celjskih vrtcev, osnovnih in srednjih šol ter člani nekaterih društev, poslikajo velike jumbo plakate. Vsako leto določena tema usmeri mlade v predstavljanje svojega videnja osrednje skupne vodilne misli, ki predstavlja vsebinsko rdečo nit ustvarjanja mladih. V enajstih letih so ustvarjali na naslednje teme: 550 let mestnih pravic Celja, Prihodnost Celja v očeh mladih, Česa v Celju ni, pa bi moralo biti, Celje - mesto športa, Celje - mesto kulture, Celje predstavlja države Evropske unije, Celje - mesto mladih, Razgibajmo življenje idr.

Pri likovnem krožku leta 2000

Ingrid Mirnik, 7. razred, žuželka, flomaster 2011

MLADINSKO ZBOROVSKO PETJE

<http://www.facka.si/pevski-zbor/index.htm>

Spodbudniki mladinskega zborovskega petja, kjer številni mladi sodelujejo že petdeset let, so bili Boris Ferlinc, Breda Medženović in Milena Arbeiter. Danes pevske zборе vodi Jolanda Ipšek Ulrych. Veselje do petja mladi okronajo s predstavitvami na revijah in tekmovanjih. Od leta 2000 do leta 2009 so se pevci obeh pevskih zborov s številnimi gosti redno predstavljali na letnih koncertih v celjskem Narodnem domu. Leta 2005 so mladi pevci Otroškega pevskega zbora v češkem Olomoucu na mednarodnem festivalu Festa Musicale osvojili srebrno priznanje.

Otroški, mlajši mladinski in mladinski pevski zbor

Pevski zbori so sodelovali na večini šolskih prireditvah. Zborovodji sta bila najprej Boris Ferlinc in Breda Medženović, nato pa se je zaposlila učiteljica glasbene vzgoje Milena Arbeiter in prevzela vodenje. Do leta 1980 smo imeli dva pevska zbora, otroškega in mladinskega, nato pa je bil ustanovljen še tretji - mlajši mladinski pevski zbor, v katerega so se vključili učenci četrtega, petega in šestega razreda.

Danes imamo na šoli otroški in mladinski pevski zbor, vodi pa ju glasbena pedagoginja Jolanda Ipšek Ulrych. Čeprav pravijo, da so spremembe edina stalnica v našem življenju, sta prav pevska zbora tista, ki ves čas povezujeta tradicijo z novim in sodobnim.

V mladinskem pevskem zboru pojejo učenke in učenci od šestega do devetega razreda. Uspešno nastopajo na šolskih in izvenšolskih prireditvah.

Praznovanje državnega praznika z mladimi pevci pod taktirko Milene Arbeiter

Muzikalna dovršenost in jasni glasovi - otroški pevski zbor, Pesemca

OPZ na 27. mednarodnem mladinskem pevskem festivalu v Celju leta 2007 z zborovodkinjo Jolando Ipšek Ulrych

FOLKLORA

Pevski zbor leta 1963 z zborovodjo Borisom Ferlincem

Njihove melodije se že spogleduje z odraslostjo, čeprav je otroška razigranost še vedno prisotna. Na vsakoletnem koncertu devetošolcem, ki so bili lepemu petju zvesti vseh devet let, podelijo posebna priznanja.

Srebrni na mednarodnem festivalu Festa Musicale

Čeprav je petje pred prijatelji vznemirljivo, pa imajo prav poseben čar za mlade pevce različne revije in tekmovanja. Redno se udeležujejo Pesemce, območne revije pevskih zborov, zapeli so tudi in mednarodnem mladinskem festivalu v Celju. Leta 1985 je mladinski pevski zbor pod taktirko Milene Arbeiter za svoj nastop na 16. mladinskem pevskem festivalu prejel zlato plaketo. Posebej smo ponosni na dosežke Otroškega pevskega zbora, ki nas je leta 2005 zastopal na mednarodnem festivalu Festa Musicale. V starodavnem češkem Olomoucu se je festivala udeležilo več kot 7000 pevcev. Pevci OPZ so osvojili srebrno priznanje.

Folklora je bila z občasnimi prekinitvami na šoli zastopana že od samega začetka delovanja. Člane folklornega krožka so v osnovne korake ljudskih plesov, poznavanje pesmi in ljudskih običajev vodile Kristina Dostal, Desanka Videčnik, Terezija Brance, Mirjana Veselko, Cilka Lipnik, Renata Rakun in Silva Žvižej. Leta 2003 je na IV. osnovni šoli Celje oživila folklorno dejavnost Karin Trepelj. Folklorno skupino so poimenovali Facka po šolski maskoti, ki nas spremlja vsepovsod.

V osemdesetih letih sta pod vodstvom Silve Žvižej na šoli delovali skupini starejših in mlajših folkloristov z imenom Metka. Za nastope na Revijah šolskih folklornih skupin, z nastopi na Naši besedi in na šolskih ter občinskih prireditvah so prejeli številna priznanja, najvišje priznanje pa so prejeli leta 1983 na regijskem finalnem izboru za udeležbo na republiški reviji folklornih skupin.

Folklorna dejavnost je po nekajletnem zatišju ponovno oživela po letu 2003 pod mentorstvom Karin Trepelj.

Nastane folklorna skupina Facka, ki s svojo izvirnostjo, dodelanostjo in strokovnostjo navdušuje na številnih šolskih, občinskih in državnih prireditvah. Prvi samostojni koncert je skupina pripravila leta 2004, odtlej pa se redno udeležujejo območne revije folklornih skupin Pleši, pleši,..., državne revije ljudskih plesov in običajev Pika poka pod goro in sodelujejo na drugih srečanjih. Ponosni so na tri zlata priznanja in pet srebrnih, ki so jih v močni konkurenci osvojili na državnih revijah.

<http://www2.arnes.si/~ktrape/facka%20folklorna%20skupina.html>

Folklorna skupina IV. osnovne šole Celje sredi šestdesetih let

Koncert 2009: "Ne morš verjet!"

Revija Ringa raja leta 2008

Folkloristi na otvoritvi prenovljene šole leta 2004 z mentorico Karin Trepelj

Sodelovanje na mednarodnem folklornem festivalu Od Celja do Žalca leta 2009

Dramski krožek je številne mlade od vsega začetka vpeljeval v sanjski svet umetniške igre. Namenjen je bil vsem, ki so radi javno nastopali, imeli smisel za govorno besedo ter so bili spretni v izražanju z mimiko in s telesom. Pripravili in uprizorili smo štiriintrideset dramatizacij, igre v nemškem ter tri igre v angleškem jeziku.

Vsi igramo, nekateri na odru...

Dramatizacije je že davnega leta 1962 začela Darinka Jošt. Tega leta so pod njenim mentorstvom pripravili dve igri. Ptičke brez gnezda so v njeni režiji posneli celo za televizijo. Mladi gledališki entuziasti so redno sodelovali na kulturnih prireditvah Naša beseda. Mladi gledališčniki so leta 1983 pod mentorstvom Darka Žvižejja uprizorili komedijo Mali strah Bav bav, s katero so nastopili na odru amaterskega gledališča Zarja v Trnovljah. Eno leto je z dramsko skupino delala Damjana Bohorč, nato pa jo je prevzela Jelka Hribernik ter v zadnjih nekaj letih Barbara Vukovič.

Na šoli je deloval tudi lutkarski krožek. Leta 1999 so mladi lutkarji pod mentorstvom Alenke Kostanjevec in Primoža Božnika zmagali na občinskem srečanju lutkarjev in se udeležili lutkovnega maratona v Slovenski Bistrici. Na dramskem področju pa so aktivni tudi najmlajši pod mentorstvom Ksenije Leskovšek Korber, ki so se s štirimi igrami predstavili na Festivalu gledaliških sanj v Ljubljani in na Območnem srečanju gledaliških skupin v organizaciji JSKD Celje. V letih 2004 in

Božično-novoletni koncert, 2011

2005 so najmlajši v igro pritegnili tudi starše, ki so uprizorili Pekarno Mišmaš in Enega majhnega slončka. Predstave v tujih jezikih so nastale v okviru izbirnih predmetov iz angleškega in nemškega jezika. V angleščini smo leta 1999 pod mentorstvom Špele Stanek na oder postavili igro Jack and Beanstalk. Dolgočasnega kralja (The bored king) so istega leta mladi angleški navdušenci kratkočasili pod taktirko Suzane Križnik, ki je leto dni kasneje koordinirala tudi angleško igrico Rudolph. Tatjana Ivšek pa je bila leta 2011 mentorica gledališki skupini, ki je pripravila igro Der geheime Floh v nemškem jeziku.

Pet pepelk, 2012.

Gledališke igre in mentorji

1962

Cinca Marinca, Ptički brez gnezda (Darinka Jošt)

1983

Mali strah Bav-bav (Darko Žvižej), lutkovna igrica Strašilo Motovilo

1984

Festival ropotulj, zvoncev in kuhinjskih loncev

1991

Farsa o mladeniču, ki se je oženil s hudo žensko (Jelka Čelik)

1995

Pekarna Mišmaš (Jelka Hribernik)
Čudežni prstan na Festivalu VIZ v Ljubljani (Alenka Kostanjevec)
Tiskarski škrat in Smukec ob otvoritvi nove šolske knjižnice (Alenka Kostanjevec)

1996

Facka v računalniku na RO/2 v Cankarjevem domu v Ljubljani (Alenka Kostanjevec)
Županova Micka (Jelka Hribernik)

1999

Mavrična ribica, nastop na FNT, nagrajena na Odru mladih (Alenka Kostanjevec in Primož Božnik)

2000

Teta Magda (Alenka Kostanjevec in Primož Božnik)

2001

Blazno resno popolni (Alenka Kostanjevec in Primož Božnik)

2002

Namišljen bolnik (Alenka Kostanjevec in Primož Božnik)

2003

Pika Nogavička, nastop za ministra Slavka Gabra (Alenka Kostanjevec)
Županova Micka (Barbara Vukovič)

2004

Starši otrokom - Pekarna Mišmaš (Ksenija L. Korber)

2005

Volkodlak - ljudska bajka (Barbara Vukovič)
Starši otrokom - En majhen slonček (Ksenija L. Korber)

2006

Shakespeare v šoli, na otvoritvi Celjske milje v Metropolu (Barbara Vukovič)

2007

O čarovnici, ki ni mogla biti hudobna (Alenka Kostanjevec)
Kdo je napravil Vidku srajčico? (Ksenija L. Korber)

2008

Božiček in sedem palčkov (Alenka Kostanjevec)
Pet pepelk (Barbara Vukovič)

Pekarna Mišmaš (Ksenija L. Korber)

2009

Pepelka na zrnu graha, Gospod in hruška, Pujskovo kolo na Dnevh kulture v Celju (Alenka Kostanjevec)
Čarovnik iz Oza (Ksenija L. Korber)

2010

Martin Krpan (Jelka Hribernik in Alenka Kostanjevec)
Kraljevi smetanovi kolački (Dragica Kranjc)
Najlepša maska (Alenka Kostanjevec)
Narobe stvari v mestu Pet pedi (Barbara Vukovič)

2011

Luna in shujševalna kura, Boj na zelenjavnem vrtu, Kaj se skriva za velikim trebuhom (Barbara Vukovič)
Pet pepelk (Alenka Kostanjevec)
Prav poseben dan (Ksenija L. Korber)

Gledališka igra Cinca Marinca leta 1962

Mladi novinarji so pripravljali oddaje šolskega radia, zbirali novice, reportaže, intervjuje, ocene in komentarje v šoli in šolskem okolišu ter izdajali šolska glasila. V njih so beležili šolski utrip, objavljali svoje literarne in likovne ustvarjalne stvaritve, aktualnosti iz sveta zabave in mode ter obeleževali aktualna dogajanja v domačem okolju.

Novinarski krožek je v šolski kroniki omenjen že leta 1962. Vodila ga je mentorica Francka Toplak. Od šolskega leta 1963/1964 ga je osemnajst let vodila Anka Goričan. Leta 1982 je krožek prevzela Nevenka Matelič Nunčič. Mentorice mladim novinarjem so bile tudi Jelka Hribernik, Alma Maruška Sedlar ter Barbara Vukovič, na razredni stopnji pa Sonja Trstenjak, Cilka Lipnik, Ida Rebernik in Dragica Kranjc.

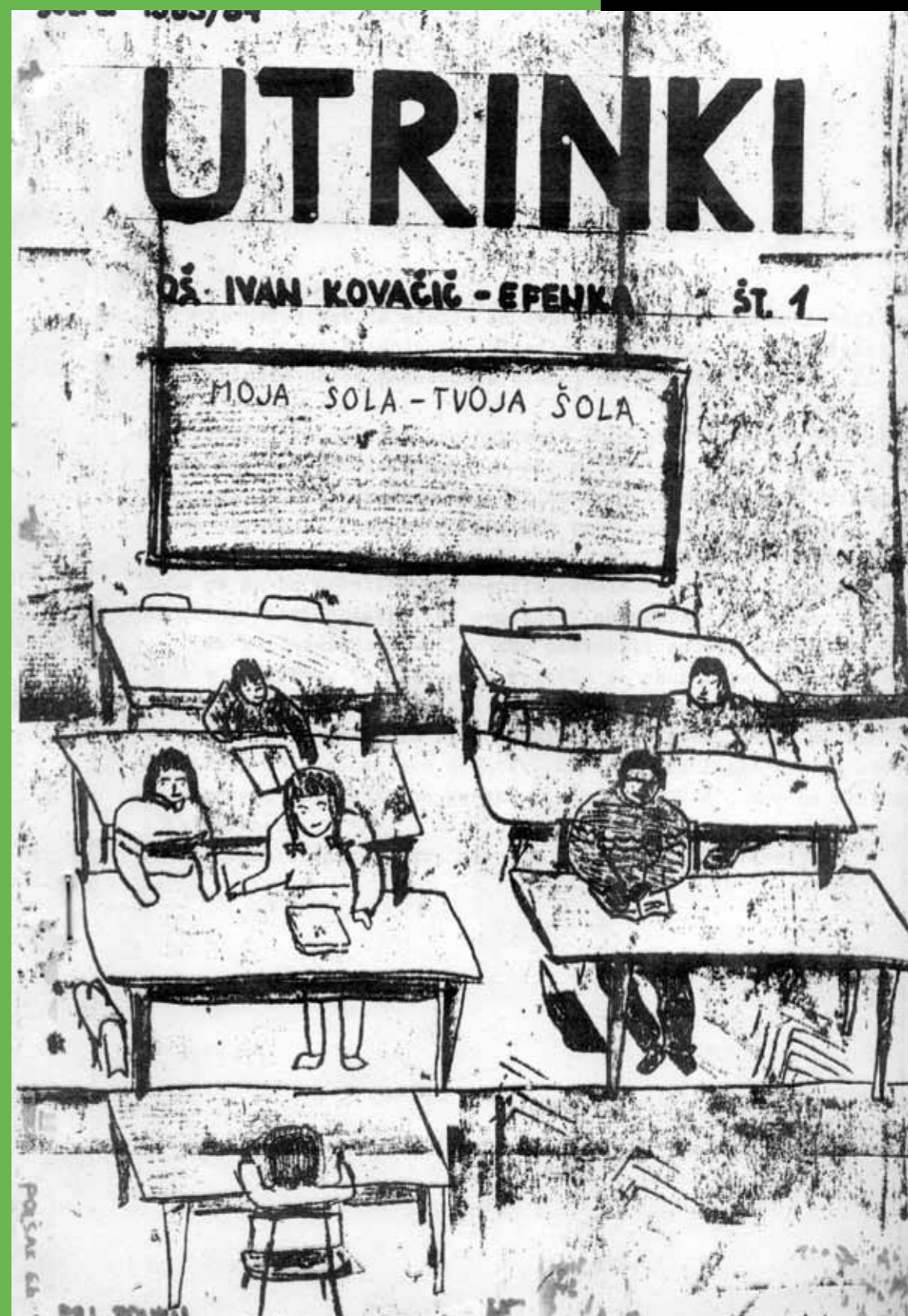
Utrinki so bili prvo šolsko glasilo, ki so ga urejali in izdajali mentorice in učenke ter učenci IV. osnovne šole Celje od šestdesetih do konca osemdesetih let. Glasilo je začelo izhajati v šolskem letu 1963/1964 pod imenom Utrinki z Dolgega polja. Leta 1978 so ga preimenovali v Utrinke. Letno so izdali 3 do 4 številke v povprečni nakladi 110 izvodov. V glasilu so objavljali novice in poglede učencev iz življenja in dela šole. V začetku so si posebno pozornost, aktualnost in ugled pridobili z obeleževanjem najpomembnejših dogodkov in najodmevnejših oseb z Dolgega polja.

Utrinki - šolsko glasilo, 1972.

Mentorica glasila je bila do leta 1981 Anka Goričan, kasneje pa je izdajanje glasila usmerjala Nevenka Matelič Nunčič. V šolskem letu 1982/1983 je ob štiridesetletnici Pionirske organizacije Celje uredniški odbor pripravil tematsko literarno obarvano številko Utrinkov. Vse do leta 1986 so naslovnice Utrinkov urejevali v sodelovanju z likovnim krožkom. Od tega mejnika dalje je tovarna Aero skrbela za trdnejše in bolj kakovostne platnice ter tiskanje glasila. Zadnja dva izvoda Utrinkov, ki jih je razmnožilo podjetje Venek Celje, sta nastala v šolskem letu 1987/1988. Tematsko sta bila posvečena 15. tednu domačega filma in 25-letnici IV. osnovne šole Celje.

Utrinki - šolsko glasilo, 1983.

To in ono - šolsko glasilo, 1989

Mušnice

so bile glasilo pionirjev nižje stopnje Osnovne šole Ivana Kovačiča Efenke od leta 1985 do leta 1987. Največ prispevkov, pesmic, spisov in razmišljanj so objavljali tretje- in četrtošolci, glasilu pa so priložene številne ilustracije. Letno so izdali povprečno 2 številki glasila v nakladi 110 izvodov. Prodajali so ga po ceni 50 din. Mentorica glasila je bila Cilka Lipnik.

To in ono

je bilo glasilo učencev IV. osnovne šole Celje od leta 1988 dalje. Izdajal ga je novinarski krožek in je predstavljalo nadgradnjo starejših Utrinkov. Uredniški odbor in člani krožka so ustvarjali in objavljali vse vrste jezikovnih zvrsti in besedil. Prispevki in glasilo v celoti so bili sodobni, aktualni, zabavni in na visokem nivoju. V glasilu so objavljali tudi sestavke v angleškem jeziku. Sošolke in sošolce so pritegnili k soustvarjanju in branju na izvirne načine - takšna je bila rubrika "grafit na šolski zid" ali pa nagrade za objavljena besedila, tekmovanja avtorjev idr. Prvo leto so učenci izdali dve številki glasila, naslednje leto eno. Leta 1991 je mentorstvo prevzela Jelka Hribernik. Priljubljeni šolski Totek je bralce zadnjič pozdravil pod mentorstvom Nevenke Matelič Nunčič leta 1994. Glasilo To in ono je bilo leta 1989 nagrajeno z republiško nagrado za najboljše šolsko glasilo v celoti.

Fackopis

so začeli izdajati člani novinarskega krožka leta 1997, po štiriletni pavzi. Mentorica krožka je bila Alma Maruška Sedlar. Glasilo je dobilo ime po Facki, maskoti šole. Prvič so glasila nastajala s pomočjo računalnika. Vsebina obeh števil Fackopisa je obravnavala lahkotnejše, mladim priljubljene in berljive teme.

Fackolinka

Razredno literarno glasilo so leta 1998 pod mentorstvom Silve Žvižej pripravili in izdali učenci 4.b oddelka.

Stopinje mladosti

začno izhajati leta 2001 z Barbaro Vukovič, novo mentorico novinarskega krožka. Izšle so tri številke glasila, ki smo jih v e-obliki postavili tudi na šolske spletne strani. V šolsko glasilo se vrnejo ponovno utrip življenja in dela na šoli, prispevki učenk in učencev ter lastno oblikovane naslovnice. Vsebino so popularizirali z lastnim horoskopom, intervjuji, izborom šolske "Najface", dnevniki, potopisi, ocenami filmov, kvizi, glasbenimi stranmi in lastnim humorjem. Dejavnosti in šolo so predstavili tudi v lastni oddaji, ki so jo posneli in predvajali na Radiu Celje.

V Evropo z Evropo

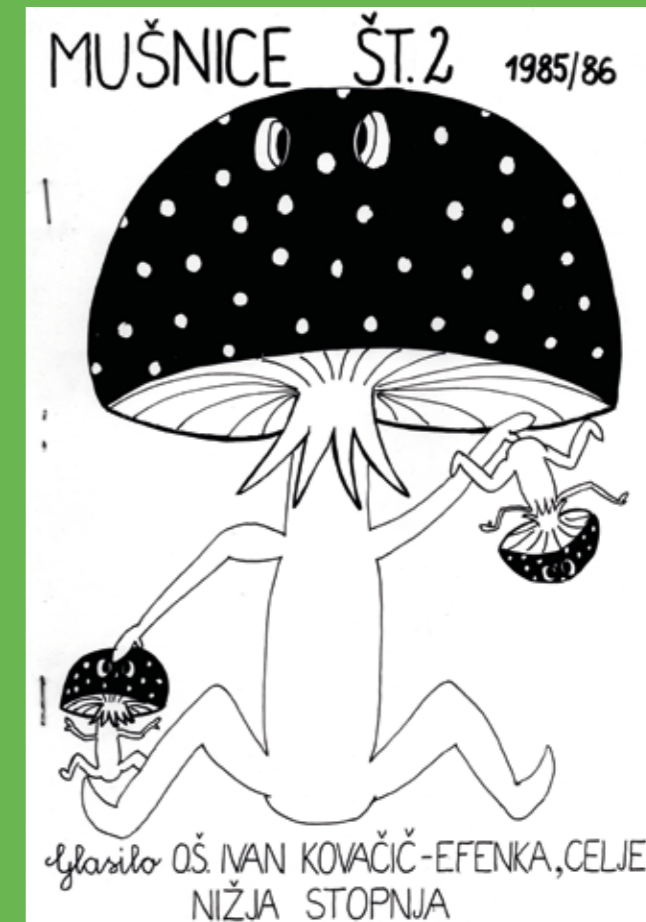
je bila posebna tematska številka glasila novinarskega krožka, ki so ga izdali leta 2004, ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo. Gradivo je bilo pravi enciklopedični prikaz Unije.

Čvekopis

so izdali učenke in učenci leta 2004. Glasilo je do danes naše zadnje.

Maruša Pozvek je leta 2002 izdala samostojno pesniško zbirko Šepet resnice.

Mušnice - šolsko glasilo razredne stopnje, 1985

Razmnoževanje šolskega glasila "na ciklostil"

URE SE KREGAJO

Ure se kregajo,
druga drugo se gledajo -
žepne, budilke, stenske, peščene in ročne,
vse so po svoje lepe in močne.
Stenska tik taka, budilka zvoní,
žepna se dere, ročna bedí.

In vse ure sedaj pri urarju sedijo
urar pa se smeji:
če drle ste se za tri, vsaka zato naj glas
izgubi.

Jutri le polovico glasu dobite,
ker drugače preglasno kričite.
Drugače se vaš glas,
lahko sliši v deveto vas.

Barbara Pavič, 3.c, Mušnice, št.3, 1986

ČE...

Če bi muha rep imela,
bi še miška travo žela.
Če bi miška mačko vzela,
bi si kača noge štela.
Če polž bi hitro tekla,
bi si ježek sukno slekel.

Pa oh ta presneti ČE,
Janezku v glavo ne gre:
Ne bi Janezek se naučil,
s pogojnikom se ne bi mučil.

Majer Marko, 6.d, Utrinki, št. 1, 1972

DA BI BILA KOT PTICA

Kaj vse bi dala,
da bi bila kot ptica.
Svobodna in mogočna,
da imela bi pogled
na svet.

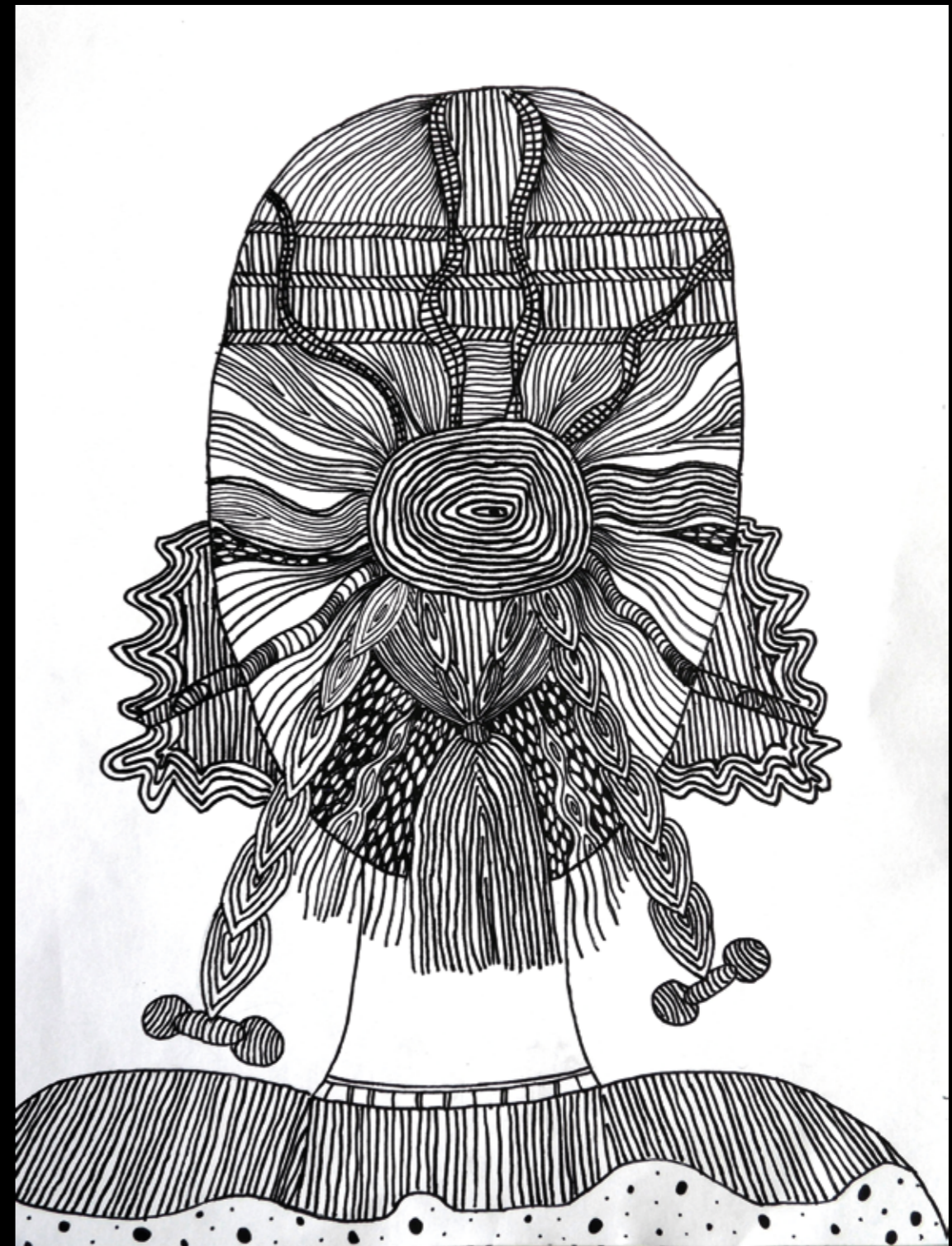
Kaj vse bi dala,
da bi bila kot ptica.
S krili bi obletela svet
in dopustila, da sta na svetu
le mir in pravica.

Polonca Govejšek, 7.b, Stopinje mladosti,
št.3, 2003

ŠEPET RESNICE

Všeč mi je, ko ste tiho,
ker ste vsi tako daleč stran.
Všeč mi je, ko zaprem oči
in vas ne vidim, vseh teh ljudi.
Všeč mi je, ko si ušesa zatisnem
in ne slišim vaših glasov.
A všeč mi ni,
ko z uporno dvignjeno glavo spoznam:
če hočeš pot do cilja prehoditi,
moraš prvi korak narediti sam.

Maruša Pozvek, 2002

Ana Pintar, 7. razred, frizura, risba s flomastrom 2010

STOPINJE ZRELOSTI

Športne dejavnosti

Zdrav duh v zdravem telesu

Lazohribec za hribolazce

Fackina kolesarska pot

Šola v naravi

Športna vzgoja v šestdesetih letih z učiteljico Desanko Videčnik

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Šolsko športno društvo na IV. osnovni šoli Celje uspešno deluje že od ustanovitve šole leta 1962. Tesno je povezano z imenom mentorja, znanega atleta, udeleženca olimpijskih iger in dobitnika Bloudkove nagrade Romana Leška. Poleg njega so šolsko športno društvo vodili še Desanka Videčnik, Jože Švegl, Aleksander Kitanovski, Anita Seles in zadnja leta Alenka Šauperl. Šolske reprezentance posegajo tudi po državnih naslovih, v njihovih vrstah pa so tekmovali mnogi uspešni športniki. V šolskem letu 1998/1999 so športniki številnim priznanjem z občinskih in področnih tekmovanj dodali naslov državnih prvakov v rokometu kasneje tudi v nogometu, IV. osnovna šola Celje je postala najuspešnejša športna šola na Celjskem.

Cvet bodočih vrhunskih športnikov

Šolske reprezentance ter posamezniki so šoli vedno prinašali odlične rezultate, priznanja in pokale ter dosegali zavidljive uspehe. V njihovih vrstah so tekmovali tudi kasnejši uspešni športniki Boris Čop (atletika), Milan Kranjc (skok s palico), Luka Žvižej (rokomet), Dragan Gajič (rokomet), Miha Žvižej (rokomet), Urban Stopar (rokomet), Nada Savić (kegljanje), Rada Savić (kegljanje), Sabina Koljič (kegljanje), Marjan Fabjan (judo), Matjaž Ceraj (judo), Tina Trstenjak (judo), Darko Renner (atletika), Tatjana Pavšar (atletika), Dejan Bauman (nogomet), Gregor Blatnik (nogomet), Špela Perc (umetnostno drsanje), Sebastijan Gobec (nogomet) idr.

Ilonka Kovač pri skoku v višino

Gimnastika - nastop na Glaziji

Zlata kronika Šolskega športnega društva

1967

Na Prvi mladinski olimpiadi v Celju so šolski športniki osvojili prvo mesto.

1970

Uradno so odprli šolsko športno igrišče.

1971

Boris Čop je v skoku v višino za pionirje dosegel nov državni rekord.

1972

Učenci so prvič obiskovali smučarsko in plavalno šolo.

1978

Na občinskem prvenstvu osnovnih šol v atletiki smo osvojili prvo mesto.

1981

Na dvoranskem prvenstvu v atletiki smo osvojili zlato medaljo.

1982

V dnevniku Delo (4.10.1982) so objavili obširni članek o našem ŠŠD, kot najboljšem v celjski občini.

1984

Na republiškem prvenstvu v umetnostnem drsanju se je med pionirkami skupine B Špela Perc uvrstila na prvo mesto.

ŠŠD je prejelo zlato plaketo in se uvrstilo na 1. mesto v okviru republiškega tekmovanja ŠŠD.

Šolska nogometna reprezentanca na občinskem prvenstvu v nogometu osvoji prvo mesto.

1985

Špela Perc je na državnem medklubskem tekmovanju v umetnostnem drsanju dosegla 1. mesto. Maja Tanko se je na republiškem tekmovanju v plavanju uvrstila na drugo mesto.

Na regijskem šahovskem prvenstvu za starejše pionirje so naši učenci Beno Hlastan, Miloš Kužner in Dejan Zilli dosegli prvo mesto.

1986

Na področnem prvenstvu osnovnih šol v atletiki so dekleta osvojila prvo mesto in postale področne prvakinja.

1991

Na krosu so naši učenke in učenci osvojili prvo mesto in postali občinski prvaki na Olimpiadi mladih na AD Kladivar.

1992

Starejši pionirji so na ekipnem področnem prvenstvu v atletiki dosegli prvo mesto.

1994

Prenovili smo šolsko igrišče. Dekleta so postala občinske prvakinja v atletiki. Osvojili smo ekipno prvo mesto na občinskem prvenstvu v krosu. Urška Klemen je postala državna prvakinja v krosu.

1995

Začeli smo sodelovati z nogometno šolo Mali šampion, ki jo vodi Jani Žilnik. Urška Klemen je postala državna prvakinja v teku na 300 m.

1998

V letih 1998 - 2002 smo bili najboljša športna šola na Celjskem. Dekliška ekipa v rokometu je osvojila drugo mesto.

1999

Fantovska ekipa je v rokometu osvojila naziv državnih prvakov. Sodelovali smo na Prvih mednarodnih športnih igrah mladih iz dežel Alpe-Jadran.

Uspešna dekliška roketna ekipa

Rokometaši so z državnega tekmovanja prinesli pokal za prvo mesto.

2001

Športna zveza Celje je dečkom podelila priznanje za prvo in deklicam za drugo mesto na osnovi skupnih seštevkov najboljših športnikov desetih celjskih osnovnih šol. Športni pedagog Aleksander Kitanovski je bil tretjič izbran za najboljšega športnega pedagoga.

Prvo mesto so zasedli dečki na področnem prvenstvu v atletiki in deklice na občinskem in regijskem tekmovanju v atletiki. Ana Šalej je na državnem prvenstvu v atletiki v teku na 60 m osvojila prvo mesto.

2002

Odbor za šport mladih pri Športni zvezi Celje je ob pomoči posebne komisije med celjskimi osnovnimi šolami glede na uspehe na tekmovanjih podelil IV. osnovni šoli Celje priznanje za najboljšo športno šolo. Na področnih prvenstvih so prvo mesto osvojili mlajši dečki v nogometu in vaterpolu, dekleta pa v atletiki

2004

Dekleta so se uvrstila v polfinale državnega prvenstva v nogometu in rokometu.

2005

Fantje so osvojili prvo mesto na državnem prvenstvu osnovnih šol v nogometu. Na državnem prvenstvu osnovnih šol v rokometu je ekipa starejših dečkov dosegla 4. mesto.

2006

Dokončana je gradnja nove telovadnice. V okviru Dnevov evropske kulturne dediščine smo prvič organizirali Celjsko miljo - tek in sprehod prijateljstva po mestnih ulicah. Celjsko miljo smo organizirali do leta 2010 in k aktivnostim priključili tudi vrtce, upokojenca ter invalidske organizacije.

Start teka na Celjski milji pri Vodnem stolpu leta 2006

Celjska milja 2009

Plavalni tečaj 2012

Kros 2012 - start teka čez drn in strn

2011

Ekipa Dečkov je na področnem prvenstvu v atletiki osvojila prvo mesto. Maruša Udrih je v teku na 600 m na občinskem prvenstvu dosegla prvo in na področnem prvenstvu drugo mesto. Deklice so ekipno osvojile prvo mesto na področnem prvenstvu v nogometu.

Roman Lešek

je že leta 1956 postavil prvi jugoslovanski rekord v skoku s palico. Slovenski rekord v skoku s palico je izboljšal kar dvajsetkrat. Na poletnih olimpijskih igrah v Rimu leta 1960 je osvojil 14. mesto in štiri leta kasneje v Tokiu 13. mesto. Na Sredozemskih igrah leta 1963 v Neaplju je zmagal s 4,75 m, prav tako tudi na Balkanskih igrah istega leta s 4,70 m. Reprezentanci Jugoslavije in Slovenije je 49-krat zastopal na mednarodnih tekmovanjih. Bil je tudi slovenski rekorder v skoku v daljino (7,43 m) in teku na 200 m (21,7 s). Poučeval je vse do upokojitve.

2008

Na atletskem troboju so dekleta ekipno osvojila prvo mesto. Na področnem ekipnem tekmovanju v atletiki so dekleta osvojila prvo mesto.

2009

Dekleta so na področnem ekipnem prvenstvu v troboju in področnem ekipnem prvenstvu v atletiki osvojila prvo mesto. Na medobčinskem prvenstvu v krosu so dekleta pritekla zlato medaljo. Fantje so na področnem prvenstvu v rokometu osvojili prvo mesto.

2010

Prvo mesto smo si priborili na področnem ekipnem prvenstvu v atletiki, na področnem ekipnem prvenstvu v troboju ter na medobčinskem prvenstvu v krosu.

LAZOHRIBEC ZA HRIBOLAZCE

Planinstvo je množičen in vseslovenski šport ter vabljava oblika rekreacije. Prevandrali smo Slovenijo od Pohorja do Slavnika ter od Golice do Mirne gore. Udeleževali smo se tradicionalnih pohodov na Stol, po Levstikovi poti od Litije do Čateža, na Geoss, po obronkih Šmartnega ter od Dramelj do Žičke kartuzije. Organizirali smo kostanjeve piknike, razstave, predavanja in orientacijska tekmovanja. V okviru PD Celje in PD Železničar Celje je veliko članov opravilo tečaj planinske šole. Leta 1989 smo planinski krožek prekrstili v Lazohribca.

Planinstvo - vseslovenski šport

Planinski krožek na IV. osnovni šoli Celje je bil na pobudo prve mentorice Ivane Filej ustanovljen leta 1970. Na prvih sestankih so načrtovali predvsem planinske ture ob vikendih. Načeloma vsako leto so izbrali dvo- ali tričlanski odbor mladih planincev, ki je koordiniral delo članov, jih informiral in opravljali finančne zadeve. V naslednjih desetletjih so mlade planince vodili Ivica Filej, Dragica Kranjc, Stanko Vizjak, Suzana in Zoran Tratnik, Marija Kolar, Mojmir Mosbrucker, Marinka Brezovšek, Manja Kozovinc, Milica Ovtar in Simon Dražumerič.

Pod okriljem Planinskega društva Železničar Celje

Leta 1975 so člani krožka obiskovali planinsko šolo, leta 1977 pa je osem članov planinskega krožka opravilo preizkuse znanj in pridobilo uradno potrdilo o opravljenem osnovnem

planinskem znanju. Krožek se je leta 1982 vključil v PD Železničar Celje. Učence je prevzel planinski vodnik Milan Črepinšek. Prihodnje leto so zaradi povečanja števila novih članov ponovno začeli planinsko šolo. Po devetnajstih predavanjih jo je spomladi 1983 dvanajst članov planinskega krožka uspešno zaključilo. Tega leta so začeli tudi agilno sodelovati s planinskimi krožki na osnovnih šolah Veljka Vlahovića (Lava), Frana Vrunča (Hudinja) in Frana Roša.

Člani planinskega krožka so evidentirano opravili naslednje planinske ture: pohod na Celjsko koč

Pot je prava!

Rifnik, 1995

Paški Kozjak, 2010

in Svetino, Hom, Kopitnik in jama Pekel (1974), Lisca, Smrekovec (1975), jama Pekel, Boč, Šmohor, Gora Oljka, Gore, Kopitnik, Mrzlica, Šmohor, Stenica, Stol (1982), Snežnik, Porezen, Lindek - Stenica, Donačka gora, Paški Kozjak, Slavnik, Limbarska gora (1983), Kopitnik, Golica, Kal, Paški Kozjak (1984), Boč, Slavnik, Šentjungert - Sveta Jedrt, Konjiška gora (1985), Šmarna gora, Kum, Zasavska gora, Pohorje, Gorjanci, Nanos, Gozdnik, Čemšeniška planina (1986-1988).

Krst Lazohribca

Leta 1989 sta mentorstvo prevzela Marija Kolar in Mojmir Mosbrucker. Krožek so na prvem jesenskem izletu, 14. oktobra 1989, na kostanjevem pikniku na Jančah, krstili in ga poimenovali Lazohribec. Do leta 1999 so osvojili Šmohor, Lisco, goro Oljko, Kum, Kopitnik, Hom, Hum, Mirno goro, Svetino, Mozirske planine, Slavnik, Resevno, Rifnik, Geoss in Boč, nekatere med njimi večkrat. Udeležili so se vsakoletnih pohodov po poteh XIV. divizije okoli Dramelj in po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Z nastopi so člani sodelovali na občnih zborih PD Železničar Celje. Vsako leto so organizirali kostanjev piknik na Jančah ali na Šmohorju. Dvakrat so izvedli tečaj o branju kart in orientaciji ter ju zaključili z orientacijskima pohodoma v okolici Petrička in Šmartinskega jezera. Pozimi so kondicijo ohranjali s krajšimi turami po celjski okolici in z rekreativnim drsanjem na drsališču v celjskem parku. V obdobju od leta 1989 do 1999 so izdelali štiri tematske razstave - Planinska zveza Slovenije, Zgodovina planinstva, Nastanek Alp ter Triglavski narodni park. Na predavanjih so starše, sošolce in delavce šole seznanili z nevarnostmi v gorah, spregovorili o opreми planincev ter predstavili Gorsko reševalno službo. Spomladi leta 1999 so z Albinom Volavškom, članom PD Železničar Celje, in zunanjimi predavatelji, organizirali planinsko šolo. Aprila 1999 je devet članov Lazohribca prejelo potrdilo o opravljenem izpitu planinske šole. Planinski krožek Lazohribec je bil nato do leta 2010/2011 sočasno včlanjen tudi v planinsko društvo Celje Matica.

Šmohor, 2010

Boč, 2008

Pečovniška koča, 2007

Najbolj dejavni Lazohribci iz druge triade

Od tega leta dalje pa krožek deluje samostojno v okviru IV. osnovne šole Celje. V zadnjih nekaj letih je največ planincev iz druge triade. Sobotni pohodi so postali že tradicionalni. Lazohribcem se na planinskih turah velikokrat pridružijo družinski člani. Letno se povzpnejo povprečno na pet vrhov. V vseh teh letih so jih poti večkrat vodile na Boč, Roglo, Kope, Lisco, Šmohor, goro Oljko, Mrzlico, Kopitnik, Goro, Celjsko kočo, Paški Kozjak, Mozirsko kočo, Brnico, Resevno, Sv. Tomaž, Veliko planino, po obronkih Šmartnega v Rožni dolini, na Svetino, po celjskem mestnem gozdu, na Črešnjice, Rigelj in na Uršljo goro. Lazohribci pa navdušeno preizkušajo sposobnosti in pridobivajo posebne spretnosti na šolski plezalni steni. Svoje vtise so mladi planinci od nekdaj beležili v planinskih dnevnikih. Udeleževali so se akcij Pionir planinec in izdali svoj časopis Lazohribci. Bronasti planinski znak za zavzeto delo v šolski planinski skupini so prejeli trije učenci, srebrni planinski znak pa ena učenka.

FACKINA KOLESARSKA POT

Odprtje kolesarske poti, 2002

Fackina kolesarska pot

<http://www.facka.si/razno/2002/kolesarska-pot/index.htm>

S kolesom prekosarimo 18,5 km dolgo pot iz Celja do Šmartnega v Rožni dolini v eni uri, premagamo 78 m višinske razlike. Na poti obiščemo Aero klub Levec, od koder je leta 1931 celjski pionir letalstva Stanislav Ropas prvič poletel s Celjanom, jadralnim letalom, ki ga je sam izdelal. Ustavimo se pri graščini Prešnik iz leta 1666 in se vzpnemo v Šmartno v Rožni dolini, ki leži 310 m nad morjem in je dobilo ime po barvnem cvetju sadnega drevja. Mimo umetnega Šmartinskega jezera, ki so ga kot vodni zadrževalnik in vir industrijske vode zgradili leta 1970, se vrnemo v Celje.

Fackino kolesarsko pot so vzpostavili in odprli člani Heureka, kluba mladih raziskovalcev IV. osnovne šole Celje, pod mentorstvom Mojmirja Mosbrukerja, v počastitev šolske štiridesetletnice. Na 18,5 kilometrov dolgi poti se iz Celja čez Medlog in mimo graščine Prešnik povzpemo v Šmartno v Rožni dolini ter se mimo Šmartinskega jezera vrnemo v Celje. Težavnost poti je ocenjena z 2/5 točkami. O kolesarski poti smo izdali prospekt - zloženko, ki opisuje etape ter krajevne znamenitosti na kolesarski poti in jo postavili na šolske spletne strani. Vsako leto v tednu mobilnosti v sodelovanju s Postajo prometne policije s sedmošolci prekosarimo Fackino kolesarko pot.

Počitek na kolesarjenju, 2007

Kolesarjenje 2008

Kolesarjenje po Fackini kolesarski poti

Kolesarjenje 2010

"Gumidefekt"

V hrib proti Šmartnemu v Rožni dolini, 2010

ŠOLA V NARAVI

Od leta 1972 vsako leto organiziramo šolo v naravi na različnih lokacijah po Sloveniji. Prve šole v naravi smo organizirali sami (Glažuta, Kope, Golte, Boč, Terme Zreče, Debeli rtič), zadnja leta pa gostujemo predvsem v domovih Centra šolskih in občolskih dejavnosti ter v Celjskem domu v Baški na otoku Krku. V naravi aktivno in na raziskovalni način spoznavajo učno snov, hkrati pa so to idealne priložnosti za ustvarjanje pozitivne klime in dobrih odnosov med udeleženci.

Aktivnosti v šoli v naravi povečujejo trajnost in kakovost znanja, spodbujajo izgradnjo bolj uspešnih in uravnoveženih medosebnih in družbenih odnosov, razvijajo sposobnost ustvarjalnega in kritičnega mišljenja ter spodbujajo pozitiven odnos do zdravega načina življenja. V program šol v naravi so vključene tudi šole plavanja in smučanja, različne vsebine preživetja v naravi, orientacije ter druge pestre športne, rekreativne in zabavne aktivnosti.

Preciznost, 2010

Preizkus spretnosti, 2010

Takšne proteuse ulovimo samo mi!

S kolesom na pot

Martina Zakšek: "Mala mal'ca!"

Voda je še vedno mokra!

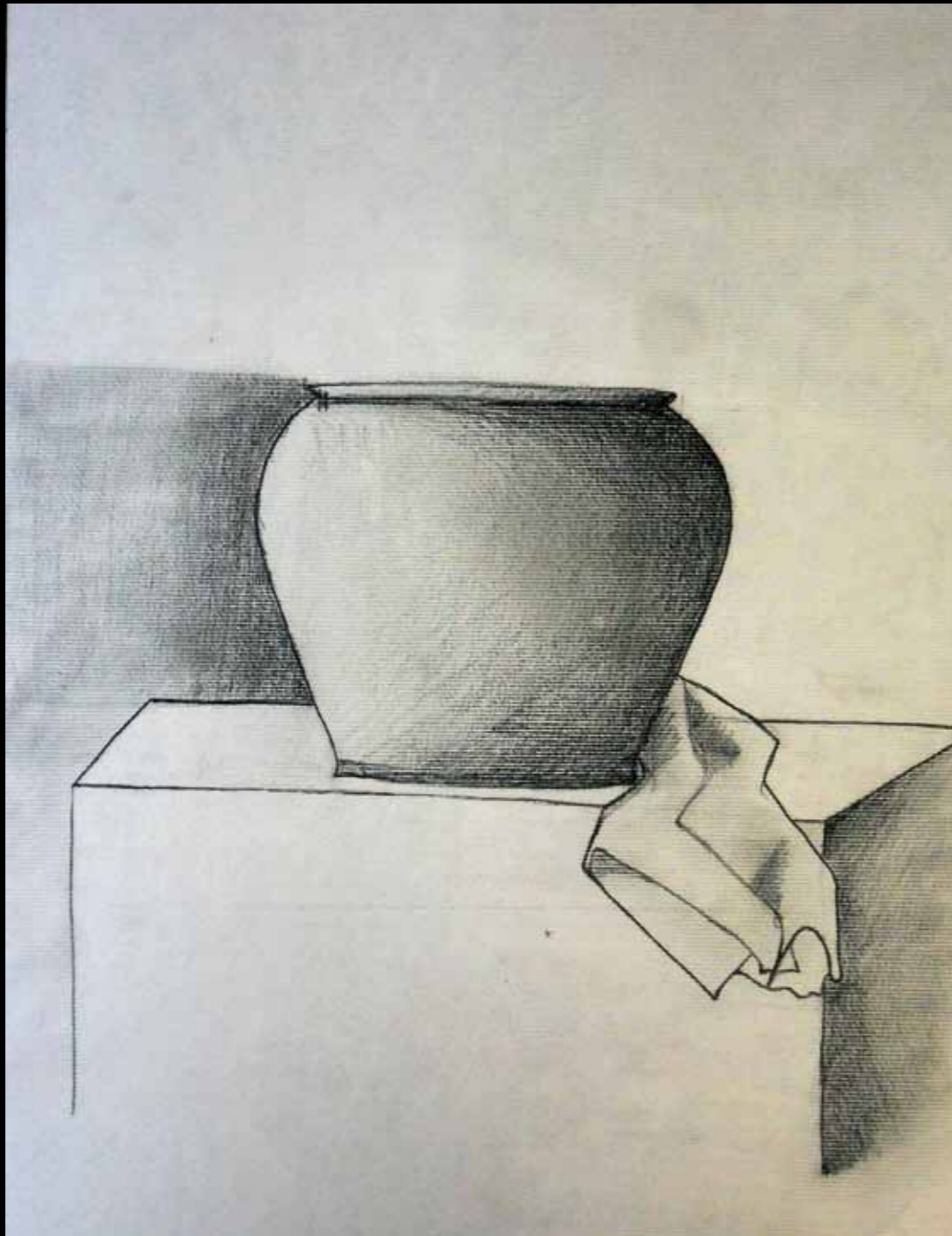
Pot pod noge!

Najboljše je bilo veslanje in lokostrelstvo!
"Ful dobr smo se učil!"
Imeli smo hišnega ljubljjenčka - lisico Špelco.
"Jedl smo liste dreves!"
Všeč mi je bilo iskanje živalic v reki.
"Ponoč smo hotl k puncam, pa je Tastar še bedel!"
Psi imajo radi vodo. Nekateri tako zelo, da v njej živijo. To so morski psi.
Najprej me je bilo strah plezanja, potem pa sem hotela še.
"Pa kaaaj, no! Sm pač prevrno čoln!"
Zame je bila to najboljša šola doslej.
Hrana je bila super!
"Pa bo tega brega kdaj konc!?"
Lačen sem bil kot volk!
Veliko smo se naučili.
"Postle smo mogli sami pospravlat!!!"

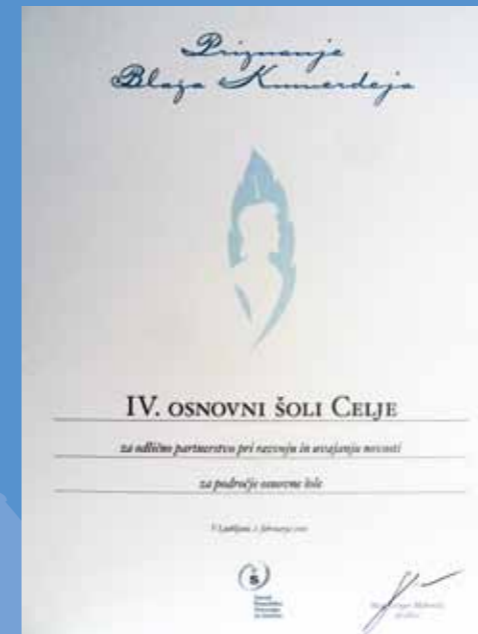

Ali ima voda vročino?

STOPINJE V PRIHODNOST

Tinkara Kozovinc, 8. razred, risba s svinčnikom 2011

Priznanje Blaža Kumerdeja

Podelitev visokega priznanja smo svečano proslavili.

PRIZNANJE BLAŽA KUMERDEJA

V petdesetih letih smo od začetkov iskanja stopili v obdobje zrelosti, izkušenosti in utečenosti. Razvili smo se. Kakor vsaka pot napredka in odraščanja je bila tudi naša vijugava in prepredena z vzponi in nihanji. Vendar razvoj na koncu vedno pomeni napredek.

Veliko šolskih dejavnosti in rezultatov je bilo posebnih in nagrajenih. Poleg številnih nagrad in priznanj, ki jih prejema učenci in njihovi mentorji, je naša šola prejela

PRIZNANJE BLAŽA KUMERDEJA ZAVODA ZA ŠOLSTVO ZA LETO 2010,

saj "se IV. osnovna šola Celje odlikuje po ustvarjalni atmosferi ter odprtosti vodstva in strokovnih delavcev za sodobne izzive, ki jih ponuja pedagoška stroka." Priznanje so nam podelili "za odlično partnerstvo in izjemne dosežke pri razvoju in uvajanju novosti v vzgojno-izobraževalno prakso. Šola se je med prvimi vključila v poskusno izvajanje fleksibilnega predmetnika, uvedla je nove oblike in metode zgodnjega opismenjevanja, razvijanja matematičnih predstav, učenja na daljavo idr. Posebno pozornost namenjajo partnerskim odnosom s starši, v okviru katerih izvajajo inovativne oblike sodelovanja."

<http://www.facka.si/razno/2011/kumerdej/index.html>

KAKO V JUTRIŠNJI DAN?

Samo neumnim zgodovina ni učiteljica življenja; samo njim pretekle izkušnje pomenijo nič; samo njim je bil včeraj brezsmiseln. Prehojeno pot pametni vedno uporabijo za izkustveno učenje; slabo pozabijo, manj slabo izboljšajo, danes ozavestijo in jutri ustvarjajo na novo. Naša prehojena pot je bila vijugava in ravna, strma in položna, črno-bela in barvna. In prav je tako, kajti takšna so tudi naša življenja in mi, ki jih živimo in ki že petdeset let ustvarjamo življenje in delo IV. osnovne šole Celje.

Ob jubileju se vedno umirimo in naredimo obračun. Veliko je postorjenega. Veliko preživetega, doživetega, podoživetega in izživetega. Veliko izboljšanega ali zgolj drugačnega; v vsakem primeru pa - preizkušnega. Na izkušnjah se učimo. Postajamo vedno boljši? Morda da. Morda ne. V vsakem primeru pa izkušenejši in modrejši. ... In gremo naprej. Kako?

...želim, da bi tudi prihodnje obletnice proslavljali z občutkom zadovoljstva!

Drago Špendl, 1982

Pozdrav z letošnjega jubileja

Moj pogled v prihodnost

Biti učitelj v 21. stoletju pomeni biti pedagog, vzgojitelj, informator, psiholog, psihiater, svetovalec, poslušalec, včasih tudi igravec in ne nazadnje posredovalec novega ...pa še bi lahko naštevala. Gre za kompleksno vlogo enega človeka, ki jo je potrebno ves čas prilagajati aktualni situaciji v razredu, šoli in družbi. Pri tem mora učitelj upoštevati še zakonsko podlago svojega dela ter kurikularno zasnovo predmeta, ki ga poučuje.

Zdi se, da se v enakopravni položaj izobraževanju ponovno postavlja vzgoja. Temelj vsake vzgoje pa so odnosi. Znan je šolski trikotnik učitelj - učenec - starši, ki je pogoj za dobro sodelovanje ter osebni in učni napredek učenca. Menim pa, da bo trikotnik dobro deloval predvsem takrat, ko bo primarna povezava med učencem in učiteljem ustrezna. Dejstvo je, da delamo z ljudmi, delamo z mladimi ljudmi, učimo jih, pripravljamo jih na življenje. Z njimi se srečujemo prav v njihovem najbolj občutljivem obdobju - odraščanju. Zato je toliko bolj pomembno, kakšen odnos vzpostavimo.

Naša šola praznuje 50 let. Mnoge generacije je pospremila v življenje ne samo s podatki o Napoleonu, zloženih stavčnih členih in kemijskih vezeh, ampak jih je naučila tudi sobivanja, strpnosti med ljudmi, prijateljstva, odgovornosti in drugih vrednot, ki so pomembne za življenje. Želim si, da bi bilo tako tudi v prihodnje.

Prepričana sem, da nam bo uspevalo še naprej. Pri tem pa se moramo zavedati, da ima vsaka generacija svoje

karakteristike. Pomembno je, da jim ponudimo različne možnosti učenja in spoznavanja novega, a hkrati jih moramo naučiti tudi biti odgovorni.

Barbara Vukovič, 2012

Kam se peljemo?

Ne moremo zanikati dejstva, da je informacijsko-komunikacijska tehnologija danes vlak, ki nas z veliko hitrostjo pelje v nove, popolnejše in revolucionarne oblike pouka in učenja...

Uvajanje informacijske tehnologije bo v šolskih prostorih temeljito spremenilo klasične vzorce poučevanja in učenja. Učitelji bodo v razredu opremljeni z elektronsko tablo, mrežno povezanimi računalniki, ki jih bodo lahko uporabljali iz katere koli točke na šoli in izven nje ter ostalimi tehnologijami sodobnih medijev.

Odprt bo tudi prostor poučevanja, saj bodo videokonferenčna povezovanja kot obogatitev interaktivnega spoznavnega procesa na svojevrsten način odprla dogajanje med »štirimi stenami« v sedanjih učilnicah.

Spremljanje in vrednotenje otrokovega dela, učenčevih izdelkov in njegovih učnih strategij bo potekalo preko računalniškega medmrežja.

Formalno spremljanje otrokovega napredovanja, ocenjevanje in vrednotenje znanja, vodenje zapisov in ocen učencev bo lahko koordinirano in vodeno z učiteljevega doma.

Otroci in starši bodo lahko spremljali in vplivali na organizacijo in realizacijo dela na šoli tudi od doma.

Po 27 letih dela v šoli ne verjamem več vsem trditvam, ki nam jih na izobraževanjih prikazujejo kot dejstva... Vsakodnevno opazovanje in pogovarjanje z učenci mi odpira spoznanja, da s pretirano in predvsem prezgodnjo uporabo informacijskih tehnologij v otroku uničujemo sposobnost spoznavanja narave in okolja na njegov osebni način. V otroku ubijamo njegovo mirnost in čutenje samega sebe. Vedno bolj postaja »instant« proizvod namenjen zapolnjevanju potreb, ki jih ima zmaterializirana družba. Kam bi morali peljati? Vlaku brez zavor bi prav v osnovnih šolah morali začeti postavljati »zagozde«. Namesto računalniških animacij bi v roke prijeli materiale, škarje, preprosta orodja, konstrukcijske zbirke in »navadno« že malo oguljeno knjigo. Na ta način bi otrok v sebi oblikoval svoje podobe, razmišljanja in rešitve.

Marja Poteko, 2012

Šola v prihodnosti

V mirnem okolju stoji nova šola z 90 let starim imenom, še vedno je IV. osnovna šola Celje. Okolica je skrbno negovana in vidi se, da učenci, učitelji in starši redno skrbijo za cvetoče gredice in številna drevesa. O smeteh ni ne duha ne sluha. Upokojeni učitelj, ki je povabljen na prikaz dela in življenja ob 90. obletnici, opazuje učence, ki s posebno skrbjo urejajo alejo dreves devetošolcev, ki šteje že 44 dreves. Otroci, ki prihajajo v šolo, so veseli, vljudni in se kulturno obnašajo med seboj. Avle so polne izdelkov učencev in

cvetnih nasadov, za katere skrbijo učenci prostovoljci.

Številni ekрани prikazujejo različne dejavnosti učencev, razna obvestila ter neposredne prenose pouka v različnih oddelkih. Po avlah se širi nežna, pomirjujoča glasba. Kričanja, glasnega govorjenja in tekanja ni opaziti, kot je bilo v času njegovega službovanja. Učenci prihajajo k pouku pripravljeni in redno aktivno sodelujejo. Radi pripravljajo raznolike samostojne učne ure z najrazličnejšo računalniško tehnologijo in simulacijami. Delo poteka pretežno v dvojicah ali manjših skupinah, učitelj pa je pri tem bolj svetovalec in mentor kot pa tisti, ki poučuje. Večina učencev želi od učitelja dodatne informacije in delo, saj jim je znanje ena od najpomembnejših vrednot. Učitelji svetujejo, usmerjajo učence in jim širijo znanje ter jih spodbujajo k izvirnim rešitvam.

Pri delu so sproščeni, zadovoljni in pogosto ostanejo v šoli dlje, kot bi bilo potrebno, na kar učenci komaj čakajo, ker vedo, da bodo takrat pridobili več znanja in se ukvarjali z zanimivimi projekti.

Starši se zelo trudijo pri delu za šolo. Z učitelji redno sodelujejo tudi pri pouku, ker vedo, da bodo tako njihovi otroci uspešnejši in boljše pripravljeni na izzive v srednji šoli.

Po obisku se upokojeni učitelj pomirjen sprehodi mimo aleje dreves devetošolcev in je vesel, da učitelji, učenci in starši radi obiskujejo šolo ter skrbijo zanjo. Vesel je tudi, ker je znanje končno postalo pomembna vrednota in so otroci, ki ga želijo pridobiti, cenjeni med sošolci in njihov vzor.

Leopold Hribnik, 24.10.2012

Želje, pričakovanja, vizije... ah, saj veste, da so samo sanjarije... za prihodnost.

Da bi bila kot učiteljica, torej »poučevalka«, osvobodjena učbenikov. Želim si, da bi lahko "delali" snov, ne učbenika. Učbenik bi imeli samo za podporo, ko bi ga potrebovali. No, to je izvedljivo, rabiš samo voljo in ...hmm, voljo.

Da ne bi bilo določeno število ocen, ki jih moraš pridobiti v šolskem letu. Med šolskim letom bi učenci za opravljene naloge dobivali procente, ki bi tvorili končno oceno. Na koncu bi uvedla izpite in to je to. Poglobljeno bi se lahko posvetili vsebini in metodam.

Da bi bila naša fleksibilnost resnično fleksibilna, tako po predmetniku kot po urniku. Da bi se lažje lotili različnih projektnih nalog, nastopov, terenskega dela ... ne pa da se pri tem sesuje delo cele triade in zakuha desetine suplenc. Da bi se bolj medpredmetno povezovali na vseh področjih, predvsem z učitelji drugih predmetov in strok. Raznolikost v skupnem in podobnost v različnem sta namreč čarobno učinkoviti.

Da bi bil odnos staršev do dela učiteljev in do same šole primeren. Tu potrebujemo učitelji in razredniki močno podporo vodstva šole in svetovalne službe ter več lastne hrbtenice, strokovnosti in doslednosti. Da bi ukinili to nekoristno in zastarelo razredništvo in uvedli sistem tutorstva. Da bi bilo manj hrupa, ker me izčrpava. Na to bi morali otroke navajati že v vrtcu. No, ja, saj to velja tudi za vse ostalo, a ne?!

Melita Broz, 2012

"Če ne bomo brali, nas bo pobralo!"

Kot učiteljica in šolska knjižničarka vedno zagovarjam prepričanje, da je branje tista temeljna spretnost, ki nam omogoča vseživljenjsko učenje, osebno rast in užitek. Sposobnost branja različnih besedil in predvsem razumevanje le-teh je najpomembnejši kazalnik otrokove uspešnosti v šoli in življenju nasploh... Naj končam z mislijo slovenskega pesnika Toneta Pavčka: "Če ne bomo brali, nas bo pobralo!"

Alenka Kostanjevec, 2012

Kdor ima močne roke,
bo premagal enega.
Kdor ima veliko znanja,
jih bo premagal tisoč.
(Tatarski pregovor)

Dvanajst let verjamem v ta stari tatarski pregovor in si želim, da bi vanj verjeli vsi moji učenci. Znanje je edino, česar ti ne more nihče vzeti in za kar se je res vredno boriti. Biti učitelj ni samo poklic, je poslanstvo, ki ga sama čutim kot brezpogojno ljubezen do vseh otrok, ki prestopijo prag moje učilnice. Želim si, da bi čim več učencev popeljala v čudoviti svet matematike, jih naučila uporabne matematike in jim dokazala, da je vse okrog nas matematika. Glede na to, da sem velik optimist, verjamem, da bo znanje spet postala spoštovana vrednota.

Nataša Lemež, 2012

Moja vizija je žal iluzija

Šola naj se povrne k starim temeljem z nekaterimi popravki:

Učitelji si moramo ustvariti dejansko spoštovanje sebe in dela, ki ga opravljamo.

Želela bi si realnejši pogled staršev na svoje otroke in večjo pripravljenost za pozitivno sodelovanje s šolo.

Želim si, da šola ne bi bila več tako tekmovalno usmerjena, ampak bi se več posvečala vsakdanjemu življenju in potrebnim vrednotam ter uporabnim znanjem.

Simona Zobec, 2012

Kaj narediti danes z izkušnjami od včeraj za šolo jutri?

Zagotoviti uporabnost znanja. Kakovosti dati prednost pred količino. Usposobiti mlade za vseživljenjsko učenje.

Uspešno zagotoviti varno in delovno okolje v šoli. Vertikalno povezati predmetnik in učne vsebine. Izločiti neuporabno papirologijo v šolskem delu. Opustiti floskule o prijazni šoli in šolski preobremenjenosti mladih.

Pravice učencev in staršev naj izhajajo iz njihovih dolžnosti in kompetenc v t.i. pedagoškem trikotniku. Težiti k priznavanju suverenosti učiteljevega dela. V kompleksnem šolskem sistemu odpraviti hitre in ad hoc spremembe. Avtonomija učiteljev naj bo dejanska in ne deklarativna, obremenjena z balastom administriranja, nesmiselnih pravilnikov in nespretnosti režiserjev vzgojno-izobraževalnega področja.

Selekcionirati kandidate za pedagoški poklic. Večji poudarek v izobraževanju

učiteljev nameniti pedagoškim specialnim znanjem in veščinam (reševanje kriznih situacij, učinkovita in smiselna integracija otrok s posebnimi potrebami, aplikativno delo z nadarjenimi, retorika, sistematika dela s starši, strategije vodenja oddelka in timsko delo).

Mojmir Mosbrucker, 2012

Naši jutrišnji šoli želim, da bi se učenost in vzgoja srečala s sproščenostjo in ustvarjalnostjo.

Jerneja Pavlič, 2012

... Lepo je dvajset let živeti in delati v kolektivu s človeško toplimi in prijateljskimi medsebojnimi odnosi.

Ivana Žuntar, 1982

UTRINKI

Utrinek ali meteor - Wikipedia,

In tako je tudi z našimi učenkami in učenci. Pridejo, zrastejo in odidejo. Vmes pa zažarijo. In posamezne iskricke, aforizmi in njihovi trenutki od včeraj ostajajo za jutri...

Veselim se naslednjega leta. Vse me še čaka.

Janez

Dragi prijatelji, dragoceni ste zato, ker ste moji.

Alja

Vendar ni dovolj le leteti, potrebno je poslušati srce, ki nas usmerja, da se ne izgubimo v nepomembnih stvareh...

Ina

Lepo je, če imaš v otroštvu prijatelje, kajti odraslim je treba vse razlagati, prijatelji pa te razumejo brez vprašanj.

Nina

Mene osebno v tem času zelo meče in sem zasanjana, izgubljam stvari in neprestano nekaj iščem ... tudi samo sebe.

Katja

Tijana Deljić, 5. razred, Pred ogledalom, flomaster 2011

Odraščanje je obdobje, ko se človekova mentaliteta najbolj spreminja, zraste za 15 cm na leto, pa misli, da se svet vrti okrog njega.

Luka

V odraščanju iščemo svoj prostor pod soncem.

Marko

Samo... ne moremo živeti le od spominov, moramo imeti tudi sanje in cilje.

Maja

Ko se resnično odločimo poslušati svoje srce in se učiti, nam ne more več spodleteti. Seveda še naprej delamo napake. Pademo in se udarimo. Toda poberemo se in nadaljujemo. Seveda delamo napake, a napake so zato, da se učimo. Če smo zvesti svojemu srcu, bomo uspeli. Z vsakim trenutkom bomo boljši. Z vsakim dnem bomo znali bolje živeti.

Maja

Kolektiv leta 2000

*Seveda gremo naprej,
 bi pa bili slabi gospodarji,
 če vsega dobrega ne bi vzeli
 s seboj,
 in slabi učitelji,
 če tako ne bi delali že
NAŠIH PRVIH PETDESET LET:
 preraščali togo in preživelo
 in na preizkušeno vezali
 vedno novo,
 budno lovili v naročaj
 otrokovo naravno zvedavost
 za jutri
 in jo oplemeniteno z modrostjo starejšega
 znova spet vračali;
 nikdar zadržali ali kako drugače zatrli.*

Kolektiv leta 2012

*In četudi je kaj ostalo samo pri želji,
 pri odprtem namenu -
 gorje mu, ki zadovoljen nasede.*

*Našega jubileja ne bi mogli
 proslaviti brez vas -
 mar je praznik kaj drugega
 kot učiti in vzgajati?
 Vse služi istemu:
 odpreti se za drugega.*

Ilonka Kovač

Neža Draksler, 8. razred, tihožitje, risba s svinčnikom 2009

PETDESET LET IV. OSNOVNE ŠOLE CELJE

Urednik: Mojmir Mosbrucker

*Jezikovni pregled: Nevenka Matelič Nunčič,
Barbara Vukovič*

*Risbe na naslovnici: Ana Pintar, Miha Žgank,
Nejc Zupanec, Jolanda Kolar, Klemen Kuhar*

Foto: Arhiv IV. OŠ Celje

Oblikovanje: Počivašek, d.o.o.

Tisk: Grafika Gracer

*Izdala: IV. osnovna šola Celje,
zanjo ravnateljica Nevenka Matelič Nunčič*

Naklada: 500 izvodov

Celje, februar 2013